

Tirsdag den 8. april 2014 (D)

1

73. møde

Tirsdag den 8. april 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgetime med statsministeren.

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til udenrigsministeren og handels- og udviklingsministeren om anden del af FN's klimapanel's femte hovedrapport om effekten af klimaforandringer.

Af Steen Gade (SF) m.fl.

(Anmeldelse 04.04.2014).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 74 A:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Skærpede sanktioner for hastighedsovertrædelser ved vejarbejde m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(2. behandling 18.03.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 03.04.2014).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 74 B:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Indførelse af betinget objektivt ansvar for ejer (bruger) af et motorkøretøj for visse hastighedsovertrædelser).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(2. behandling 18.03.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 03.04.2014).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Tilbud til børn i alderen 0-2½ år).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 12.12.2013. 1. behandling 16.01.2014. Betænkning 18.03.2014).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om scenekunst. (Indførelse af samtidighed i perioderne for egnteateraftaler, præcisering af grundlag for refusionsberettigelse m.v.).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 29.01.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betænkning 19.03.2014).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om fleksydelse. (Beregning af flekslønstilskud, fortsat tilmelding til fleksydelsesordningen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 13.03.2014. Betænkning 25.03.2014. Ændringsforslag nr. 1 af 01.04.2014 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen)).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om boligbyggeri. (Statsgaranti ved skift af lånetype til finansiering af alment byggeri m.v. og forlængelse af særordning for 4. maj-kollegierne m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 19.02.2014. 1. behandling 27.02.2014. Betænkning 01.04.2014).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet.

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 09.10.2013. 1. behandling 05.11.2013. Betænkning 03.04.2014).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om stormflod og stormfald.

(Dækning af udgifter til genhusning, opmagasinering og flytning samt udbedring af skimmelsvamp m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 11.03.2014. Betænkning 04.04.2014. Ændringsforslag nr. 4 af 07.04.2014 uden for betænkningen af erhvervs- vækstministeren (Henrik Sass Larsen)).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om Nordsøenheden og Nordsøfonden.

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 26.03.2014).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret. (Dansk indfødsret til unge født og opvokset i Danmark m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 26.03.2014).

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 56:

Forslag til folketingsbeslutning om ministres eftervederlag.

Af Anders Samuelsen (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).

(Fremsættelse 26.02.2014).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om solarier.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 26.03.2014. Omtrykt).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om erstatningsadgang for kvinder, der ikke har modtaget tilbud om deltagelse i et screeningsprogram for livmoderhalskræft.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 28.03.2014).

Kl. 13:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgetime med statsministeren.

Kl. 13:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Jeg giver ordet til statsministeren for en indledende redegørelse.
Værsgo.

Kl. 13:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Danmarks produktivitetsvækst har været blandt de laveste blandt OECD-landene. Den udvikling forsømte VK-regeringen at få vendt i de 10 år, den havde ansvaret i Danmark. Det er regeringen selvfølgelig i gang med at rette op på, for høj produktivitet er afgørende for, at vi kan have vellønnede job i Danmark, og for, at vi har penge til den velfærd, vi gerne vil have. Og derfor vil vi komme med flere vækstinitiativer her i løbet af foråret.

I sidste uge lykkedes det at få en bred aftale om en ny vækstplan for fødevarer, og det er godt. Fødevareerhvervet beskæftiger 140.000 mennesker – heraf en stor del i vores landkommuner og i vores yderkommuner – og fødevareeksporten udgør omkring en fjerdedel af vores samlede eksport af varer. Nu forbedrer vi vilkårene på et område, hvor der er rigtig gode muligheder for at skabe vækst og arbejdspladser, både for ufaglærte og for faglærte og, hvad der er nok så vigtigt, i de dele af Danmark, hvor der er mangel på arbejde.

Landbrug er selvfølgelig ikke, hvad det var for en generation siden; i dag er det store professionelle virksomheder, som er i skarp international konkurrence, og landbruget har brug for finansiering. Derfor åbner vi bl.a. for ny kapital fra f.eks. pensionskasser, og nye investorer kan også komme med ny viden og nyttig ledelseserfaring.

Vi vil også gennemføre en mere moderne og effektiv miljøregulering. Med den her aftale er vi blevet enige om, at vi vil regulere landbrugene, ud fra hvor meget de påvirker miljøet, i stedet for ud fra antallet af dyr, og vi vil skelne mellem såkaldte sårbare og robuste marker. Det giver lidt bedre mening for de fleste, tror jeg.

I forhold til randzonenloven må vi konstatere, at dele af randzone-loven har vist sig vanskelige at administrere, for ikke at sige umulige. Nu opretholder vi randzoner der, hvor det kan lade sig gøre, og hvor det giver mening. Jeg vil godt understrege, at regeringens miljøambitioner stadig er de samme, men vi er nødt til at sikre, at administrationen er ordentlig og effektiv. Den aftale, vi indgik i sidste uge, vil skabe nye muligheder for arbejdspladser i fødevareerhvervet og i de mange, mange virksomheder, som samarbejder med erhvervet, og det er jo fra håndværkere til maskinindustri i hele landet.

I den her uge vil vi så også præsentere et af vores næste vækstinitiativer, og det handler om rekruttering af international arbejdskraft. Vi ved, at mangel på kvalificeret arbejdskraft kan være en bremsekloks for, at danske virksomheder kan vokse og skabe arbejdspladser, og det må selvfølgelig ikke være tilfældet. Derfor vil vi målrette de ordninger, vi har for at rekruttere international arbejdskraft; de

skal naturligvis være rettet mod netop den arbejdskraft, som vi mangler i Danmark.

Derimod skal vi ikke have udenlandsk arbejdskraft til landet, som bare stiller sig op i køen ved siden af de danske ledige. F.eks. skal greencardordningen ikke bruges til at rekruttere medarbejdere til rengøringsbranchen eller til arbejde i kiosker, men tværtimod til at skaffe højtuddannet arbejdskraft, der kan bruge deres kvalifikationer i Danmark, til gavn for hele Danmark. Greencardordningen må aldrig blive brugt som social dumping, og det vil regeringens udspil selvfølgelig modvirke. Det skal heller ikke være muligt, at en virksomhed kan hente udlændinge uden for EU til at besætte danske job, der er ramt af en arbejdskonflikt; sådan skal det ikke være i Danmark. I det hele taget vil vi værne om den danske model og om de danske lønmodtageres rettigheder.

Samlet set skal det være sådan, at danske virksomheder, som har brug for udenlandsk arbejdskraft, nemt kan få adgang til den uden en masse papirbøvl, for det er med til at sikre vækst og arbejdspladser i Danmark, og det er et af regeringens næste initiativer. Tak.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak til statsministeren.

Vi går nu videre med spørgsmål fra partilederne. Den første partileder er hr. Lars Løkke Rasmussen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:04

Spm. nr. US 70

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Jeg vil egentlig gerne starte der, hvor statsministeren også startede, nemlig med den aftale, som vi indgik i sidste uge, med bl.a. en anderledes miljøregulering af dansk landbrug, der betyder, at der nu kun udlægges det halve areal til randzoner. Det er meget, meget positivt, og jeg vil også gerne complimentere erhvervs- og vækstministeren for at have stået i spidsen for de her forhandlinger. Vi har klart haft fornemmelsen af, at det har bidraget til, at der er kommet mere fornuft og mere realisme hos både miljøministeren og fødevareministeren, og vi er meget tilfredse med den her aftale, som sætter fokus på produktion.

Det vil statsministeren jo også gerne, og det fører mig så over til et andet emne, som fylder meget i Produktionsdanmark, nemlig energifgifterne. Når man rejser rundt og besøger danske produktionsvirksomheder, er det slående, at de er en barriere. Det gælder i øvrigt også fødevaresektoren, hvor gartnerierne er et meget godt eksempel på det, og jeg tror, jeg før har refereret til den gartner på Fyn, der nu betaler 47.000 kr. per ansat i PSO-afgift.

Nu kan jeg så forstå, at skatteministeren har lagt op til, at energiaftalen skal genåbnes. Anderledes kan man jo ikke tolke det udspil, der er kommet, til en omlægning af forsyningssikkerhedsafgiften. Og jeg vil egentlig bare gerne bede statsministeren bekræfte her, at det er regeringens position, at energiaftalen nu genåbnes i forhold til forsyningssikkerhedsafgiften og i forhold til PSO-afgiften. I så fald hilser vi det velkommen, al den stund at alene PSO'en i år alt andet lige løber op i 7,6 mia. kr., og det er 1,6 mia. kr. mere end sidste år. Det vil sige, at den målrettede lempelse, vi lavede i sidste års vækstafale, allerede er spist op af udsigten til stigninger i år. Så jeg vil gerne bede statsministeren om at bekræfte her, at energiaftalen er til fornyet diskussion på regeringens initiativ.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Lars Løkke Rasmussen. Så er det statsministeren for besvarelse. Værsgo.

Kl. 13:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg opfatter det, står energiaftalen selvfølgelig fuldstændig ved magt, og jeg regner også med, at de partier, som har været med til at indgå den, vil være med til at opfylde de målsætninger, vi har sat for vores fælles energiaftale.

Det er også rigtigt, at forsyningssikkerhedsafgiften, som hr. Lars Løkke Rasmussen nævner, er en del af energiaftalen fra 2012. Det er ikke en afgift, den nuværende regering har fundet på, men den tidligere regering. Det har så vist sig, at den i praksis er ret besværlig at håndtere for familier og virksomheder, og derfor har skatteministeren nu foreslået forligsparterne at rulle både forsyningssikkerhedsafgiften og nogle af energiafgiftsforhøjelserne fra forårspakke 2.0 tilbage. Pengene skal vi selvfølgelig finde på en anden måde. Jeg tror, der er rigtig mange, der har hørt den kritik, som der har været, af forsyningssikkerhedsafgiften, og jeg synes da, vi skal reagere på det og finde midlerne på en anden måde.

Hvis Venstre og andre partier, der har været involveret i det, kommer til forhandlinger og får løst den her udfordring, ser vi meget frem til det.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:08

Lars Løkke Rasmussen (V):

Må jeg så ikke spørge bare ganske kort og som udtryk for ren logisk tænkning: Hvordan kan aftalen stå ved magt, når den skal laves om på nogle punkter?

Kl. 13:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Aftalen står jo stadig ved magt. De målsætninger, vi har sat, og den finansiering, der skal være, står jo stadig ved magt. Det er også derfor, vi nu inviterer forligsparterne til at komme og f.eks. diskutere forsyningssikkerhedsafgiften. Vi har givet et godt bud på, hvordan man finansierer forsyningssikkerhedsafgiften, og vi skal selvfølgelig lytte til vores forligspartnere og finde ud af, hvordan man kan gøre det her i praksis. Jeg håber, at Venstre vil komme til de forhandlinger, men der skal ikke være nogen tvivl om, at vores samlede aftale jo stadig er der, og den binder selvfølgelig stadig alle partierne.

Kl. 13:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:08

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er jo sådan lidt interessant, at det hele står ved magt, men at en del af det skal laves om, og at det, der skal laves om på regeringens initiativ, ikke rækker ved, at tingene står ved magt. Det, at vi andre ønsker at problematisere det, er så udtryk for, at vi skaber usikkerhed.

Nu vil jeg gerne lige prøve at efterprøve, kan man sige, den politiske vilje her. Altså, det er jo sådan, at PSO'en i år som sagt bliver 1,6 mia. kr. højere, end den var sidste år. Vi opererer med en stigning på mere end 40 pct. fra 2012 til indeværende år. Der ligger store energifgifter i horisonten, og det skyldes jo bl.a., at de forudsætninger, vi indgik i energiaftalen på, på nogle punkter har forandret sig, fordi verden jo – jeg ved ikke, om jeg skal sige desværre – ikke

står stille. Vi har set, at EU's CO₂-kvotesystem er brudt sammen. Vi har set et amerikansk skifergaseventyr, der påvirker den internationale pris på fossile brændstoffer. Derfor har vi altså en situation, hvor dansk erhvervsliv ikke får glæde af internationalt faldende energipriser og derfor sættes tilbage i forsøget på at genvinde konkurrenceevne og skabe job.

Jeg vil sådan set bare spørge statsministeren, om statsministeren ikke er enig i det. Ellers ser statsministeren slet ikke noget problem med den samlede regning, men mener, det bare er et spørgsmål om, at den skal fordeles på en ny og anderledes måde, når vi f.eks. har det forhold, at vi i sin tid forestillede os, at energiaftalen ville koste en familie noget, der ligner 1.300 kr. om året, mens alene det forslag, skatteministeren har, til ny forhøjet bundskat efter skatteministerens egne oplysninger vil koste en familie 2.500 kr. om året?

Kl. 13:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det her er jo igen et eksempel på, at Venstre ikke rigtig har styr på, hvad de mener. For Venstre har igennem lang tid problematiseret forsyningssikkerhedsafgiften og sådan set også PSO'en. Det har vi selvfølgelig lyttet til. Vi er også bekymret for f.eks. forsyningssikkerhedsafgiften, og derfor har vi nu, som en regering skal, fundet alternativ finansiering i forhold til forsyningssikkerhedsafgiften, og den vil vi naturligvis diskutere med vores forligsparter. Det er ikke sådan, at energiaftalen ophører eller ikke eksisterer eller grundlæggende er til genforhandling, men det er sådan i Folketinget, at hvis man ser en udfordring, er det netop op til regeringen og forligspartierne at finde en bedre løsning. Det har vi så foreslået. Og endnu en gang ser vi jo, at Venstre er fuldt ud i stand til at kritisere noget, som de selv har været med til og delvis selv har opfundet, men er lidt mindre i stand til at finde en konkret løsning.

Nu er det jo ikke mig, der skal stille spørgsmålene i dag, men jeg tror da, offentligheden ville have en interesse i at finde ud af, hvordan det skal finansieres, hvis Venstre ønsker at afskaffe forsyningssikkerhedsafgiften. Det tror jeg ville være rigtig interessant at høre noget om, også fordi det, vi ser blandt de borgerlige partier i øjeblikket, er, at man er utrolig god til at fjerne afgifter eller lette skatter, men lidt mindre opfindsom, når det handler om konkret at lægge frem, hvordan tingene skal finansieres. Jeg skal understrege, at regeringen har svaret på det her spørgsmål, for regeringen har fremlagt et bud på, hvordan man kan finansiere en afskaffelse af forsyningssikkerhedsafgiften.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Lars Løkke Rasmussen, værsgo.

Kl. 13:12

Spm. nr. US 71**Lars Løkke Rasmussen** (V):

Det er rigtigt, at regeringen har et forslag om at sætte skatterne op – i øvrigt med en skæv social profil ved at sætte bundskatterne op. Det er regeringens forslag. Spørgsmålet er, om det er et klogt forslag i forhold til de udfordringer, Danmark har.

Statsministeren snakker meget om et stemningsskifte. Jeg håber ved gud, at det snart kommer, og nu taler jeg om det i forhold til økonomien, for der er brug for et stemningsskifte. Der er det jo bare lidt bekymrende, at regeringen zigzagger. Vi har lavet skatteaftale med regeringen, hvor vi har sat skatterne ned. Vi lavede faktisk en

aftale så sent som her i efteråret i finansloven, hvor vi fremrykker nogle af skattelettelserne til folk med små indkomster.

Kl. 13:16

Det er knap blevet forår, før regeringen opererer med tanken om at sætte skatterne op igen. Det skal åbenbart ske i en eller anden isoleret øvelse hos skatteministeren, og efter påske, må man forstå, har regeringen så en tanke om at vi skal have nogle vækstforhandlinger, som jeg troede gik ud på, at skatter og afgifter skulle sættes ned. Men det bliver man selvfølgelig også usikker på, for jeg noterer mig jo, at økonomiministeren, som vel har et ord at skulle have sagt, siger, at det ikke bliver jul to gange om året. Det er da muligt, men desværre er det jo fandens fødselsdag to gange om året. Det er sådan set det, der bekymrer mig.

Jeg forsøger egentlig bare at komme ind til den politiske kerne. Jeg er helt med på, at vi selvfølgelig også skal give svar, og det er vi også parate til. Men det, der er det store principielle spørgsmål, når vi nu står med en energiregning, som er blevet dyrere end forudset, er: Hvad tager vi så på os her på Christiansborg? Er det at gøre regningen mindre? Eller er det bare at dele den anderledes ud? Der må jeg forstå, at regeringens tilgang indtil videre i hvert fald bare er at dele regningen anderledes ud.

Der må jeg så tilkendegive, at det ikke er sådan, vi ser verden. Vi ser behovet for, nu hvor regeringen selv har åbnet energiaftalen ved at diskutere nogle væsentlige elementer i den, at få en bredere diskussion, hvor vi også ser på virkemidler, tidsplan og målsætning med den ambition at bringe den samlede energiregning ned på et niveau, der gør, at dansk erhvervsliv kan være internationalt konkurrencedygtigt.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er utrolig glad for, at hr. Lars Løkke Rasmussen her i Folketingets spørgetime har sagt, at man er helt med på, at man også skal give nogle svar. Det er det første skridt, der er taget, til at vi rent faktisk får nogle svar fra Venstre. For selv om hr. Lars Løkke Rasmussen nu har haft temmelig meget taletid her i Folketinget og også i spørgetimen, er der jo ikke kommet nogen svar.

Lad os bare tage det enkle, som hr. Lars Løkke Rasmussen har valgt at fokusere på i dag, nemlig forsyningssikkerhedsafgiften. Alle er enige om, at den vil vi sådan set gerne afskaffe. Vi har alle sammen hørt historier om, hvor besværligt det vil være, og derfor vil vi gerne afskaffe forsyningssikkerhedsafgiften. Det, der så er tilbage, er, at hvis man ruller sådan en afgift tilbage, skal man jo finde ud af, hvordan man så finansierer det, hvordan man så får de penge ind, for ellers er der jo et hul i vores fælles kasse.

Regeringen har så lagt et bud frem, der viser, hvordan man kan gøre det. Og det, vi har lagt frem, giver faktisk i gennemsnit familierne en lille besparelse, fordi det, vi ser, er, at afskaffelsen af forsyningssikkerhedsafgiften, som dækker rumvarme, naturgas, brænde, fjernvarme osv., faktisk giver familierne en lille besparelse. Så skal vi finde pengene på en anden måde, men samlet set vil danskerne i gennemsnit – og det er selvfølgelig en gennemsnitsbetragtning – ikke komme til at betale mere i skat, men faktisk en smule mindre, nemlig 220 kr. om året.

Det ville klæde hr. Lars Løkke Rasmussen at forholde sig til det, og det ville også klæde hr. Lars Løkke Rasmussen, når han nu er så optaget af, at vi skal fjerne forsyningssikkerhedsafgiften, bare at komme med ét svar i dag på, hvordan det skal lade sig gøre. Hvordan skal det her finansieres? Regeringen har lagt et bud frem. Hvad er Venstres svar?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:16

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er lidt at lege med ordene at sige, at der nu kommer en besparelse på en afgift, der ikke er blevet opkrævet endnu. Det er sådan set det, der bekymrer os. Det, der bekymrer os, er den energiaftale, vi har lavet – den tager jeg det fulde medansvar for, selvfølgelig gør jeg det. Vi kæmpede for at gøre regningen mindre. Det lykkedes i nogen udstrækning. Så begav regeringen sig ud i et enormt solcelleeventyr, hvor man på grund af dårlig administration bonede skatteyderne for et milliardbeløb, men vi påtager os det grundlæggende ansvar for energiaftalen. Til det hører jo også at se nøgternt på, om de forudsætninger, vi indgik aftalen under, står til troende.

Der må vi bare konstatere, at der er nogle ting, der har ændret sig. EU's CO₂-kvotesystem er brudt sammen, der er kommet et amerikansk skifergaseventyr, prisen på de fossile brændstoffer er ikke så høj, som vi troede den var. Det betyder, at når vi har lavet et system, hvor vi lægger afgifter på, når energipriserne falder, og når man ikke gør det i udlandet, så stilles vores virksomheder relativt dårligere. Det er derfor, vil jeg sige til statsministeren, at vores tilgang er den politiske. Det samme gælder i øvrigt børnechecken, hvis jeg må trække en parallel. Det må jo starte med, hvordan vi politisk ser på det.

Synes statsministeren ikke, at der er et problem, ved at den energiregning, vi i fællesskab har skrevet ud, viser sig at være langt større end først antaget?

Kl. 13:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:17

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu kan jeg høre, at hr. Lars Løkke Rasmussen roder PSO-afgiften og forsyningssikkerhedsafgiften lidt sammen, og fred være med det. Han begyndte at tale om CO₂-kvotesystem, når vi egentlig startede med at tale om forsyningssikkerhedsafgiften. Det enkle svar i den her forbindelse er: Jo, det er et politisk spørgsmål. Det vil sige, at når man har en politisk holdning til, at vi ikke skal have en forsynings-sikkerhedsafgift, er det enkle spørgsmål, som så melder sig, hvordan det skal finansieres.

Nu har hr. Lars Løkke Rasmussen talt i tre omgange, og vi har stadig ikke fået skyggen af et svar. Det, vi har fået at vide, er, at det ikke må være dyrere at være dansker. Vi har søreme også lavet en model, hvor det ikke bliver dyrere være dansker, men hvor man faktisk i gennemsnit har 220 kr. mere til sig selv, til familierne. Så jeg vil stadig sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, at han skal lade være med at tale om CO₂-kvotesystem, han skal lade være med at tale om alt muligt. Han skal bare forklare mig og danskerne i dag, hvordan vi skal få finansieret forsyningssikkerhedsafgiften.

Det her var egentlig ikke noget, jeg havde tænkt vi skulle diskutere i dag, for jeg mener egentlig, det er noget, der skal løses stille og roligt. Vi har lagt en god løsning frem, men Venstre har så besluttet, at de synes, det er en dårlig løsning, og derfor er mit bud til Venstre: Lad os høre, hvad Venstres svar er. I dag har vi ikke fået noget svar.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:18

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er en interessant tilgang for en statsminister, som er med i en forligskreds, og som jeg derfor tror er beroende på vores aktive deltagelse, at vi skal lade være med at diskutere det ene og det andet. Nej, tingene hænger da sammen. Vi står med en samlet udfordring, som er udløst af den energiaftale, vi i fællesskab har lavet. Så tager regeringen et hjørne ud, hvilket åbenbart ikke er udtryk for, at man åbner noget, fordi det er på regeringens initiativ. Sådan fungerer det ikke, vil jeg sige til statsministeren. Vi bliver nødt til at diskutere det her i en sammenhæng, og derfor kan jeg lige så godt først som sidst tilkendegive, at vi selvfølgelig møder op på torsdag, hvor vi er indkaldt, men det vil være sådan, at vi vil insistere på, at vi diskuterer energi og energirelaterede afgifter i en sammenhæng. Man vil ikke se os sidde og lave en løsning vedrørende forsyningssikkerhedsafgiften, som er fri af en diskussion om PSO'en, som er fri af en diskussion om vækstpakke, for vi bidrager ikke til den form for zigzagkurs, hvor man den ene dag sætter skatterne ned og så den næste dag sætter dem op igen. Sådan vil det være; det vil være vores tilgang.

Når det nu handler om politik, for vi kommer ikke længere med det her, kunne jeg da godt tænke mig lige at få en kommentar til den artikel, der er i Jyllands-Posten i dag, om, at regeringen har undladt at intervenere ved EU-retten i sager vedrørende børnechecken – apropos det der med, at det hele starter med politik. Jeg forstår, at vi nu politisk over tid er blevet enige om, at det er et problem for Danmark, at vi ikke kan stå vagt om et optjeningsprincip.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ja, statsministeren, værsgo.

Kl. 13:20

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes jo egentlig, det er lidt besynderligt, at Venstre og Konservative i regering opfinder en forsyningssikkerhedsafgift. Den gennemfører vi så, og vi har en bred aftale om, at vi skal have en forsyningssikkerhedsafgift. Så kommer der rigtig meget debat om det, og jeg tror, at alle partier sådan set igennem længere tid har diskuteret: Kunne vi ikke finde på noget bedre end den forsyningssikkerhedsafgift? Jeg kan så også forstå, at Venstres klima- og energiordfører har kvitteret positivt for, at regeringen nu gerne vil kigge på at afskaffe forsyningssikkerhedsafgiften.

Det, jeg undrer mig over lige nu, er, at Venstre igennem alt det her nægter at diskutere, hvordan det skal finansieres. Men det er jo nok det, man må tage ud af alle de ting, som Venstre gør i øjeblikket, nemlig at man er rigtig gode til at fjerne en skat eller fjerne en afgift, men knap så gode til det, når det handler om, hvordan tingene skal finansieres.

Det enkle spørgsmål, der står tilbage efter den her debat i dag, er: Hvad har Venstre egentlig tænkt sig gøre? Hvordan vil man finansiere en forsyningsafgift, som man ønsker at afskaffe? Regeringen har givet et svar.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til statsministeren, tak til hr. Lars Løkke Rasmussen.

Den næste partileder er hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 72**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Tak for det, formand. Vi har jo igennem de seneste måneder haft ganske mange diskussioner her i Folketingssalen om EU-forhold, og det er jo noget, som jeg synes er utrolig vigtigt. EU betyder rigtig meget også for Folketinget, fordi EU-lovgivningen trænger ind alle mulige steder. Ekspertes kan strides om, hvorvidt det er halvdelen af Folketingets lovgivningsarbejde, der i virkeligheden har baggrund i EU-regler; nogle eksperter kan måske argumentere for, at det er helt op til 80 pct. af det, vi sidder med i Folketinget, som har baggrund i EU-regler. Så EU betyder rigtig meget, og derfor er det noget, der skal stå højt på dagsordenen her i Folketinget, også når vi diskuterer her i spørgetimen med statsministeren.

Det, som jeg i hvert fald gerne vil have en diskussion med statsministeren om her i dag, er jo, om regeringen mener, at EU skal bestemme mere, eller om den mener, at Danmark selv skal bestemme mere, altså så EU jo omvendt kommer til at bestemme noget mindre. Og udgangspunktet for, at jeg synes det er naturligt at tage det op i dag, er jo bl.a., at Socialdemokratiet er kommet med en ny plan, altså et nyt tipunktsprogram om, hvad der skal ske på europæisk plan. Det hedder »Europe back to work. A 10-point plan for change«. Jeg står med det her, og det er nærmest helt varmt endnu, fordi jeg først har fået det her i dag; jeg tror også, at det først er udkommet her i dag.

Et af de punkter, der er i den her tipunktsplan, er, at man på europæisk plan skal operere med en minimumsløn. Man ønsker, at man i Det Europæiske Råd skal lave en aftale om en europæisk fastsat minimumsløn, som landene så skal implementere enten i lovgivning eller i overenskomster, men jo altså med baggrund i et EU-regelsæt. Og det vil jo virkelig være noget, der, kan man sige, er banebrydende nyt; det er i hvert fald banebrydende nyt for mig, at Socialdemokratiet nu går ind for, at vi på europæisk plan skal lave løndannelse. Altså, det troede jeg var noget, man skulle lave her i Danmark, og som arbejdsmarkedets parter skulle tage sig af efter den danske model osv.

Så det, jeg gerne vil høre statsministeren om her i dag, er selvfølgelig: Hvordan kan det være, at det nu er blevet Socialdemokratiets politik, at man skal lade EU tage det her syvmileskridt fremad og begynde at lave den her løndannelse, altså lave sådan en EU-minimumslønsats? Hvordan kan det være, at det er blevet socialdemokratisk politik?

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl. Så er det statsministeren. Værsgo.

Kl. 13:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at hr. Kristian Thulesen Dahl henviser til et oplæg, der er kommet fra de europæiske socialdemokrater i dag. Jeg skal ærlig indrømme, at jeg ikke selv har haft lejlighed til at læse det oplæg. Det er noget, der er lavet i den parlamentariske gruppe i Europa-Parlamentet.

Det er ikke de danske socialdemokraters holdning, at EU skal begynde at interessere sig for løndannelse. Vi har et glimrende system i Danmark, hvor det er parterne, der forhandler sig til rette om lønforholdene på det danske arbejdsmarked. Det har fungeret i rigtig mange år, og det skal det også gøre fremadrettet. Så det er ikke en diskussion, vi mener EU bør blande sig i.

Udover det vil jeg sige, at det jo er meget morsomt, at hr. Kristian Thulesen Dahl nu siger, at de danske socialdemokrater mener det, men jeg tror egentlig, at hr. Kristian Thulesen Dahl vil have sig fra bedt, at Dansk Folkeparti skal tages til indtægt for alt, hvad den gruppe, som hr. Morten Messerschmidt sidder i i Europa-Parlamentet, har af holdninger.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, at det kan være lidt forvirrende for mange af os. Altså, det her oplæg er jo ikke bare sådan et tilfældigt oplæg. Det kommer jo også i forbindelse med en debat her til europaparlamentsvalget den 25. maj. Der er to, der har skrevet det under, og den ene – der har været formand for det her, står der – er Emilie Turunen, altså det danske socialdemokratiske medlem af Europa-Parlamentet. Hvordan skal vælgerne så vide, hvilke dele af det her der er Socialdemokratiets politik, og hvad der ikke er? Altså, der står ganske klart i det her oplæg, at man ønsker en minimumsløn. Der står: What we promise. Statsministeren kan engelsk meget bedre end mig – what we promise, altså hvad vi lover. Det er da ret enkelt. Og så står der: Vi ønsker en minimumsløn fastsat på 60 pct. af den nationale gennemsnitsløn.

Hvordan skal danskerne her op til europaparlamentsvalget den 25. maj finde ud af, hvad Socialdemokratiet slås for, og hvad Socialdemokratiet *ikke* slås for, når man udgiver sådan et oplæg her med den danske europaparlamentariker for Socialdemokratiet, som – har jeg læst, hun vist selv har sagt – er hovedpennefører eller noget lignende, og hvor man lover nogle bestemte ting, når statsministeren så siger, at det slet ikke er Socialdemokratiets politik?

Kl. 13:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 13:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Så er det sådan set godt, at vi har hr. Kristian Thulesen Dahl til at opklare tingene, og det er en god lejlighed for mig til at få opklaret tingene.

Jeg skal i øvrigt henvise til, at Socialdemokraternes spidskandidat har været ude i dag angående det her spørgsmål og har også forklaret meget tydeligt, hvad de danske socialdemokrater mener om det. Vi mener, at vi har et glimrende overenskomsts system i Danmark, hvor vi forhandler lønningerne i Danmark, og der er ikke behov for en minimumsløn eller en lovbestemt løn i det danske system.

Så det er de danske socialdemokraters holdning, og så ved hr. Kristian Thulesen Dahl i hvert fald det. Og så skal jeg for fremtiden undlade at tage hr. Morten Messerschmidt eller hr. Kristian Thulesen Dahl til indtægt for alt, hvad hr. Nigel Farage går og siger rundt omkring i Europa.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:26

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg vil bare sige, at jeg håber, vi får mange spørgetimer, for jeg kan fornemme, at der virkelig bliver behov for mange sparerunder, hvis jeg som en anden detektiv skal nå hele vejen rundt for at finde ud af, hvad Socialdemokratiet egentlig står for.

Men jeg kunne da godt tænke mig at høre, om den socialdemokratiske socialordfører og medlem af Beskæftigelsesudvalget for Socialdemokraterne også tager fejl. Det er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der for nylig har gjort det klart, hvad hun mener, nemlig at man skal løse de her udfordringer, der er med bl.a. løndumping, ved at man laver lønforhandlinger på tværs af landegrænser.

Altså, hun siger, at vi jo ikke kan løse problemerne ved at lave en mindsteløn – og der er hun jo så enig med statsministeren – da der i sagens natur vil være ret stor forskel på den fra land til land. Den måde, vi løser det på, er ved at forhandle det i fællesskab. Det var sådan, man løste problemet med jyderne, der underbød de københavnske arbejdere i gamle dage. Så nu lægger hun op til, at man på tværs af landegrænser skal have fælles overenskomster, der så løser problemet.

Altså, det med fælles overenskomster, hvis man nu forestillede sig det mellem Danmark og forskellige sydeuropæiske lande, ville nok være noget af en færd at komme ud på, hvis man tror, at man kan løse spørgsmålet om løndumping og sådan noget ved at tage det initiativ. Men er det et initiativ, som Socialdemokratiet så i virkeligheden står inde for, og ønsker man at have lønforhandlinger på tværs af landegrænser, altså fællesoverenskomstdannelser på tværs af landegrænser, som en måde at løse udfordringerne for det danske arbejdsmarked på?

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 13:28

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kom til at tænke den tanke: Tænk, hvis hr. Kristian Thulesen Dahl brugte lige så meget tid på at fortælle, hvad Dansk Folkeparti egentlig vil med EU, som de i øjeblikket bruger af tid på at opfinde noget, som Socialdemokraterne skulle mene.

Socialdemokraterne har i rigtig mange år ment det samme om det her spørgsmål, og det er, at vi er rigtig glade for den måde, som løndannelsen i Danmark sker på, nemlig ved overenskomster, hvor parterne forhandler. Vi har netop nu set et rigtig godt eksempel på, hvor godt det fungerer, for parterne har forhandlet en overenskomst, og nu er det så medlemmerne, der stemmer om den.

Det er et system, som Socialdemokraterne har bakket op om i over 100 år, og det har vi egentlig ikke ændret holdning til. Så uanset, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl kan finde på at sige om det, er Socialdemokraternes holdning til det her spørgsmål ganske klar.

Det, der ville være interessant at få at vide, og det, vi aldrig får noget bud på fra hr. Kristian Thulesen Dahl, er, hvad man egentlig selv mener om EU. Hvis man ikke vil være med i nogen af de dele, som vi diskuterer om, f.eks. den frie bevægelighed, hvilken status skal Danmark så have i EU? Jeg synes, det ville være vanvittig spændende, hvis hr. Kristian Thulesen Dahl i stedet for at opfinde ting om Socialdemokraternes holdning brugte bare et minimum af sin taletid på at fortælle om, hvad Dansk Folkeparti egentlig mener om EU, for det står hen i det uvisse.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ja tak. (*Kristian Thulesen Dahl* (DF): Må jeg sige noget igen?) Nej. Jeg tror ikke, det går, men måske næste gang.

Tak til statsministeren, og tak til Dansk Folkepartis formand, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Den næste partileder er fru Pia Olsen Dyhr, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:29

Spm. nr. US 73

Pia Olsen Dyhr (SF):

Tak. Det er jo ingen overraskelse for nogen af jer, at SF er Danmarks grønne parti, og nu har regeringen så gjort alt for at slå en meget tyk streg under det. Vi tror nemlig på, og Danmark er egentlig

også et bevis på det, at man med succes kan koble både grøn omstilling og bæredygtig produktion med økonomisk vækst.

Kl. 13:33

Derfor bliver jeg jo nødt til at komme ind på den her seneste aftale, regeringen har lavet med de borgerlige på landbrugsområdet. Den går nemlig den totalt modsatte vej: Man beskytter gammel teknologi, man beskytter produktionen frem for at beskytte naturen og belønne og opdyrke nye produktionsformer. Det gør man bl.a. ved at halvere vores randzoner. Hvad handler randzonerne om? Det lyder jo som et eller andet svært begreb, men i virkeligheden handler det om at beskytte vores vandløb og vores søer mod forurening fra kvælstof, fosfor og pesticider, altså sprøjtegifte, og det skal skabe mere natur.

Der er ingen tvivl om, at det, regeringen har gjort ved at halvere randzonerne, er et stort knæfald for Venstre. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen har valgt at halvere omfanget af randzoner fra 50.000 til 25.000 ha. Man har sagt, at det er, fordi det er svært at administrere, men man havde jo allerede udpeget 38.000 ha.

Samtidig ser vi også nølende tendenser på klimaområdet, overvejelser om aflysning af havvindmølleparkerne. Vi ser et udkast til en klimalov, hvor regeringen jo ikke direkte vil indskrive målsætningen om 40 pct.s reduktion i 2020, på trods af at det er en del af regeringsgrundlaget.

Jeg er simpelt hen bange for, at man også på klimaområdet vil lade sig presse af Venstres sortsyn. Det vil i den grad bremse for udviklingen af ny teknologi, nye investeringer, nye eksportmuligheder og Danmarks uafhængighed af olie og gas, og sidstnævnte er vigtigt i de her tider med Ruslands ageren.

Jeg vil i hvert fald gerne spørge statsministeren: Hvordan synes statsministeren selv det går med den grønne dagsorden? Og betyder det her i virkeligheden, at regeringen er på vej væk fra en offensiv grøn dagsorden?

Kl. 13:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Statsministeren.

Kl. 13:32

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Både jeg og hele regeringen synes, det er meget vigtigt, at vi passer godt på vores vandmiljø. Randzoneordningen er jo et blandt flere redskaber til netop at passe godt på vores vandmiljø, men man må så også sige, at det har vist sig ret vanskeligt at administrere den her randzoneordning i praksis, og det bliver vi nødt til at lytte til. Det er jo ikke os, der har opfundet randzonerne. Det er jo igen VK-regeringen, og så tager vi ansvaret for det og rydder lidt op i det – og det gør vi så også i den her forbindelse.

Der er kommet i alt 25.000 indberetninger fra landmænd om fejl i det her randzonekort. For en stor del af sagernes vedkommende har det selv ude i marken ikke været muligt at afgøre, hvor der skulle være randzoner, og det gælder både for landmændene, men faktisk også for myndighederne. Det er et godt argument, for det kan ikke nytte noget at have en lovgivning, som ikke kan administreres, når man, selv når man står ude på marken, ikke kan finde randzonen.

Det synes jeg ikke er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, og derfor ændrer vi nu loven, så det er klart for både landmænd og selvfølgelig også myndigheder, hvor der skal være randzoner. Det er ikke sådan, at vi afskaffer randzonerne. De opretholdes, men der bliver færre af dem, fordi det nu skal være muligt at vise ude i landskabet, når man står derude, hvor de egentlig skal være.

Men jeg vil godt understrege, at selvfølgelig er regeringens miljøambitioner de samme, som de hele tiden har været. Og vi kommer også til efteråret med et nyt udspil til, hvordan vi kan lave en målrettet miljøregulering frem mod 2016.

Det her er stadig et vigtigt område, men det nytter heller ikke at have en lovgivning, som man ikke kan administrere i praksis.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:33

Pia Olsen Dyhr (SF):

Til det der med, at det kan være vanskeligt at administrere, vil jeg sige, at det kan vi jo så lige pludselig føre over på rigtig mange områder, som det kan være vanskeligt at administrere. Der er også nogle, der synes, det kan være svært at holde for rødt lys, når der ikke er andre biler – skal det så være legitimt at køre over? Nej.

Jeg synes ikke, at argumentet holder, for hvis vi nu kigger på det her med en halvering af randzonerne, vil jeg sige: Vi havde en ambition, der var en ambition, mens SF sad i regering, om, at man skulle levere 50.000 ha. Nu sætter man det ned til 25.000 ha, på trods af – på trods af! – at man allerede havde fundet 38.000 ha. Det vil altså sige, at man dropper nogle af dem, man havde fundet og havde udpeget. Miljøministeren var så i går ude at sige: Jeg har 700 mio. kr., vi kan bruge til compensation. Det er så heller ikke nye penge, det er jo gamle penge, der fandtes, mens SF sad i regeringen, og i virkeligheden EU-midler.

Det, jeg i virkeligheden har brug for, er at høre, om statsministeren vil afvise, at en afvikling af halvdelen af randzonerne vil øge vores forurening af vandløb og søer, af både kvælstofudvaskning og fosforudvaskning, og i virkeligheden at høre, at vores ambitioner for biodiversitet ikke slækkes, og at vi ikke kommer til at se flere sprøjtemidler i vandløb og søer.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er meget vanskeligt for mig at se, at vi skulle kunne være uenige om, at vi skal passe godt på vores vandmiljø. Det er også rigtigt, at randzoneordningen er et bidrag til at passe godt på vores vandmiljø, og derfor fastholder vi jo også 25.000 ha, som skal være randzoner – og vel at mærke på områder, hvor man kan se det giver mening at der er en randzone. Det, som ikke giver mening, er at have en lov, som giver anledning til 25.000 indberetninger fra landmænd om fejl i randzonekortet. Og det er ikke kun landmændene, der har det problem, når de står ude på marken; det er faktisk også de myndigheder, som vi selv er ansvarlige for, som har problemer med det.

Det vil sige, at vi har en lovgivning, som er utrolig vanskelig at administrere i praksis, og det gør vi nu noget ved, men selvfølgelig har vi stadig høje ambitioner, når det handler om vores vandmiljø generelt, og vi har i øvrigt også en EU-lovgivning, som vi skal leve op til på det her punkt. Derfor vil vi gennemgå det her og i efteråret lægge en samlet plan frem, for selvfølgelig er vi stadig ambitiøse, når det handler om vores vandmiljø.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:36

Pia Olsen Dyhr (SF):

Vi havde engang en statsminister i det her land, som hed Anders Fogh Rasmussen, og som ikke gav fem flade øre for det der med klima og miljø, i hvert fald indtil han blev omvendt. Men indtil hans grønne revolution påstod han jo, at ikke en fugl, ikke en fisk og ikke en frø havde fået det dårligere i hans regeringstid. Og det viste sig jo

mildest talt senere hen, at manden havde sovet i timen og sat dansk miljø- og klimapolitik over styr.

Jeg kan høre, at statsministeren ikke vil gå så langt i dag, og det er jeg glad for. Vil statsministeren love og garantere, at de ambitioner, der kommer i efteråret, gør, at Danmark kan være tilbage på sporet, når vi nu indtil videre har lagt os halvt ned?

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:36

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er uenig i, at vi skulle have lagt os halvt ned. Vi har tilpasset loven, sådan at den også kan svare til det, vi ser ude i terrænet, altså ude i virkeligheden. Vi må og skal have en lov, som kan administreres, og det kan ikke være sådan, at både myndighederne og landmændene kommer til kort, når de skal finde ud af, hvor de her randzoner skal ligge. Så vi har overtaget en lovgivning om randzoner fra VK-regeringen, og randzoner er en rigtig god idé, når man skal passe på vores vandmiljø, men man skal selvfølgelig have en tilgang til det, hvor lovgivningen kan administreres ude i virkeligheden.

Min holdning til det her er uændret. Vi skal stadig leve op til vores egne krav til vandmiljøet og EU's krav i øvrigt, og det kommer vi også til at gøre; selvfølgelig skal vi det. Og lige meget hvor meget SF prøver at blive uenig med regeringen om, at vi skal leve op til vores vandmiljøplan, vil jeg sige: Jeg opfatter stadig, at vi er stærkt forpligtet på, at vi selvfølgelig skal leve op til de vandmiljøplaner, som vi hele tiden har haft i Danmark.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til statsministeren, og tak til Socialistisk Folkepartis leder, fru Pia Olsen Dyhr.

Den næste er fru Johanne Schmidt-Nielsen, politisk ordfører for Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:38

Spm. nr. US 74

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. I den seneste tid er spørgsmålet om økonomisk ulighed begyndt at fylde igen. Det kom på dagsordenen, og der er en række internationale økonomer, som har råbt vagt i gevær, advaret mod, at uligheden er steget i en række lande efter den økonomiske krise. Selv organisationer som IMF er ude at advare imod stigende økonomisk ulighed.

Herhjemme har vi fået et lille parti på den yderste højrefløj, som lever i sådan en tidslomme, hvor man på trods af alle advarsler og erfaringer fastholder, at ulighed er et sundhedstegn, og at ulighed skaber økonomisk dynamik, og hvis bare man giver skattelettelser til mennesker, som har rigtig mange penge i forvejen, så bliver alle glade. Det kommer nok ikke – tror jeg – bag på særlig mange, at et parti, som er sponsoreret af nogle af Danmarks superrige, arbejder for, at nogle af Danmarks superrige får endnu flere penge.

Hvad der så til gengæld – tror jeg – er en overraskelse for en del, er, at der er forvirring eller uklarhed om, hvad Socialdemokratiet egentlig mener om økonomisk ulighed. Altså, der er ledende Socialdemokrater, regeringsmedlemmer, som har været ude med synspunkter om, at økonomisk ulighed, altså større økonomisk afstand mellem de rigeste og den almindelige dansker, ikke længere er noget, som man ser som et stort problem. Så er der andre Socialdemokrater, som fuldstændig entydigt siger, at selvfølgelig arbejder Socialdemokraterne for at mindske uligheden i samfundet.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få det her spørgsmål opklaret. Derfor vil jeg spørge statsministeren: Hvad er landets socialdemokratiske statsministers holdning egentlig? Anser statsministeren voksende økonomisk ulighed som et problem?

Kl. 13:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, statsministeren.

Kl. 13:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

For regeringen er det helt afgørende, at vi har et stærkt fællesskab, og et stærkt fællesskab betyder, at alle skal med i vores samfund og vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at alle kommer med i vores samfund, og at det at være fattig også kan betyde, at alle ikke kommer med. Det var jo derfor, at regeringen som noget af det første sammen med Enhedslisten i øvrigt afskaffede fattigdomsydelserne og loftet over børnefamilieydelserne.

Det har også haft nogle konkrete konsekvenser. Der er færre mennesker, som bliver smidt ud af deres lejlighed, fordi de ikke kan betale lejligheden. Det har haft nogle konkrete konsekvenser for en lang række familier. Ud over det har vi også gennemført reformer, som sikrer, at alle mennesker får flere muligheder, at der er bedre muligheder for at komme i job, hvis man er på kontanthjælp, og på den måde har regeringens politik hele vejen igennem haft det sigte at skabe flere arbejdspladser og sikre, at flere kommer med.

I den seneste tid har vi jo fremlagt sociale 2020-mål, sociale 2020-mål, som skal sikre, at dem, som har det allersværest i vores samfund, ikke bliver glemt i samfundets blinde vinkler, men tværtimod får sat fokus på sig, ved at vi kigger på, hvordan det går med den sociale udvikling i Danmark, og sidst, men absolut ikke mindst, vil vi følge udviklingen i den økonomiske fattigdom ved at have en årlig redegørelse, og den er jo på trapperne. Ud over det har vi jo også fastlagt, at vi vil have en egentlig fattigdomsgrænse.

Så på den måde er regeringen jo meget optaget af, at fattigdom er meget skidt ikke bare for den enkelte familie, men også for vores samfund, og derfor har regeringen sat øget fokus på økonomisk fattigdom.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:41

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det synes jeg alt sammen er meget godt. Der er ikke nogen, tror jeg, der er i tvivl om, at Enhedslisten er rigtig glad for, at vi sammen har afskaffet nogle af fattigdomsydelserne, bl.a. starthjælpen. Men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spørger om, hvad Danmarks socialdemokratiske statsministers holdning til økonomisk ulighed er. Er det et problem, hvis økonomisk ulighed i Danmark vokser, eller er det ikke så vigtigt? Hvad er statsministerens holdning til økonomisk ulighed?

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Statsministeren.

Kl. 13:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er rigtig glad for, at vi har et af verdens mest lige samfund, og det betyder rigtig meget for os. Når f.eks. De Konservative foreslår – det vil de sikkert gøre lige om lidt – at vi bare skal afskaffe topskatten, er vi voldsomt imod, fordi det netop er en af de ting, som vil bidrage til uligheden i vores samfund. Så jeg er optaget af, at vi har et

meget lige samfund. Jeg er måske endnu mere optaget af, at vi gør en særlig indsats for de familier, som lever i fattigdom, og hvor der er rigtig langt fra deres levestandard op til den almindelige levestandard i Danmark. Det er derfor, vi i fællesskab har afskaffet fattigdomsydelserne. For det skal netop være sådan i Danmark, at børn ikke lever i fattigdom, og at vi giver en meget målrettet og hjælpende hånd. Det er vi optaget af, altså de blinde vinkler i vores samfund og så den konkrete fattigdom, som ødelægger tilværelsen for rigtig mange familier.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Øv, hvor er jeg ked af, at jeg ikke får et svar. For jeg synes, det her er et spørgsmål, som er meget, meget grundlæggende, og jeg synes, det er et spørgsmål, som en socialdemokratisk statsminister bør kunne svare på, nemlig om det er et problem, hvis den økonomiske ulighed i samfundet vokser. Jeg spørger jo, fordi jeg synes, det er vigtigt med økonomisk lighed og at tilstræbe økonomisk lighed. Vi kan se, bl.a. med Danmark som eksempel, at det, hvis vi tilstræber lighed, betyder rigtig meget for trygheden, for friheden, for lav grad af kriminalitet, for et effektivt samfund. Vi kan bare også se, at den her regering faktisk har regeret på en måde, så uligheden er vokset, sådan at de, der tjener mange penge, får flere penge, og sådan at de, der ikke tjener så mange penge, ikke har fået flere penge. Uligheden er altså vokset under den her regering!

Jeg ville jo sådan ønske, at statsministeren havde sagt, at Socialdemokraterne selvfølgelig mener, at det er et problem, hvis den økonomiske ulighed vokser, for så kunne jeg have spurgt: Der er jo et par år, til der skal være folketingsvalg, så hvad skal vi gøre ved det? Men det svarer statsministeren ikke på.

Jeg giver lige statsministeren en allerallersidste chance: Mener landets socialdemokratiske statsminister, at det er et problem, hvis den økonomiske ulighed i Danmark vokser, eller er det ikke et spørgsmål, som landets socialdemokratiske statsminister vil forholde sig til?

Kl. 13:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 13:44

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er godt klar over, at hvis ikke man er helt enig med fru Johanne Schmidt-Nielsen, så får man at vide, at man ikke vil forholde sig til det. Jeg ønsker, at Danmark skal være et af verdens mest lige samfund, og det er Danmark også. Jeg går op i lighed, vi synes, det er vigtigt, at der ikke er for stor forskel mellem top og bund i vores samfund. Men det at være med i samfundet, det at være en del af samfundet kan måles på mange forskellige måder. Det er derfor, vi har det sociale 2020-mål, det er derfor, vi har afskaffet fattigdomsydelserne, som vi ikke var enige i, i fællesskab, og det er derfor, vi nu har sat ind med, at vi vil måle antallet af økonomisk fattige. Vi vil se på, om der er kommet flere eller færre i antallet af økonomisk fattige. Dybest set tror jeg, at det, der betyder noget for rigtig mange mennesker, er, om de lever i fattigdom, og derfor har vi defineret, hvad økonomisk fattigdom er. Vi vil måle, hvor mange økonomisk fattige der er, og vi vil få nogle konkrete tal for det. Det er noget, som vi, denne regering, har skabt, og som vi selvfølgelig ikke ville have fået med en borgerlig regering.

Det kan godt være, jeg ikke siger tingene, præcis som fru Johanne Schmidt-Nielsen gerne vil have, jeg skal sige dem, men vi er

trods alt fra forskellige partier, og jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at vi har en regering i Danmark, som er optaget af lighed, som er optaget af, at der skal være færre økonomisk fattige, og som dybest set er optaget af, at alle skal have flere muligheder for at deltage i samfundet.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til statsministeren. Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslistens politiske ordfører.

Den næste spørger til statsministeren er hr. Anders Samuelsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 75

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Jeg vil da også godt følge op på den debat, som Enhedslisten rejste her, og kvittere for, at Socialdemokratiet og statsministeren er enige med Liberal Alliance i, at man ikke behøver at være så firkantet i forhold til ulighed, som Enhedslisten ønsker at statsministeren skal være. Så jeg er glad for den nyvundne enighed. Er det ikke rigtigt forstået?

Kl. 13:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nej, der ville jeg være lidt forsigtig. Jeg tror ikke, at der er en ny enighed med Liberal Alliance om de her spørgsmål. Jeg prøvede at kigge lidt på, hvad Liberal Alliance har sagt i løbet af weekenden, hvor man jo har holdt sit landsmøde. Og jeg så f.eks., at hr. Joachim B. Olsen havde sagt, at social dumping bare var et andet ord for konkurrence.

Jeg har heller aldrig rigtig hørt Liberal Alliance sige så tydeligt, at man ville af med fattigdomsydelserne; at man var optaget af økonomisk fattigdom; eller at man gerne ville have, at Danmark skulle være et af verdens mest lige samfund.

Så jeg må indrømme, at jeg ikke er helt sikker på, at vi er enige om de her spørgsmål. Det tror jeg faktisk ikke vi er.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:47

Anders Samuelsen (LA):

Så må Enhedslistens politiske ordfører og jeg jo have hørt statsministeren forkert. Men er statsministeren ikke enig i, at: 1) uligheden er steget under den nuværende regering og 2) der er en dårlig form for ulighed, og at der er en god form for ulighed?

Den dårlige form for ulighed er, når vi bliver fattigere; når vi ikke har nogen vækst; når folk, som gerne vil ind og være en del af arbejdsmarkedet, bliver holdt ude af fællesskabet, fordi vi ikke kan få gang i virksomhederne, fordi man ikke fører den rigtige politik. Det er en dårlig form for ulighed. Så er der den gode form for ulighed, som kommer af, at der kommer dynamik; at vi får skabt rammerne, som gør, at folk investerer i Danmark, og at man – jævnfør statsministerens egen åbningsreplik i dag – får folk hertil for at arbejde. De er måske oven i købet meget højt lønnede, og der kommer så ud fra sådan en talfiksering en større ulighed. Men det er trods alt en ulighed, som fører til, at flere bliver bedre stillet, end de var før.

Er statsministeren overhovedet ikke med på den sondring?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det statsministeren.

Kl. 13:48

Kom med, vil jeg sige til Liberal Alliance. Hvis man gerne vil begrænse antallet af økonomisk fattige, så skal man være med der, hvor der skabes arbejdspladser; der, hvor vi har en kontanthjælpsreform, der virker; en folkeskolereform, som vil sikre, at børnene lærer mere; men ikke mindst var der afskaffelsen af de ydelser, som holdt mennesker i fattigdom i Danmark. Kom med, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen, hvis det er det, man ønsker. Jeg hører alt mulig andet. Jeg hører tale om et degenereret velfærdssamfund, og at man egentlig ikke er optaget af de økonomisk fattige. Jeg synes, det er hårdt at sige om vores velfærdssamfund, at vi har et degenereret velfærdssamfund. Ordene var hr. Anders Samuelssens, bestemt ikke mine.

Kl. 13:48

Kl. 13:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Noget, jeg var enig i i det, hr. Anders Samuelsen sagde nu, var, at antallet af økonomisk fattige rent faktisk betyder noget. Jeg er meget enig i, at man er nødt til som samfund at have blik for økonomisk fattige; mennesker, som lever langt væk fra fællesskabet; mennesker, hvis børn gør det samme. Det er dem, vi skal have fokus på.

Derfor ser jeg så også et lille lys i mørket, med hensyn til at hr. Anders Samuelsen måske kunne støtte det, at vi afskaffede fattigdomsydelserne. For det var jo netop noget, der skabte økonomisk fattige i Danmark. Jeg håber så også, at hr. Anders Samuelsen vil støtte, at vi nu undersøger udviklingen fra f.eks. 2011 til 2012, hvad angår antallet af de økonomisk fattige. Vi venter jo stadig på de her tal. Det er jo regeringen, som har sat gang i en undersøgelse af det. Og jeg ville være glad, hvis hr. Anders Samuelsen ville glæde sig med mig, hvis det nu viser sig, at der er færre økonomisk fattige i Danmark. Det ville egentlig klæde Liberal Alliance at sige klart og tydeligt, at det er vigtigt.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:49

Anders Samuelsen (LA):

Det er meget, meget vigtigt, at alle danskere bliver bedre stillet. Det er det mål, som vi må have. Det, vi så er uenige om, er, hvilken politik der førte dertil. Regeringen fører en politik i øjeblikket, hvor uligheden stiger på den dårlige måde. Samtidig med det tager regeringen ikke fat på nogen socialpolitiske udfordringer, som er åbenbart urimelige. Handicappede, som selv har sparet op, og som gerne vil købe deres hjælper fri for at tage på f.eks. musikfestivalen Sølund eller tage på en ferie til Paris, får ikke lov til det. Det er den her regerings politik, som giver plads til, at de ikke kan få lov til det.

Samtidig fik vi tal frem i går fra sygeplejerskerne om, hvor ufatteligt meget tid de spilder på administrativt ligegyldigt arbejde. De har selv gjort det op til, at det svarer til 2.400 fuldtidsstillinger om året.

Der er den slags helt konkrete urimeligheder, som fører til dårlig velfærd og social uretfærdighed. Hvorfor tager statsministeren ikke fat om det, samtidig med at man skaber en vækstpolitik, som sikrer, at flere kan komme ind og være en del af fællesskabet? Hvad er det for en form for degenereret velfærdsstat, som man bakker op om fra regeringens side, i stedet for at få løst netop for de her ting og få løftet folk frem?

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det statsministeren.

Kl. 13:50

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at der er rigtig mange danskere, som ikke synes, at vi har et degenereret velfærdssamfund. Men jeg noterer, at Liberal Alliance i dag har sagt, at vi har et degenereret velfærdssamfund. Jeg tror, der er rigtig mange danskere, som gerne vil bevare det velfærdssamfund, som de kender og holder af, og det kræver også, at vi fremadrettet har råd til det. Jeg tror, der er rigtig mange danskere, som går op i, at Danmark er et lige samfund, hvor vi begrænser antallet af økonomisk fattige. Det var det, hr. Anders Samuelsen startede med at sige.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til statsministeren. Tak til hr. Anders Samuelsen, Liberal Alliances partileder.

Den næste er hr. Lars Barfoed, De Konservatives partileder. Værsgo.

Kl. 13:52

Spm. nr. US 76

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan forstå, det er vanskeligt at overraske statsministeren her i spørgetimen, for jeg hørte lige før statsministeren forudsige, at jeg nok lige om lidt ville rejse spørgsmålet om skattelettelser, og jeg vil da ikke skuffe statsministeren. Men jeg vil alligevel godt starte et andet sted, for jeg synes, det er en interessant diskussion, der udvikler sig her, om lighed og ulighed.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er forkert, når Liberal Alliance siger, at det i sig selv er sundt, at der er mere ulighed, lige så vel som det er forkert, når det er et mål i sig selv, som jeg forstår Enhedslisten og måske også Socialdemokratiet mener, at der skal være mere lighed. Vi er et af de mest lige samfund i verden, og om vi får lidt mere lighed eller lidt mere ulighed, er da ligegyldigt. Det, der må være afgørende, er, at vi tænker på og gør noget ved, hvordan vi kan få et samfund, der er mere velstående, hvor flere kan klare sig selv, sørge for sig selv og sine uden at være afhængige af offentlige overførselsindkomster, og hvor vi har råd til at sørge ordentligt for dem, der ikke kan klare sig selv, og have en offentlig sektor, der kan sikre, at vi har et ordentligt sundhedsvæsen, politi, osv. Det er vigtigt.

Er det ikke sådan, at det helt afgørende netop er, at der er nogle, der tjener penge, at der bliver tjent penge i landets private virksomheder? For det er de penge, der tjenes i landets private virksomheder, der i sidste ende også finansierer den offentlige sektor. Og er det så ikke også sådan, at vi skal have et samfund, hvor det bedre kan betale sig at gøre ekstra indsats? For det vil netop føre til mere velstand og føre til, at virksomhederne tjener flere penge, så vi har bedre råd til at tage os af de udsatte i samfundet. Er det ikke det, vi skal fokusere på?

Kl. 13:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som det også kunne høres af det svar, som jeg gav til fru Johanne Schmidt-Nielsen, så er regeringen dybt optaget af at have et lige samfund. Vi er optaget af, at flere mennesker skal have flere muligheder for at udleve deres potentiale. Der går en lige linje fra det, jeg siger nu, til den folkeskolereform, som vi sammen har gennemført, fordi vi er dybt optaget af, at alle børn, uanset hvor de kommer fra,

skal have mulighed for at lære mere i folkeskolen, sådan at de har en chance for at klare sig selv, forsørge sig selv, altså gøre alt det, der giver tilfredsstillelse for den enkelte, men som også er en kæmpe gevinst for samfundet. Så selvfølgelig er vi – lige så meget som De Konservative, tror jeg faktisk – optaget af, at den enkelte borger skal have bedre muligheder for at klare sig bedre.

Men vi er også optaget af, at vi ikke må komme i en situation i Danmark, hvor vi har for mange fattige, og det er derfor, regeringen har et nyt fokus på, at vi ikke har for mange fattige familier. Jeg håber også for den debat, vi har haft i dag, at der er flere, der vil interessere sig for det, når vi kommer med de her tal for antallet af økonomisk fattige familier i Danmark. Det er et væsentligt spørgsmål.

Til det sidste spørgsmål, som hr. Lars Barfoed stiller, vil jeg svare: Jo, vi skal da have et skattesystem, som også sikrer, at vi skaber maksimal værdi for vores samfund, men det er også vigtigt – også fordi jeg lige har hørt hr. Lars Barfoed fra Det Konservative Folkeparti her til morgen sige, at man vil afskaffe topskatten – at de borgerlige partier ikke gør det til en meget fastgroet vane at foreslå at afskaffe skatter og afgifter uden at fortælle, hvor finansieringen skal komme fra. Nu har vi hørt om rigtig mange skatter og afgifter, der skulle afskaffes. Vi har hørt hr. Lars Løkke Rasmussen, der vil afskaffe forsyningssikkerhedsafgiften uden at angive finansiering. Vi har hørt hr. Lars Barfoed, som vil afskaffe topskatten uden at angive finansiering. Og Liberal Alliances synspunkt taler næsten for sig selv. Hold nu op, vil jeg sige til de borgerlige partier, med at gøre det til en dårlig vane aldrig nogen sinde at angive finansiering af de skatter og afgifter, man vil afskaffe.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:56

Lars Barfoed (KF):

Der bliver jeg nødt til med det samme at korrigere statsministeren. Det Konservative Folkeparti har meget klart fremvist finansiering både i den 2020-plan, vi har fremlagt, hvori det indgår, at vi skal fjerne topskatten, og i øvrigt i det vækstudspil, som vi snart vil præsentere, hvor vi også krone for krone vil finansiere det, vi foreslår. Det er ikke al den finansiering, der er populær, men vi siger, hvor pengene skal komme fra.

Men tilbage til det der med lighed: Det er jo ligegyldige statistikker. Hvis nu det er sådan, at vi får økonomisk fremgang, rigtig økonomisk fremgang, og det må vi jo begge to håbe at vi får, så vil vi se, at der er nogle, der tjener flere penge, og aktierne stiger. Så får vi mere ulighed, fordi der er nogle aktionærer, hvis aktier bliver mere værd, når vi får økonomisk fremgang. Er det så en ulykke for landet, at vi har fået mere ulighed? Nej, det er da godt – det håber jeg at statsministeren være enig med mig i – at vi får økonomisk fremgang, selv om statistikken så viser en større ulighed, for så får vi bedre råd til at sørge for dem, som er udsatte. Det er jo det, der er afgørende.

Det er derfor, jeg foreslår, at vi i hvert fald i vækstudspillet eller vækstaftalen nu begynder at tage fat på det med topskatten og sænker den, for det vil skaffe flere i arbejde, og det vil skabe mere vækst på en meget billig måde. Kunne statsministeren ikke overtale til en dialog om det?

Kl. 13:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:57

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg var lige så glad, og så blev jeg bekymret igen, for først sagde hr. Lars Barfoed, at man ville finansiere en afskaffelse af topskatten

krone for krone, men til sidst sagde han så, at det kan gøres på en meget billig måde. Og så bliver jeg lidt bekymret. Jeg bliver lidt bekymret, for vi er enige om, at man selvfølgelig kan afskaffe topskatten, hvis man er villig til at acceptere nulvækst eller minusvækst i den offentlige sektor – man må gøre, hvad man vil i De Konservatives partiprogram – bare vi er enige om, at hvis man afskaffer topskatten, skal det finansieres et andet sted.

Som jeg måtte læse hr. Lars Barfoed i morges i medierne eller Liberal Alliance for den sags skyld, er man kommet frem til, at det nærmest er gratis at afskaffe topskatten. Det er det ikke. Det koster mange penge, og jeg ser frem til at høre, hvordan De Konservative vil finansiere det.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:58

Lars Barfoed (KF):

Det vil jeg da gerne svare på. Selv om jeg egentlig skal spørge, vil jeg gerne svare på det. Det er rigtigt, at jeg faktisk tror, at det stort set finansierer sig selv. Senest har man set i Storbritannien, at man har sænket marginalskatten og faktisk tjent penge på det. Den er sænket der fra 50 til 45 pct., og det har man tjent penge på.

Men det, vi gør, er, at vi regner konservativt. Vi regner som Finansministeriet og siger, at det koster 3 mia. kr. at sænke topskatten med 6 procentpoint, og de penge finder vi så i den plan, vi fremlægger. Men jeg tilføjer bare, at jeg tror, at det vil vise sig, at det ikke kommer til at koste 3 mia. kr., så der på sigt vil være penge, som vi ikke havde regnet med. Og ville det ikke være godt, hvis det udviklede sig sådan? vil jeg spørge statsministeren. Skulle vi ikke tage chancen og prøve, for det kan jo kun føre til, at der kommer flere i arbejde. Flere danskere får råd til at klare sig selv og sine, og det skal vi jo kun være glade for.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Lars Barfoed.

Så er det statsministeren til den sidste besvarelse, og det kunne være, vi skulle have en lillebitte smule mere ro i salen, mens statsministeren svarer. Tak.

Kl. 13:59

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tro og håb blander jeg mig jo ikke i, og hr. Lars Barfoed må håbe og tro, lige præcis hvad han vil, bare han lover mig at regne konservativt og det vil sige med gængse regneprincipper som dem, man anvender i Finansministeriet – de samme regneprincipper, som blev anvendt, dengang Det Konservative Folkeparti var i regering. (*Lars Barfoed* (KF): Det gør vi). Så er vi glade, og det synes jeg er en god ting, der er kommet ud af dagens spørgetime, nemlig at De Konservative fortsat vil regne konservativt. Det vil så også sige, at man siger nej til Liberal Alliances beregninger om, at det nærmest er omkostningsfrit og gratis at fjerne topskatten. Det glæder mig meget.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Lars Barfoed som sidste spørger. Spørgetiden er sluttet. Tak til statsministeren.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
I dag er der følgende anmeldelser:

Charlotte Dyremose (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 102 (Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk hjælp til særlig trængte grundejere i forbindelse med kommunalt påbud om kloakforbedringer og kloaktilslutning).

Özlem Sara Cekic (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 103 (Forslag til folketingsbeslutning om mænds ret til barselsorlov).

Annette Vilhelmsen (SF) og Holger K. Nielsen (SF):

Beslutningsforslag nr. B 104 (Forslag til folketingsbeslutning om inkorporering af FN's børnekonvention i dansk ret).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om rigsfællesskabet 2014.
(Redegørelse nr. R 12).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 29. april 2014.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 27:
Forespørgsel til udenrigsministeren og handels- og udviklingsministeren om anden del af FN's klimapanel femte hovedrapport om effekten af klimaforandringer.**

Af Steen Gade (SF) m.fl.
(Anmeldelse 04.04.2014).

Kl. 14:00

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 74 A:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Skærpede sanktioner for hastighedsovertrædelser ved vejarbejde m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(2. behandling 18.03.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 03.04.2014).

Kl. 14:02

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det ser det ikke ud til. Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslaget sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:02

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Kl. 14:02

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen drejer sig herefter om forslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Vi må jo konstatere på nuværende tidspunkt, at det sådan set ikke nytter noget at fortsætte den her debat. Vi har forsøgt at prøve at råbe op i forhold til retssikkerheden, som bliver trådt under føde her, retsbevidstheden bliver tilsidesat. Både lovforslag A og B vil simpelt hen betyde, at retsbevidstheden, altså troen på den lovgivning, vi har i Danmark, respekten for den lovgivning, vi har i Danmark, forsvinder med de her to lovforslag. Det gælder både L 74 A og B. Det, man gør, er, at man groft tilsidesætter retssikkerheden, og det vil man gøre fuldstændig uden blusel.

Jeg kan forstå, at regeringen har sikret sig sit flertal. Selv Enhedslisten, som ellers fører sig frem med, at retssikkerheden skal være i orden, lægger stemmer til, at de her to lovforslag bliver gennemført. Det er ganske enkelt helt uheldigt.

Jeg kan allerede på nuværende tidspunkt bebude, at i det øjeblik, hvor vi igen har et borgerligt flertal her i Folketinget, vil de to lovforslag blive rullet tilbage. Det er en skændsel mod retssikkerheden i Danmark.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og derfor går vi til afstemning.

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes

Afstemningen slutter.

For stemte 72 (S, DF, RV, SF, EL, LA og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 35 (V og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 74 B:**Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Indførelse af betinget objektivi ansvar for ejer (bruger) af et motorkøretøj for visse hastighedsøvertrædelser).**

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(2. behandling 18.03.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling.

Tillægsbetænkning 03.04.2014).

Kl. 14:04

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 14:04

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 55 (S, RV, SF, EL og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 51 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 14:04

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 100:**Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Tilbud til børn i alderen 0-2½ år).**

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 12.12.2013. 1. behandling 16.01.2014. Betænkning 18.03.2014).

Kl. 14:05

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 122:**Forslag til lov om ændring af lov om scenekunst. (Indførelse af samtidighed i perioderne for egnsteateraftaler, præcisering af grundlag for refusionsberettigelse m.v.).**

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 29.01.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betænkning 19.03.2014).

Kl. 14:05

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:06

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 140:**Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om fleksydelse. (Beregning**

af fleksløntilskud, fortsat tilmelding til fleksydelsesordningen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).
(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 13.03.2014. Betænkning 25.03.2014. Ændringsforslag nr. 1 af 01.04.2014 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen)).

Kl. 14:07

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:07

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om boligbyggeri. (Statsgaranti ved skift af lånetype til finansiering af alment byggeri m.v. og forlængelse af særordning for 4. maj-kollegierne m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 19.02.2014. 1. behandling 27.02.2014. Betænkning 01.04.2014).

Kl. 14:07

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet.

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 09.10.2013. 1. behandling 05.11.2013. Betænkning 03.04.2014).

Kl. 14:08

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:08

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, af et mindretal (V), tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL), om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL), om ændringsforslag nr. 3, af et mindretal (V), tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL), eller om ændringsforslag nr. 4-14 tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om stormflod og stormfald. (Dækning af udgifter til genhusning, opmagasinering og flytning samt udbedring af skimmelsvamp m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 11.03.2014. Betænkning 04.04.2014. Ændringsforslag nr. 4 af 07.04.2014 uden for betænkningen af erhvervs- vækstministeren (Henrik Sass Larsen)).

Kl. 14:09

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig? Ja, hr. Hans Christian Schmidt, Venstre.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Hans Christian Schmidt (V):

På alle måder er selve grundlaget for, at vi nu skal i gang med at lave og er i gang med at lave et lovforslag for at løse nogle af de problemer, som de her borgere er kommet i, en dybt tragisk situation. Det er det, fordi vi i alle de breve og henvendelser, vi får, jo kan se, at systemet ikke har fungeret. Det, der skulle have afhjulpnet de menneskers problemer, mens det skete, har ikke fungeret, og det, der efterfølgende dannede grundlag for, at de mennesker skulle blive hjulpet

også rent økonomisk, har ikke fungeret. Derfor må man så samlet sige, at det er godt, at vi har fået ændret på loven, og jeg vil også godt kvittere for, at der er sket det, at vi har ændret på loven.

Er det, vi har fundet frem til, så godt nok? Det er jeg langt fra sikker på. Jeg tror, at alvoren går mere og mere op for folk, efterhånden som vi arbejder os igennem alle de her sager. Derfor er det også meget vigtigt – og det er Venstre også meget enig med regeringen i – at vi får nedsat et udvalg, som får kigget på de her ting. Det er meget vigtigt, at ved den anledning sørger vi også for at få involveret de mennesker, som har oplevelserne inde på egen krop. Det jo dem, der er de bedste vidner til, hvordan det foregik, og kan sige, hvordan det burde have foregået.

Det er den ene del af det. Den anden er, at jeg meget vil opfordre til, at vi selv i udvalget får drøftet, hvad vi bør gøre. Jeg kunne selv nemt forestille mig, at vi kunne have en høring herinde i Folketinget, som vi kunne lave sammen i udvalget, og hvor vi også gav mulighed for, at de mennesker, der er blevet ramt og dermed sidder inde med en stor viden, som vi også har godt af at få, kunne komme frem og fortælle deres historie. Det kan vi tage en drøftelse af, men jeg synes, det er vigtigt at sende det signal, at vi kerer os om det, og at vi også har tænkt os, at vi vil fortsætte med at gøre det.

Det får mig også til at sige til de mennesker, som er så hårdt ramt, at når nu sagerne skal i gang efter de nye regler, som forhåbentlig bliver vedtaget om ganske kort tid, er det vigtigt, at man også sørger for, at de bliver ført ud i livet. Altså, det er vigtigt, at forsikringsselskaberne, som nu har fået langt bedre vilkår for at tilgodese de mennesker, der har tegnet forsikring hos dem, ved at udregne og medtage forskellige ting, som man ikke kunne før, bruger de ting. Det gælder selvfølgelig også de myndigheder, som er involveret i det. Vi vil fra Venstres side – kan jeg rolig sige – nøje følge, hvordan den udvikling kommer til at foregå; nøje følge, om de mennesker, der nu skal have erstatning efter den her lov, også får den erstatning, de er berettiget til; nøje følge, at forsikringsselskaberne behandler de her borgere, som de skal, og som der står skrevet i bemærkningerne til selve lovforslaget.

Når det er sagt, vil jeg også godt sige, at man altid kan overveje, om vi burde være gået længere. Det er klart, at vi hele tiden får mails fra de forskellige mennesker, der oplever, at de ikke er med i det. Til det er der jo at sige, at vi finder en aftale sammen. Så håber jeg, at i det udvalgsarbejde, der kommer, vil man sørge for at få redegjort for alle de bekymringer, som vi har modtaget på mail.

At det er en trist, trist historie, og at det er sådan, at de mennesker, der skal leve efter det her, har haft nogle store problemer med det, står jo klart for os alle sammen. Er der så nogen, man skal bøjede det her? Næh, jeg skal ikke gøre noget politisk ud af det. Vi har jo også vedtaget de regler, der var der, og nu prøver vi så sammen at forbedre dem og gøre dem mere imødekommende over for de borgere, der er ramt. Det synes jeg sådan set at det fortjener.

Lad os så se, hvordan det kommer til at virke, men jeg synes, at vi alle sammen har en interesse i at være opmærksomme og have fokus rettet på, om det kommer til at virke sådan. Det håber jeg at det gør, og jeg håber også, at vi sammen politisk kan prøve at få afklaret de her problemer, hvis der skulle opstå nogen, så det er det formål og fokus, vi holder i sagen. Det tror jeg tjener alle bedst.

Kl. 14:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Hans Christian Schmidt. Den næste i ordførerrækken er hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 14:14

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil blot supplere min kollega hr. Hans Christian Schmidt i forhold til at tilkendegive, at der har været et godt samarbejde i den her

sag, som jo har været hastende – vi har skullet gennemføre lovgivning med tilbagevirkende kraft. Den her sag har vi fra udvalgets side bedt om bliver ført tilbage til fornyet behandling efter andenbehandlingen, og det gør vi jo for at kunne nå også i udvalget at vende alle de yderligere svar, som er kommet fra ministeriet.

Vi har jo gjort, hvad vi kunne, for at hasteekspedere sagen, sådan som det nu har kunnet lade sig gøre, for det er en vigtig og betydningsfuld sag. Og jeg kan i hvert fald allerede nu tilkendegive, at det svar, som ministeren beredvilligt har sendt over på spørgsmål 58, stillet af udvalget, som uddyber forsikringsprincipperne, vil det være naturligt i hvert fald at optrykke i en tillægsbetænkning. Men det tager vi selvfølgelig i udvalgsarbejdet her efterfølgende.

Jeg også gerne tilkendegive over for Venstres ordfører, hr. Hans Christian Schmidt, at jeg deler synspunktet om, at det vil være en god idé på et tidspunkt, når vi kan danne os et overblik over, hvad de konkrete erfaringer er – nu er der jo en masse mennesker, som skal have revurderet deres sager – og når det er på plads, så at inddrage det i en eller anden form. Det vil være naturligt. Forslaget om at holde en høring her i Folketinget på et tidspunkt, hvor vi har det der fulde overblik, synes jeg er en udmærket idé, og derfor vil jeg gerne fra Socialdemokraternes side tilkendegive, at sådan et forslag vil vi støtte, og formen osv. kan vi jo vende tilbage til i det efterfølgende udvalgsarbejde.

Men det er i hvert fald en konstruktiv, synes jeg, tilgang til det, ligesom der også har været – vil jeg gerne tilkendegive – en konstruktiv tilgang fra et samlet Folketing i denne vigtige sag.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:16

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 4 uden for betænkningen af erhvervs- og vækstministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om Nordsøenheden og Nordsøfonden.

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 26.03.2014).

Kl. 14:17

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet, og den første i ordførerrækken er hr. Kim Andersen, Venstre.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det, formand. Det forslag, vi her har til forhandling, er fra erhvervsministeren og drejer sig om Nordsøenheden og Nordsøfonden. Det tager udgangspunkt i, at Nordsøfonden medio 2012 er indtrådt i DUC, Dansk Undergrunds Consortium, og den indtræden har medført en stigende forretningsmæssig kompleksitet, hvorfor rammerne for Nordsøenheden og Nordsøfonden ifølge ministeren bør justeres. Det skal ske for at varetage statsdeltagelsen bedst muligt, således at der sikres størst muligt udbytte til staten.

Noget af det, som lovforslaget tager højde for, og som med forslaget søges gennemført, er at omdanne Nordsøenheden til en selvstændig offentlig virksomhed, en såkaldt SOV, med egen bestyrelse for Nordsøfonden, som bevares som en offentlig fond. Den eksisterende driftsbevilling på finansloven for 2014 til dækning af Nordsøfondens administrationsudgifter bliver ophævet. Udgifterne til administration vil fremover blive dækket af Nordsøfondens indtægter inden for fondens udbytte, inden det optages som indtægt hos staten, og så indføres der et loft for administrationsudgifter på de årlige finanslove, som overføres til Nordsøenheden. Forslaget vil også gøre det muligt for fonden at erhverve andele af licenser, som grænser op til licenser, som fonden allerede er en del af.

Det er vi positive over for, og vi er også positive over for det element, at Nordsøenheden ved omdannelse til en SOV via en bestyrelse kan trække på yderligere relevante kompetencer, samtidig med at enheden signalerer et fokus på forretningsmæssige kompetencer. Enheden vil desuden få en klar opdeling mellem bestyrelsen og direktionen. Direktionen skal naturligvis tage sig af de forretningsmæssige beslutninger, og ministeren har jo så altså det politiske ansvar.

Vi synes, at det er et fornuftigt forslag. Det er for så vidt et teknisk forslag og en opfølgning på en realitet. Men det skal jo også til en gang imellem, at det skal formaliseres, og det er vi positive over for.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:21

Frank Aaen (EL):

Nordsøenheden er jo i virkeligheden opfundet af bl.a. Venstre, i forbindelse med at man i 2004 genforlængede A.P. Møller - Mærsk eneret til den største del af olien ude i Nordsøen, og så lavede man den her aftale om, at staten skulle overtage 20 pct. af det selskab, der driver olieefterforskning og -indvinding. Så vil jeg bare spørge: Hvorfor lavede man den aftale i sin tid? Hvorfor skulle staten lige pludselig ind og have 20 pct., hvis man i dag siger, at formålet alene er at køre det forretningsmæssigt? Var der ikke oprindeligt en politisk hensigt med, at staten skulle have større indsigt i og kontrol med, hvad der foregår i Dansk Undergrunds Consortium? Det er jo sådan

set det, der er spørgsmålet i dag. Hvorfor har man ændret mening i forhold til 2004? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Kim Andersen (V):

Interesserne er jo fortsat at få flest mulige værdier op af Nordsøen på kulbrinteområdet, og at staten for sin part varetager sine interesser bedst muligt. Aftalen fra dengang var jo også for at sikre fremtidige vilkår for koncessionshaverne, sådan at de kunne foretage investeringer – betragtelige investeringer – i en merudnyttelse af forekomsterne derude til gavn for det danske samfund med det skattesystem, der nu fulgte med nordsøaktiviteterne.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:22

Frank Aaen (EL):

Jo, men jeg tror da, at A.P. Møller - Mærsk A/S og Shell og de andre er lige så interesserede i at optimere udvindingen. Men der må da være en grund til, at man synes, det var en god idé, at staten fik en 20-procentsandel, og det kan ikke bare være, at man har den samme målsætning som Mærsk og Shell. Det må da være, fordi man havde en særlig offentlig interesse i at få direkte indflydelse i selskabet. Og derfor: Hvad er det, der har ændret sig? Hvorfor gør man det nu udelukkende til et helt forretningsmæssigt spørgsmål og ikke så meget et politisk spørgsmål?

Kl. 14:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Kim Andersen (V):

De skattemæssige betingelser og politiske vilkår i øvrigt bestemmes jo ved lovgivning, og det er det, der er taget højde for i skattereglerne vedrørende nordsøaktiviteterne. Det, det jo også drejer sig om, er at sikre, at der er et perspektiv i investeringer og et incitament til at foretage de fornødne investeringer for at få den størst mulige udnyttelsesgrad af forekomsterne i Nordsøen, og der skal man jo se tingene i en sammenhæng. Både skattelovgivningen og DUC-aktiviteterne, herunder statens ejerandel, er jo en sammenhæng, der skal ses som sådan.

Kl. 14:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste i ordførerrækken, hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Nordsøenheden og Nordsøfonden varetager som bekendt statens deltagelse i kulbrintelicenser. Det er licenser, som er af betydelig værdi, og derfor er det naturligvis i vores alles interesse, at Nordsøenheden får de bedste forudsætninger for at varetage statens og dermed vores alles interesser – med andre ord, at Nordsøenheden får de bedste forudsætninger for at skabe størst mulig værdi for det danske samfund. Derfor vil vi gerne styrke rammerne for Nordsøenheden og Nordsøfonden. Det gør regeringen ved at lægge Nordsøenheden om, og fra at være en statslig enhed ønskes den omdannet til en selvstændig of-

fentlig virksomhed, en såkaldt SOV. Det giver god mening at ændre styringsmodellen, så Nordsøenhedens struktur kommer til at ligne en selvstændig virksomhed. Det er også set i andre statslige sammenhænge, og det giver også erhvervsmæssige fordele.

Nordsøenheden vil i modsætning til i dag få en bestyrelse, og på den måde vil der for første gang være mulighed for at trække på en masse relevante kompetencer, og det giver mulighed for at give endnu større kvalitet i de beslutninger, som skal træffes, og så vil det signalere fokus på det, som fokus skal være på, nemlig de forretningsmæssige interesser, og ikke mindst vil Nordsøenhedens arbejde, dens rolle og dens ansvar i endnu højere grad komme til at matche de andre licensdeltageres, som i sagens natur også har kommercielle interesser. Omdannelsen til en SOV understøtter med andre ord Nordsøenhedens arbejde, dens rolle og dens ansvar, der i stigende grad svarer til de øvrige kommercielle licensdeltageres.

Lovforslaget åbner, som Venstres ordfører også nævnte, op for, at der i de kommende vedtægter for Nordsøfonden gives mulighed for, at fonden kan erhverve andele i nabolicenser. De foreslåede ændringer vil bidrage til en styrkelse af statsdeltagelsen og dermed til udbytte fra undergrunden og ligger derfor i en naturlig forlængelse af de initiativer, som regeringen allerede har taget på området, eksempelvis i »Vækstplan for Energi og Klima« fra efteråret 2013, hvor der tages initiativ til et samarbejde med branchen, som vil udarbejde en langsigtet strategi for en optimering af indvindingen af olie og gas fra felterne i Nordsøen.

Nordsøenheden vil altså på alle mulige måder være bedre rustet til at skabe værdi for det danske samfund med dette forslag, og til det har jeg kun at sige, at Socialdemokraterne støtter forslaget.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en enkelt kommentar. Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:26

Frank Aaen (EL):

Jo, men altså, hvad skal staten lave i det selskab, hvis det udelukken- de er forretningsmæssigt? Hvilken forskel skal staten gøre i forhold til Shell, i forhold til Mærsk og Chevron, som jo også går ind i det her forretningsmæssigt, og som håber på at tjene flest mulige penge? Var det det, der var baggrunden for, at den danske stat i 2004 fik en aftale om, at man nu skulle overtage 20 pct. af rettighederne og produktionen derude? Var det kun meningen, at man ville understøtte den samme målsætning som de andre selskaber, eller var der også en politisk vilje i forhold til at bruge en indflydelse direkte ind i ledelsen af selskabet? Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Altså, hvad var formålet med de 20 pct. i sin tid? Og er det det formål, man nu er i gang med at underminere eller måske endda helt fjerne sig fra?

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:27

Benny Engelbrecht (S):

Nu var jeg af indlysende årsager ikke selv med til at forhandle den aftale i 2004, bl.a. fordi jeg på daværende tidspunkt ikke var medlem af Tinget, så de præcise historiske detaljer for det tror jeg ikke jeg er den rette til at redegøre for. Men jeg opfatter i hvert fald ikke det forslag, der ligger nu, som et spørgsmål om, at staten får en mindre indflydelse; det er mere et spørgsmål om at spille den rette rolle i den her sammenhæng. Og det synes jeg er godt og fornuftigt.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:28

Frank Aaen (EL):

Jo, men det bliver både i forslaget og i det, som ordføreren siger, jo hele tiden understreget, at det her sker for at styrke den forretningsmæssige tilgang til energiudvindingen i Nordsøen. Men det tror jeg gælder alle derude. Er der nogen forskel på det, som nu åbenbart skal vedtages i dag, og det, som man også må regne med står i papirerne fra Mærsk og Shells ledelse? Det kan jeg ikke få øje på, og det er derfor, jeg spørger: Var det ikke en bedre idé at fokusere på, at staten har en indflydelse, som skal bruges, f.eks. ud fra klimamæssige formål, og ikke kun for at tjene penge?

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:28

Benny Engelbrecht (S):

Så det, jeg kan høre hr. Frank Aaen sige, er, at man ønsker, at der bliver indvundet mindre olie og gas i Nordsøen? Det er selvfølgelig også et synspunkt, man kan argumentere for, men det vil jo give nogle færre indtægter. Jeg synes, det giver god mening at se på de ressourcer, der ligger, og få det optimale ud af dem og så i øvrigt investere klogt og hensigtsmæssigt i en grøn omstilling, som vi jo i den grad er i fuld gang med i Danmark, og som skal sikre, at vi også er klar til at kunne forsvare vores position som en grøn energileverandør og ikke mindst som en grøn vindnation.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste i rækken af ordførere er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Flere ordførere før mig har nævnt, hvorfor det her lovforslag er fremsat, og i Dansk Folkeparti er vi sådan set også af den overbevisning, at det er fornuftige ting, der ligger bag fremsættelsen af det her lovforslag.

Status er jo, at det er af principiel stor vigtighed at justere rammerne for Nordsøenheden og Nordsøfondens virke, fordi vi jo skal være sikre på, at vi fra statens side varetager vores opgaver bedst muligt og forsvare den kapital og den værdi, som vores undergrund har. Konkret er det jo sådan, at det her lovforslag betyder, at vi får en selvstændig offentlig virksomhed under Nordsøenheden, som så får ansvaret for Nordsøfondens virke, og Nordsøfonden bevares som en offentlig fond.

Vi er af den opfattelse i Dansk Folkeparti, at det er fornuftigt, fordi det på den her måde også bliver mere kommercielt funderet. Man kan også agere bedre over for de samarbejdspartnere, som den danske stat har i forbindelse med forskellige licenser osv. Det vil være med til at gøre, at det bliver mere driftsbetonet, og at man får en bedre styring af de værdier, som vi har i undergrunden.

Oven i det indeholder lovforslaget jo også en åbning, således at det i de kommende vedtægter for Nordsøfonden bliver muligt at erhverve andele i andre licenser, som grænser op til de licenser, som den danske stat varetager og ejer i dag. Det synes vi også er fornuftigt.

Vi kan på den baggrund støtte lovforslaget, men vi vil selvfølgelig ikke afvise, at der må stilles enkelte udvalgte spørgsmål.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Lone Loklindt, Det Radikale Venstre.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede i dag, læser jeg lige følgende tale op:

For Radikale Venstre er det vigtigt, at der bliver skabt størst mulig værdi for staten og dermed for danskerne i forbindelse med statens deltagelse i indvinding af olie og gas i den danske undergrund. Nordsøfonden trådte i 2012 ind i Dansk Undergrunds Consortium; derfor er det nødvendigt at justere rammerne for Nordsøenheden og Nordsøfonden. Nordsøenheden skal fortsat administrere Nordsøfonden, men med dette lovforslag bliver Nordsøenheden omdannet til en selvstændig offentlig virksomhed med egen bestyrelse. Bestyrelsen skal sammen med ledelsen sikre kvaliteten i alle trufne beslutninger. Som offentlig virksomhed vil Nordsøenheden bedre kunne matche de øvrige kommercielle aktører, og der kommer større klarhed omkring Nordsøenhedens arbejde, rolle og ansvar.

Vi ændrer også lidt i finansieringen af Nordsøenheden. I stedet for at blive finansieret særskilt over finansloven, kan Nordsøenheden nu finansieres af en del af Nordsøfondens indtægter. Derudover justeres i Nordsøfondens mulighed for at erhverve licenser, og Nordsøfonden gøres skattepligtig for såvel indvindingsvirksomhed som tilknyttede aktiviteter. På den måde sidestilles Nordsøfonden med andre private aktører og kommer dermed til at operere på lige fod med sine samarbejdspartnere.

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 14:31

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Da SF's ordfører, hr. Steen Gade, i dag deltager i Nordisk Råds møde på Island, skal jeg i stedet for redegøre for SF's stillingtagen. Forslaget handler om at ændre opbygningen af Nordsøenheden og Nordsøfonden, der i dag er Danmarks tredjestørste olie- og gasproducent og afleverer 5-6 mia. kr. til staten hvert år. Formålet med lovforslaget er at styrke statens deltagelse.

Fonden blev oprettet, efter at der i 2004 blev besluttet et delvist salg. Dermed blev det tydeligt, at statens interesser i nye olie- og gaslicenser i stedet skulle sikres et andet sted. Nordsøfonden er således hundrede procent statens med den mission at sikre et højt økonomisk udbytte til staten samt at blive en aktiv og kompetent samarbejdspartner.

SF støttede i 2005, at statens ejerandele i nye licenser blev administreret i en fond. Dengang var mit parti sammen med Socialdemokraterne bekymret over, om der var tilstrækkelig viden knyttet til fonden. I dag er fonden meget større og problemstillingerne mere komplekse, så behovet for at sikre viden fra GEUS og Energistyrelsen er mere påtrængende. Vi vil i udvalgsarbejdet stille spørgsmål til, om det er sikret tilstrækkeligt i forslaget, for vi har brug for, at staten sikrer den sammenhængende viden om Danmarks energireserver.

SF er positiv over for grundtanken om, at statens deltagelse skal varetages bedst muligt, og derfor ser vi også positivt på at lave en ny styringsmodel, hvor Nordsøenheden omdannes til en selvstændig of-

fentlig virksomhed med en selvstændig bestyrelse. Men om modellen lige skal være som foreslået, vil vi kigge på i udvalgsarbejdet.

Vi er glade for, at der åbnes op for, at fonden kan erhverve andele af licenser, der grænser op til de eksisterende. Det er en vigtig styrkelse. Og derfor forstår vi heller ikke, hvorfor det er udtrykt så forsigtigt i forslaget. Der er en overgrænse på 40 pct. for en licensandel, en grænse, som vi ikke ser som nødvendig, især når vi netop nu styrker fonden og ønsker et mere aktivt statsligt engagement.

Forslaget fastholder et alt for ensidigt fokus på indtjening uden at sikre klare formuleringer om fondens samfundsansvar. Det understreger, at Danmark har brug for en ejerskabspolitik, og det vil vi i SF bringe ind i diskussionen om det her forslag med henblik på at få sikret, at staten udarbejder en sådan ejerskabspolitik. SF vil altså stille en række spørgsmål i udvalget og vil gå positivt til udvalgsarbejdet.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jo, men der er da gode ting i forslaget, f.eks. er der muligheden for at købe licenser i naboliktrakter eller på anden måde at udvide sin aktivitet. Det er vi sådan set positive over for. Men et eller andet sted er det her jo i familie med DONG-diskussionen. Nu er det ikke sådan, at man vil sælge dele af det her selskab til Goldman Sachs, og tak for, at det ikke har bredt sig – den uskik.

Men det er jo alligevel lidt samme tankegang, at staten, når den har et energiselskab, skal optimere ud fra økonomiske interesser. Det er jo også det, der gennemsyrrer det her forslag: at det er de økonomiske interesser i forhold til olieudvinding og energiproduktion, som skal være det dominerende. Og så vil man importere en masse af de ledelsesinstrumenter, man kender fra den private sektor, sådan forstår jeg i hvert fald forslaget, nemlig at man også er i stand til at kunne ansætte en direktion og give den løn til en direktion, som direktorer får, og den er jo som bekendt ikke ret lille, den er sådan set stor, altså i det hele taget indføre økonomiske principper i ledelsen af selskabet Nordsøfonden.

Det gør, at vi godt nok kan se de positive elementer i forslaget, men at vi nok ender med at stemme imod det, fordi vi ikke synes, at fonden af hensyn til statens interesser og den magt, staten jo i virkeligheden har fået i forhold til DUC og andre selskaber ude i Nordsøen, kun skal ledes ud fra økonomiske principper – altså, hvad tjener skatteyderne? – og det kan jeg godt forstå, men alligevel.

Man siger: Hvad tjener skatteyderne talt i penge bedst? I stedet for kunne man måske sige: Hvad tjener skatteyderne bedst i forhold til klimaet, i forhold til samfundsøkonomien som helhed, i forhold til miljøet? Jeg synes, der er mange ting, som burde være de faktorer, som staten arbejder efter, og som er de vigtigste, og der er økonomi selvfølgelig en af dem, men absolut ikke den eneste.

Så det er altså ikke sådan, at vi synes, at det er vigtigt, at vi ikke tjener penge ude på Nordsøen, vi synes, vi skal tjene så mange penge som overhovedet muligt på Nordsøen, men i virkeligheden synes vi, man skal gennemtænke udvindingen af olie i Nordsøen i forhold til den samlede danske energipolitik. Vi går jo ind for, at man skal nedbringe CO₂-udledningen, og der er jo en modsætning her. For jo mere olie, man hiver op fra Nordsøen, jo større er CO₂-problemet i virkeligheden, og der bruger vi så penge på andre områder til at nedbringe CO₂-udledningen og dermed forbedre klimaet.

Det skulle man måske tænke meget mere ind end bare at tænke ind, at vi ud fra økonomiske interesser skal have det maksimale ud af olien ude i Nordsøen; måske skal man tænke det ind i den samle-

de energipolitik. Måske var det den ansvarlige for regeringens energipolitik, der skulle sidde her i dag, og ikke erhvervsministeren, for måske er det her mere energipolitik, end det er erhvervspolitik.

Derfor tror jeg som sagt ikke, vi stemmer for forslaget, selv om der er positive elementer i det. Vi synes, det er forkert at lave så ensidig en satsning på, at det er økonomiske interesser, der skal være styrende for statens engagement ude i Nordsøen.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Flere af de andre ordførere har redegjort for indholdet af lovforslaget. Vi ser det fra Liberal Alliances side som et skridt i den rigtige retning. Nordsøenheden omdannes til en selvstændig offentlig virksomhed med egen bestyrelse, og så længe Nordsøfonden ikke frigøres fra de fortrolighedsbestemmelser, de har påtaget sig, kan vi godt støtte det her lovforslag. Tak.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Brian Mikkelsen, Det Konservative Folkeparti, som ordfører.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Der er betydelige samfundsressourcer knyttet til Nordsøfonden og Nordsøenheden. Der er betydelige interesser på spil, så jo mere man kan sikre tidssvarende regler, jo mere man kan give mulighed for, at man så at sige ved at omdanne Nordsøenheden til en selvstændig offentlig virksomhed kan sørge for, at vi kan komme ud og tage del i licensjagten og forøgelsen af værdiskabelsen af enheden og de ressourcer og de aktiver, vi har, jo bedre. Forslaget her lægger jo op til, at man kan drage nytte af den viden, der er, og at man så at sige kan sørge for at modernisere muligheden for, at vi får mere ud af vores ressourcer ved at omdanne det til et SOV. Så vi er fra konservativ side positive over for lovforslaget.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:41

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg skal sige tak for den meget positive modtagelse af forslaget. Jeg bemærkede, at der kunne blive stillet enkelte spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejdet, og vi skal bestræbe os på at gå konstruktivt ind i samarbejdet – for at få så bred en tilslutning som muligt til det her. Jeg tror, det var Venstres ordfører, der formulerede det meget praktiske forslag, som egentlig bare ligger i naturlig forlængelse af noget, som allerede er der. Så jeg siger mange tak for opbakningen til forslaget.

Dog har jeg selvfølgelig bemærket, at Enhedslisten og hr. Frank Aaen ikke har været helt så tilfredse med forslaget. Jeg skulle ellers mene, at det her for hr. Frank Aaen og Enhedslisten gik i den rigtige retning. Jeg mener: Her er der jo tale om noget, der går fra at være privat til at være offentligt og sådan noget. Det plejer at være det modsatte, man kritiserer, så vidt jeg forstod i forbindelse med DONG. Men her er man da i hvert fald gået i den rigtige retning.

Så kan man selvfølgelig altid diskutere, hvad formålet skal være, når man går ind i forbindelse med en selskabskonstruktion. Men jeg synes jo, det er et entydigt godt råd, at vi sætter nogle til at drive forretning og tjene penge og så sætter nogle andre til at drive klimapolitik og miljøpolitik, eller hvad man nu ellers har lyst til. Det afgørende er selvfølgelig, at hvis vi skaffer os et stort provenu her, så øger det jo i meget stort omfang vores handlemuligheder.

Det er jo det, som er formålet med det. At – hvilket jeg tror at mange, inklusive hr. Frank Aaen, har kæmpet for – staten fik øget sin ejerandel i forbindelse med Nordsøen, skulle jo helst også gerne medføre, at vi fik et øget provenu. Og det er lige præcis, hvad man sørger for her. Så derfor er forslaget særdeles fornuftigt.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Der var så lige et enkelt spørgsmål fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:43

Frank Aaen (EL):

Nå, jamen provenuet kan vi jo sikre gennem skattelovgivningen. Vi er sådan set i fuld gang med at øge provenuet fra en del af Nordsøen. Det er vi helt med på, men statslig ejerandel har jo ikke noget at gøre med at øge provenuet; det har noget at gøre med at øve indflydelse. Hvorfor skal man øge indflydelse, hvis målsætningen bare er akkurat den samme som for de andre ejere? Det er det, jeg ikke kan forstå. Det er derfor, jeg synes, at det her er en skæv udvikling: at man bare siger, at nu skal vi dyrke det endnu stærkere forretningsmæssigt for at tjene mere, for at få et større provenu.

Altså, hvis der skal være et formål med, at staten har en indflydelse i DUC og de andre olieselskaber, så må det da være at styrke det politiske, herunder f.eks. klimamæssige formål.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:44

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jeg vil jo strengt taget mene, at man sagtens kan lave en case for, at det, at staten er kommet ind som aktiv ejer i bestyrelsessammenhæng og andet, også hænger direkte sammen med, hvor mange penge der kan blive investeret derude, henholdsvis hvor stort et udbytte man vil få. Det at have en aktiv ejerandel, hvor vi prøver at gøre vores indflydelse gældende – ud fra at vi har det erklærede mål at øge indtjeningen – kunne da måske være meget fornuftigt, altså at man sidder lige præcis i en bestyrelse og gør det. Eksempelvis kunne der jo måske – jeg siger ikke, at det er sådan, for jeg har ikke indgående kendskab til, hvordan koncessioner og andet ser ud i øjeblikket derude – være nogle, som mente, at vi skulle udsætte eller helt lade være med at foretage de nødvendige investeringer. Det kunne man sagtens støde på nogle steder, så derfor synes jeg ud fra alle betragtninger, at det er meget hensigtsmæssigt, at vi har en aktiv bestyrelse.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:45

Frank Aaen (EL):

Men så vidt jeg forstår det lovforslag, vi behandler nu, har det kun fokus på øget indtjening. Hvorfor står der ikke et ord om, at man også kan bruge indflydelsen til at sikre de maksimale hensyn til klimaet, hvis ændringer vi jo alle sammen ved er en enorm trussel mod det danske samfund med oversvømmelser og alle de ting, der er, og som

vi hver eneste dag bruger energi på at diskutere? Vi har lige gjort det under et af de foregående punkter, nemlig diskuteret, hvordan vi hjælper folk i forbindelse med stormflod. Altså, hvorfor indgår det ikke som en del af formålet med at lave den her ændring? Det er jo det, der er tankevækkende.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:46

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jamen jeg synes jo, det ville være en rigtig dårlig idé, hvis man satte en professionel ledelse til at varetage vores klimapolitik og så, om jeg så må sige, privatiserede den. Den synes jeg skal føres i Folketinget.

Det, som jeg sætter de her mennesker til, er helt professionelt at sørge for, at vi får et størst muligt provenu til statskassen, og for det provenu kan man faktisk også lave klimapolitik, miljøpolitik, eller hvad man nu engang ønsker. Jeg synes, det ville være en rigtig dårlig disposition at pålægge nogle mennesker, som er udpeget til en bestyrelse, at varetage nogle klimapolitiske målsætninger. Det er noget, som jeg synes vi skal holde for os selv her i Folketinget og hos energiministeren, miljøministeren og andre.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret. (Dansk indfødsret til unge født og opvokset i Danmark m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 26.03.2014).

Kl. 14:47

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Jan E. Jørgensen, Venstre.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Det lovforslag, vi går i gang med at behandle nu, har to hovedhjørnesten, og jeg vil med det samme røbe, at Venstre kan støtte den ene, hvorimod vi forholder os noget mere skeptisk til den anden. Men da jeg er et positivt menneske, vil starte med det positive, nemlig med den del, vi kan støtte.

Det er den del, der handler om, at børn født uden for ægteskabet, hvor det er faren, der er dansk statsborger, nu bliver ligestillet med børn født uden for ægteskabet, hvor det er moren, der er dansk stats-

borger. Det vil fremover være sådan, at hvis et barn er født uden for Danmarks grænser og barnet har en dansk far, bliver det barn automatisk dansk statsborger ved fødslen. Det har vi det godt med i Venstre.

Når den forrige regering var imod forslaget, så skyldtes det, at man ville sikre sig, at den, der blev sagt var far, også rent faktisk var det. Og der fandt man altså, at det var mest sikkert, at der var tale om en fødsel i Danmark, og at det dermed var de danske myndigheder, der havde godkendt faderskabet. Så jeg vil gerne sikre mig under udvalgsbehandlingen, at vi nu ikke kommer til ved en fejl at give dansk statsborgerskab til børn, som i virkeligheden ikke har en dansk far. Jeg vil gerne under udvalgsbehandlingen spørge mere ind til, hvordan regeringen har tænkt sig at sikre det. Det er ikke, fordi jeg tror, at der er nogen særlig stor misbrugsrisiko, men der er en misbrugsrisiko, og den håber jeg da at regeringen har tænkt igennem.

Samtidig vil vedtagelsen af lovforslaget få bragt os i overensstemmelse med praksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som jo den 11. oktober 2011 i sagen Genovese mod Malta har afsagt en dom, der medfører, at det ikke er lovligt at forskelsbehandle børn født i og uden for ægteskabet. Dermed kommer vi i overensstemmelse med praksis, og det er jo rigtig godt.

Med hensyn til den anden del af lovforslaget er vi noget mere skeptiske, for nu at sige det pænt. Der er tale om, at man vil indføre en let og hurtig adgang til at opnå dansk statsborgerskab for unge, som er født i Danmark, og som helt eller delvis er opvokset i Danmark, altså unge, der ikke har danske forældre. De børn vil fremover kunne få dansk statsborgerskab ved det, der hedder en erklæring, og det kan de få, hvis de har bestået folkeskolens afgangseksamen med gennemsnitskarakteren 02, dog ikke, hvis de er dømt for alvorlig kriminalitet. Unge, som er født og opvokset i Danmark, skal, selv om de ikke har bestået folkeskolens afgangseksamen med 02, også have statsborgerskab pr. automatik eller med gummistempel, kunne man også sige, den dag, de fylder 18 år, selv om de altså ikke har kunnet klare folkeskolens afgangseksamen med 02.

Der er allerede lovgivning og regler om, at man kan få dansk indfødsret ved erklæring frem for naturalisation. Det er regler, der er gældende for nordiske statsborgere og tidligere danske statsborgere, som altså kan få statsborgerskab ved lov, men ifølge erklæring.

Regeringen siger nu, at man vil sende det tydelige signal, at udlændinge, der har boet i Danmark i flere år, og hvor integrationen er lykkedes, kan blive danske statsborgere. Se, det kan vi jo sådan set fra Venstres side godt være enige i, men hvad så med de udlændinge, der har boet i Danmark i flere år, og hvor integrationen på trods heraf ikke er lykkedes? Hvad med dem? Den største bekymring går ikke på de unge, der har bestået folkeskolens afgangseksamen og har fået 02, for der må man sige, at de jo har demonstreret, at de kan det danske sprog, og at de har lært en masse om det danske samfund, og hvis de ikke har det, er det jo folkeskolen, der er noget galt med.

Men hvad, hvis man så er i den omvendte situation med unge, som har gået i skole 9 år i Danmark, men som altså ikke har præsteret at bestå med karakteren 02? Jeg ser selvfølgelig bort fra de børn, der har en langvarig funktionsnedsættelse, som jo ikke har mulighed for at bestå. Det er de andre børn, der ikke fejler noget, men som ikke desto mindre har gået i skole 9 år, og som altså ikke af den grund har suget voldsomt meget lærdom til sig. Kender de til dansk historie, kender de til danske samfundsforhold, kan de det danske sprog i tilstrækkelig grad? Måske gør de, men de har i hvert fald ikke dokumenteret det.

Jeg påstår ikke, at det er noget, hvor det kommer til at dreje sig om mange, men der vil være enkelte eksempler på unge, som godt nok har opholdt sig fysisk på adressen her i Danmark, men som mentalt har levet i et parallelsamfund. De har ikke gået i en dansk folkeskole, og de har måske opholdt sig i hjemlandet i helt op til 6 år ud af de 18 år. Disse børn er vi altså meget bekymret for at skulle

tildele dansk statsborgerskab pr. automatik. Men det vil regeringen altså gøre med et gummistempel, og vi vil spørge ind til det i udvalgsbehandlingen. Og jeg skal indrømme, at vi har svært ved at se fornuften i, at disse unge ikke skal dokumentere, at de kan dansk, og at de slipper for indfødsretsprøven.

Så er der også en særlig gruppe, nemlig de unge, som er i Politiets Efterretningstjenestes søgelys. Det er heldigvis ganske, ganske få, men dem har vi ikke nogen planer om at give dansk statsborgerskab. Det vil vi gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre. Derfor vil vi gerne spørge regeringen om, hvordan man vil sikre, at de bliver siet fra.

Så på det foreliggende grundlag kan jeg ikke garantere, at Venstre vil stemme ja. Jeg kan derimod garantere, at hvis vi skal stemme ja, skal der ske markante ændringer i lovforslaget, og vi vil muligvis også bede om, at lovforslaget bliver delt op i to.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgere. Den næste ordfører er hr. Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvert år behandler vi her i Folketinget to lovforslag om indfødsret – indfødsret til en række mennesker, der er sluppet igennem nåleøjet og har fået statsborgerskab. Der er en række formelle krav, der skal opfyldes, for at man kan få statsborgerskab. Det er krav, som vi også stiller til unge, der er født og opvokset i Danmark, har gået i skole i Danmark, og som er lige så danske som os her i salen. Det er glædeligt, at regeringen nu har fremsat et lovforslag, der anerkender de børn og unge, der har boet i Danmark hele deres liv og gjort sig umage for at gøre en indsats. Med lovforslaget demonstrerer regeringen endnu en gang, at reglerne om statsborgerskab godt kan bruges til at fremme integrationen.

I Socialdemokratiet mener vi, at kravene til at få dansk statsborgerskab skal være høje, for det at blive dansk statsborger er noget særligt. Hvis der skulle være nogen, der er i tvivl om det, kan jeg jo anbefale, at man møder op her i huset den 27. april på statsborgerskabsdagen, hvor man har mulighed for at møde de nye statsborgere. Der kan man se, at det lyser ud af dem, hvor godt og hvor vigtigt det er at kunne kalde sig dansk statsborger. Det er helt centralt, at vi anerkender de udlændinge, der tager aktivt del i vores samfund. Det at tildele statsborgerskab er et vigtigt skridt på vejen mod en bedre integration, for vi mener, at det er med til at skabe motivation til at tage del i vores fælles Danmark, og derfor skal vi også bruge det aktivt i det samlede integrationsarbejde. Det er lovforslaget med til.

Lovforslaget betyder konkret, at unge, som er født og opvokset i Danmark, og som har bestået folkeskolens afgangsprøve med gennemsnitskarakteren 02, automatisk tilbydes statsborgerskab. Derudover skal unge tilbydes statsborgerskab, når de er fyldt 18 år, uanset om de har bestået folkeskolens afgangsprøve eller ej, men på betingelse af, at de er født og opvokset i Danmark. For dem alle sammen gælder det så, at de ikke må have begået alvorlig kriminalitet.

Samtidig vil vi med det her lovforslag sikre, at børn, der er født i ægteskab, og børn, der er født uden for ægteskab, ligestilles i indfødsretslig henseende. Det vil sige, at lovforslaget betyder, at et barn erhverver sig dansk indfødsret ved fødslen, hvis moren eller faren er dansk, uanset om barnet er født i eller uden for ægteskab. Lovforslaget omfatter også situationer, hvor barnets medmor er dansk statsborger.

For at vende tilbage til den første del betyder lovforslaget, at det at bestå eksamen og komme igennem det danske skolesystem vil fungere som en gulerod. For Socialdemokraterne er det et vigtigt signal at sende, for det er med til at motivere de unge til at gøre en

ekstra indsats og belønne dem, der gør det. Vi taler nemlig her om de unge, der rent faktisk gør en indsats for at integrere sig, og det er centralt, at vi anerkender det.

Lovforslaget har ikke noget med lempelser at gøre, hvilket der måske er nogle der vil påstå. Vi ønsker fortsat at stille krav til de udlændinge, der ønsker at bosætte sig i og være en del af Danmark. Socialdemokraterne står for en robust udlændingepolitik. Men udlændingepolitikken skal også give mening, og derfor skal vi ikke ekskludere dem, der gør sig umage og gerne vil. Det siger sig selv. Lovforslaget anerkender netop dem, der gør en indsats.

Socialdemokraterne går ind for en aktiv integrationspolitik. Vi skal række hånden frem til dem, der har boet i Danmark hele deres liv og gerne vil tage del i samfundet. Derfor kan Socialdemokraterne støtte forslaget.

Kl. 14:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:57

Christian Langballe (DF):

Vi er åbenlyst uenige med Socialdemokratiet i selve forholdet til statsborgerskabet, fordi Socialdemokratiet jo mener, at statsborgerskabet er et integrationsværktøj. Vel er det ej! Det er kronen på værket. Når man er blevet integreret, får man statsborgerskab. Det er det, det hele handler om. Det er også det, der ligger i selve lovgivningen og i selve forståelsen af, hvad statsborgerskab er.

Men jeg vil godt spørge om noget andet. Der er simpelt hen noget, som jeg mener er logisk uholdbart, og det er, når ordføreren taler om en aktiv integrationsindsats. Når man bliver 18 år, kan man, lige meget hvordan det er gået i skolen, lige meget om man overhovedet er kommet igennem, gå hen til en dansk myndighed og få et gummistempel og blive dansk statsborger – måske uden at tale ret godt dansk, måske uden at vide ret meget om Danmark overhovedet. Er det en aktiv integrationsindsats?

Kl. 14:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:58

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg tror, jeg kan være enig med ordføreren fra Dansk Folkeparti i, at vi sådan grundlæggende er uenige om det her spørgsmål. Det kan vi så være enige om.

Når jeg siger, at det kan være et godt integrationsværktøj, er det med henblik på at sætte en gulerod op for de unge mennesker i stedet for pisk, som det altid er, sådan at de har mulighed for at sige: Hvis jeg sørger for at gå i skole og passe min skolegang, ligesom alle de andre danske børn gør, og går op til eksamen og består den, så har jeg mulighed for at få et statsborgerskab. Det synes jeg da er integrationsfremmende. Det betyder, at de helt naturligt vil gøre en indsats for for det første at gå i skole og for det andet i sidste ende at bestå prøven.

For dem, der er 18 år eller lidt ældre, er det selvfølgelig en anden sag, men de har trods alt gået i skole i 12 år, og der er en chance for, at de også har fået en dansk holdning ind i den tid, de har gået der.

Kl. 14:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ja tak. Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:59

Christian Langballe (DF):

Hvem siger det? Den eneste, der siger det, er ordføreren, fordi det jo er ønsketænkning, i hvert fald i nogle tilfælde. Man kan ikke gå ud fra, at fordi man automatisk tildeler statsborgerskab til folk, når de er blevet 18 år, at de så overhovedet vil gøre noget ved integrationen. Hvis det ikke er en lempelse, ved jeg simpelt hen ikke, hvad det er. Andre personer skal op til prøver og alt muligt andet og faktisk overstå nogle krav, også dem, der går i skole, men her kan en 18-årig bare gå ind og få et statsborgerskab med et gummistempel, uden at der er nogen, der ved, hvor velintegreret den person er.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:00

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg tror, at Dansk Folkeparti har en eller anden form for forskrækelse over for mennesker, der kommer andre steder fra. Det er min helt klare opfattelse af den ungdom, som vi har, at de alle sammen ønsker at være en del af det her samfund. Der er nogle, der måske en gang imellem træder ved siden af, men jeg er fuldstændig overbevist om, at når man giver et statsborgerskab, og når man giver anerkendelse – nu kigger jeg på ordføreren – til mennesker, så vokser de også, og det betyder, at de også helt naturligt vil føle sig som en del af det danske samfund.

Jeg har ikke nogen grund til at tro, at der vil være unge mennesker, der, når de fylder 18 år og har opholdt sig minimum 12 år i Danmark indtil det 18. år og minimum 5 år inden for de sidste 6 år, ikke har et indtryk af, hvad det vil sige at være dansker. Det kan jeg ikke få ind i mit hoved. Jeg er overbevist om, at den her lovgivning vil være med til at sikre, at der er endnu flere unge mennesker, der vil være fuldstændig klar til at indgå i det danske samfund på lige fod med andre danskere.

Kl. 15:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Nogle gange skal man også kigge på den røde lampe, når den lyser, i stedet for på ordføreren. Tak.

Den næste ordfører er hr. Christian Langballe.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Man kan jo sige, at det her lovforslag – for nu at sige det mildt – er et led i den lange række af lempelser på udlændinge- og integrationsområdet, som er blevet regeringens varemærke. Statsministeren gav inden valget, og jeg nævner det igen og igen, det løfte, at der fortsat med hende som leder vil blive ført en stram integrations- og udlændingepolitik.

Men som det er tilfældet med lempelser, er løftebrud også blevet et varemærke for regeringen. Jeg vil godt sige, at nu taler Socialdemokratiets ordfører meget om tillid til tingene. Hvis der var en, der havde tillid til tingene, var det Gammeltoft-Hansen, der med udlændingeloven anno 1983, hvor han var pennefører, lavede den her flygtningelov, hvilket var en national katastrofe. Det betød masseindvandring, og det betød, at statsborgerskaberne blev kastet i grams.

De skræmmende og bekymrende resultater af denne lov fra 1983 viser sig i disse år eksempelvis i form af dannelse af parallelsamfund, og det er lige så bekymrende, at det nu ser ud til, at de mange og kostbare integrationsprojekter slet ikke har virket.

Vi har i Dansk Folkeparti gjort det til vores mærkesag at afbøde de værste følger af denne lov, denne katastrofe. Vi ser det som vores opgave at fastholde det grundlæggende, at Danmark ikke bare er en plet på verdenskortet, som alle har adgang til eller ret til i kraft af nogle lige så abstrakte menneskerettigheder. Nej, siger vi. Danmark er det danske folks hjem, og politikernes fornemste opgave er ikke at spille verdensforbedrere eller hallelujaglobalister, men det er at beskytte og værne om Danmark og det danske folk.

Her spiller statsborgerskabet selvfølgelig en afgørende rolle, idet nationalstaten Danmark og statsborgerskabet simpelt hen er meget nært forbundne størrelser. For statsborgerskabet har traditionelt været det, der gav den enkelte dansker nogle særlige privilegier og rettigheder i forhold til resten af jordens befolkning.

Statsborgerskabet, indrømmer jeg, er gennem årene blevet udhulet, desværre, men der bliver nu en afgørende rettighed tilbage, som man kun har, hvis man er dansk statsborger, nemlig det, at man kan stemme til Folketinget og er valgbar til Folketinget. Fordi statsborgerskabet er så afgørende en rettighed, er det også indskrevet i grundlovens § 44, at det kun kan tildeles ved lov og altså er en sag for Folketinget.

Det er det forhold, som man nu forsøger at omgå. Nu skal det i stigende grad ordnes administrativt af myndighederne. Man slipper også for alle diskussionerne. Lovforslaget går ud på, at børn af udlændinge, som er født i landet, skal kunne opnå statsborgerskab, hvis de har gået i 9. eller 10. klasse med et karaktergennemsnit på 02, eller hvis de er fyldt 18 år. Det vil i realiteten sige, at man kan være fuldstændig uintegreret i det danske samfund og måske ikke tale ret godt dansk og så alligevel opnå dansk statsborgerskab, når man er fyldt 18 år.

Vi er fuldstændig enige i, at der kan være gode grunde til at dispensere fra de betingelser, der i dag stilles for at opnå statsborgerskab. Men der er også gode grunde til ikke at gøre det, hvis man ikke skal det. Begge dele forekommer i Indfødsretsudvalget i dag, men det, man så nu gør, er, at man flytter det ud af Indfødsretsudvalget og gør det til at administrativt anliggende, så der er nogle, der kan sidde og give en et gummistempel på et stykke papir.

Man har henvist til i det lovforberedende materiale, at denne procedure allerede anvendes over for folk fra de nordiske lande. Men det er altså ikke nogen valid begrundelse. For det første er folk fra de nordiske lande jo nærmest allerede integreret i Danmark, når de kommer, fordi vi i Norden rent kulturelt, historisk, og hvad angår tanksæt, har så meget tilfælles. Det samme er altså ikke tilfældet for mennesker, der eksempelvis kommer fra Somalia. Tværtimod kan nogle af disse unge være født og opvokset i Danmark uden at være integreret. De kan være ekstremt dårlige til dansk, og når de så er fyldt 18 år, kan de nu opnå statsborgerskab. For det andet er denne bestemmelse for de nordiske lande også en undtagelse, der sådan set er i strid med ånden i § 44, for tildeling af statsborgerskab kan selvfølgelig aldrig blive et administrativt anliggende, hvor Folketinget efterfølgende kan agere gummistempel.

Så vil jeg sige med hensyn til første del af det, at jeg sådan set er enig i de betragtninger, der er i Venstre med hensyn til børn uden for ægteskab. Vi vil sikre os, at de så virkelig er børn af de forældre.

Men altså, vi siger nej til hele lovforslaget.

Kl. 15:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er fru Lone Loklindt, Det Radikale Venstre.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

I dag er en rigtig god dag for alle de udenlandske børn og unge, der er født og opvokset i Danmark, for i dag behandler vi det lovforslag,

der skal give de børn og unge en lettere adgang til at blive dansk statsborger.

Hjemme hos mig har jeg flere gange oplevet at stå over for en af mine sønners venner, som har spurgt, om jeg kan forklare, hvordan det kan være, at han med sin veloverståede studentereksamen skal op til endnu en prøve for at blive dansk statsborger efter at have haft hele sin opvækst i Danmark, og hvorfor det egentlig kan tage så lang tid at få lov til at gå til den prøve. Det har været svært at forklare, fordi det har drejet sig om unge, der nok er bevidste om deres rødder i Indien, Iran og Tyrkiet, men som trives i Danmark, elsker det land, de er vokset op i, uanset hvad de har været udsat for af lave forventninger i skolen og diskrimination i nattelivet.

Men nu bliver det lettere og hurtigere at blive dansk statsborger, hvis det her forslag vedtages, hvilket vi i Radikale Venstre længe har set frem til. Med L 162 bliver det nemlig muligt for børn og unge, som er opvokset i Danmark, at opnå statsborgerskab ved blot at afgive en erklæring, såfremt de har bestået folkeskolens afgangseksamen med mindst 02, eller hvis de er fyldt 18 år, medmindre – altså – de er dømt for grov kriminalitet. Med loven tages der også hensyn til eventuelle handicap, der kan være årsagen til, at minimumskaraktøren ikke er nået, og desuden ligestiller loven børn, som er født i og uden for ægteskab.

I dag er en rigtig god dag, fordi vi behandler det lovforslag, som udmønter regeringsgrundlagets erklæring om, at det skal være lettere at få dansk statsborgerskab for de børn og unge, der er født og opvokset i Danmark. Det sker ikke pr. automatik, for statsborgerskab er en stor ting, men det sker både hurtigt og enkelt ved en erklæring, når man er færdig med skolen, eller når man er fyldt 18 år.

Radikale Venstre kan selvsagt støtte forslaget.

Kl. 15:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er fru Sanne Rubinke, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg i dag taler på vegne af SF's integrationsordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som desværre ikke kan være her i dag.

Med vedtagelsen af det her lovforslag vil unge uden dansk statsborgerskab, men som er født og opvokset her i landet, få bedre muligheder for at opnå statsborgerskab. Vi finder, at det er meget positivt, fordi vi i SF tror på, at både de unge og vi kan bruge også statsborgerskabet som et redskab, der er med til at fremme integrationen, som vi også har hørt den socialdemokratiske ordfører nævne. Hvis man har boet i landet i mange år og oven i købet er født i Danmark, skal der naturligvis være mulighed for at opnå statsborgerskab på forholdsvis nem vis. Mange af de her mennesker er allerede på alle måder meget danske, føler sig selv som danskere og har jo været det naturligt siden fødslen. Det bør vi i samfundet også anerkende.

Med lovforslaget bliver der samtidig stillet krav til, at den enkelte gør en indsats for at integrere sig og blive en del af det danske samfund. Vi bør sende et tydeligt signal om, at vi gerne vil have flere med i fællesskabet, når den enkelte jo også selv er indstillet på at blive en del af det danske samfund, og derfor tror vi på, at det her lovforslag bestemt kan være gavnligt for integrationen.

Samtidig opnår vi en bedre ligestilling mellem mor, far eller medmor, i forhold til om barnet er født i eller uden for ægteskab. Det synes vi i SF også er en meget vigtig del af forslaget, nemlig at man bliver stillet lige i den henseende, uanset hvordan man vælger at forme sit familieliv.

Der skal ikke være tvivl om, at vi i SF gerne havde set, at mulighederne for at få statsborgerskab var blevet endnu bedre, men det her

lovforslag er et skridt i den rigtige retning, og derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil med det samme sige, at Enhedslisten naturligvis støtter det her lovforslag. Det er et fremskridt i forhold til de gældende regler, og det kan få stor betydning for unge menneskers integration i Danmark, fordi det bliver lettere for børn og unge, der er født her i landet, at få et dansk statsborgerskab. Man kan sige, at rigtig mange af dem, som de nuværende regler har sat uden for fællesskabet – og som måske har tænkt på, om de overhovedet var velkomne i det her land, selv om de er født og opvokset her – nu vil få betydelig lettere adgang til statsborgerskab. Og det er selvfølgelig rigtig, rigtig positivt.

Når det er sagt, må vi konstatere, at selv om vi vedtager det her, står vi stadig væk med en indfødsretslovgivning, som er betydelig mere restriktiv og mindre inkluderende end den lov, vi havde i Danmark før 2004. Og som bl.a. Dansk Flygtningehjælp gør opmærksom på i deres hørings svar, havde unge før 2004 – unge, der kom til Danmark som børn – mulighed for at få statsborgerskab ved at afgive en erklæring, som det hedder. Det får de ikke med det her lovforslag, og det er jo, fordi man i Justitsministeriet tager begrebet født i Danmark meget, meget alvorligt. Det ved vi fra en sag, vi behandlede i Indfødsretsudvalget for et års tid siden. Den handlede om en nyfødt pige, der var kommet til Danmark, da hun var en enkelt dag gammel. Hun havde været på familibesøg på den anden side af Øresund, og det afskar hende ifølge Justitsministeriet fra at få statsborgerskab, fordi hun ikke var blevet født i Danmark og dermed ikke var omfattet af reglerne for statsløse. Jeg mener ikke, at det bør have den store betydning, om man kommer til Danmark, når man er 1 dag, 1 år eller 5 år gammel. Altså, man er ikke mindre dansk som 15-årig eller som 18-årig, fordi man var 3 måneder gammel, da man kom til Danmark.

I bemærkningerne til lovforslaget og i høringsnotatet lægger regeringen og justitsministeren meget stor vægt på vores fællesskab med de andre nordiske lande, og det ses som en begrundelse for, at unge nordiske statsborgere frem for unge fra andre lande skal have særlig let adgang til dansk statsborgerskab ved erklæring. F.eks. er det jo sådan for unge fra de andre nordiske lande, at der ikke stilles krav om, at de skal være født her i Danmark, og i øvrigt kan de søge, frem til de fylder 23 år. Det er en forskelsbehandling, som ifølge Institut for Menneskerettigheder muligvis er i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention, og det vil vi selvfølgelig stille spørgsmål til i udvalgsbehandlingen.

Instituttet har i øvrigt i sit hørings svar lavet en, synes jeg, ret interessant sammenligning mellem det her lovforslag og unge udlændinges mulighed for at blive statsborgere i Sverige, Finland, Norge og Island. Og gennemgangen viser meget tydeligt, at Danmark fortsat er meget, meget langt bagefter resten af Norden i forhold til at give adgang til statsborgerskab for unge, hvis forældre eller bedsteforældre er født i andre lande. I Enhedslisten havde vi selvfølgelig foretrukket, at regeringen havde gjort mere for at sidestille adgangen til statsborgerskab med de øvrige nordiske lande. Altså, om du er født i Danmark, eller om du er 2 år, når du kommer til Danmark mener jeg ikke har den store betydning for, hvor dansk du er som 18-årig.

Et andet punkt, som jeg vil tage op, og som jeg synes er svært at forstå, er regeringens tilsyneladende store interesse for de karakterer,

de her unge mennesker får i folkeskolen. Vi noterer os, at regeringen har ændret dispensationsreglerne for unge med handicap, siden lovudkastet blev sendt i høring. Og det er rigtig, rigtig positivt, og det vil vi gerne rose for – det er godt. Men jeg må sige, at jeg stadig væk synes, det er mærkeligt, at man stiller karakterkrav til de unge mennesker. Altså, jeg mener ikke, man bliver mindre dansk af at have store problemer i matematik, eller at man blive mindre dansk af at have rigtig svært ved at lære at læse. Jeg kan ikke se pointen i det med at straffe dem, der ikke får så høje karakterer, og i øvrigt er det jo sådan, at de så kan søge alligevel, når de fylder 18.

I flere af høringssvarene – det gælder bl.a. fra Dansk Flygtningehjælp, Institut for Menneskerettigheder og Retspolitisk Forening – kritiseres det, at ikkenordiske unge kun får indtil deres 19-årsfødselsdag til at afgive erklæring om dansk statsborgerskab, og at man fra regeringens side ikke har tænkt sig at gøre en aktiv informationsindsats omkring de nye muligheder for at få statsborgerskab. Den kritik er jeg meget enig i, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge regeringen: Hvad ville problemet være, hvis man gav de unge mennesker frist, indtil de fyldte 23 år, så de kom på linje med de nordiske borgere? Hvorfor ikke bare sige, at det gælder for alle de her unge mennesker, at de får mulighed for at få statsborgerskab ved erklæring, frem til de fylder 23? Hvorfor lave den her frist på de 19 år? Hvad er pointen med det? Jeg kan simpelt hen ikke se, hvorfor der skal være to forskellige regelsæt.

Et andet spørgsmål er: Hvorfor ikke lave en informationskampagne og gøre noget for, at de her mennesker får at vide, at nu ændrer vi reglerne, så du faktisk har en mulighed, men det er en lille mulighed, for den slutter, når du fylder 19? Altså, med mindre formålet er, at der ikke er nogen, der må opdage den her lovgivning, hvorfor så ikke lave en kampagne, der sætter fokus på det?

Men vi støtter lovforslaget. Det er bestemt et skridt i den rigtige retning, og hvor ville jeg dog ønske, at man så mere på de andre nordiske lande og i højere grad så det integrationspotentiale, som ligger i statsborgerskabet, frem for f.eks. at sige, at du skal have nogle bestemte karakterer, og det gælder kun, til du fylder 19 år?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Den næste er ordføreren for Liberal Alliance, Mette Bock. Værsgo.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Statsborgerskab er en alvorlig sag, og man kan jo altid stille sig selv spørgsmålet: Hvad kommer først – hønen eller ægget? Bliver man integreret, fordi man får statsborgerskab, eller skal man have statsborgerskab, fordi man er blevet integreret?

Vi synes i Liberal Alliance, at der skal stilles store krav til at få dansk statsborgerskab. Vi ønsker faktisk også, at man på en lang række områder strammer kravene til at få dansk statsborgerskab. F.eks. synes vi, at man som voksen, i de sidste 5 år inden man kan få dansk statsborgerskab, skal have været selvforsørgende. Hvis vi havde haft en sådan politik siden 1970'erne, er jeg ret overbevist om, at så havde vi på ingen måde stået i nogle af de massive problemer, som vi står i i dag.

Det lovforslag, som vi har foran os i dag, rummer, synes jeg, to ret forskellige elementer. Lad os tage det lette først. Det første er den del af forslaget, som handler om, at et barn, som er født i udlandet uden for ægteskab, i dag kun kan få dansk indfødsret ved fødslen, hvis det er moren, der er dansk, men ikke hvis det er faren, der er dansk. Der synes vi naturligvis i Liberal Alliance, at det er en forskelsbehandling, som er historisk begrundet. Det betyder ikke, synes vi, at den nogen sinde har været legitim, men vi går naturligvis fuldt

og helt ind for, at der skal være en ligestilling mellem mor og far, og det ser vi ingen problemer i overhovedet.

Så er der den anden del af lovforslaget, som handler om, at børn, som er født og opvokset i Danmark, kan få dansk statsborgerskab via erklæring, altså at man undgår at skulle igennem statsborgerskabssprøven for at få dansk statsborgerskab, hvis man er født og opvokset i Danmark. Vi synes sådan set, det er fuldt forståeligt, at mange unge, som har gået i skole, taget folkeskolens afgangsprøve og eventuelt afsluttet en ungdomsuddannelse, synes, det er meget mærkeligt, at de skal op til en statsborgerskabssprøve for at få adgang til at få dansk statsborgerskab. Til gengæld vil vi gerne i udvalgsbehandlingen være med til at drøfte, hvad det så er, der skal gøre, at man eventuelt ekskluderer sig selv fra muligheden for at få statsborgerskab via erklæring, når man bliver 18 år, hvis man er født og opvokset i Danmark. Der synes vi stadig væk der er nogle uklarheder, som vi gerne vil have drøftet.

Konkluderende må vi sige, at vi som indgang er positive, men som sagt forbeholder vi os ret til efter de diskussioner, vi skal have i udvalgsarbejdet, eventuelt at sige nej til den ene del af forslaget. Og derfor vil vi sådan set godt bakke op om Venstres forslag om eventuelt at dele lovforslaget i to.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:21

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Lovforslaget her har jo to store elementer i sig, som flere andre ordførere har været inde på. Det ene er simpelt hen spørgsmålet om, at man nu går ind og skaber ligestilling mellem mor og far, og det synes vi sådan set er ganske fornuftigt og rimeligt. Vi har i forbindelse med det, at man nu også lader det omfatte medmor, nogle tekniske spørgsmål, i forhold til at vi nu ikke kommer til at lave en ny diskriminering. For det kunne jo også være – det hedder så ikke medfar – at den gravide når at gifte sig, inden barnet bliver født, og så har vi en pater est-regel, der gør, at det er den, man er gift med, som pr. automatik er far til barnet. Hvad så i den situation?

Det er noget teknik, som jeg ikke skal trække i langdrag her under debatten, som ellers går meget fint, men det er noget, jeg vil spørge ind til senere, mere for at sikre mig, at vi ikke skaber en ny diskriminering, for så er vi jo lige vidt. Men altså, ligestillingsspørgsmålet bakker vi fuldt ud op om. Vi synes, det er fornuftigt, at man gør det.

Til gengæld er vi på linje med andre ordførere i tvivlens skepsis i forhold til det, at udlændinge, der er født her i riget, kan nøjes med at afgive en skriftlig erklæring. Vi har sådan set ikke nogen problemer med det, hvis man har gennemført folkeskolen og taget afgangseksamen der og fået en karakter, der ligesom godtgør, at man er godt integreret, og at man kan det danske sprog både i skrift og tale. Det er fint nok. Men så er der lige den der tilføjelse: »eller er fyldt 18 år«. Der er det, som om man fejler alting af banen og siger: Det er fuldstændig ligegyldigt, hvordan det er gået. Det er ligegyldigt, hvor meget du blevet integreret. Det er ligegyldigt, om du har brugt alle årene i folkeskolen på bare at sidde og lave ballade, så de andre heller ikke har lært noget, og du ikke kan et ord dansk. Det er sådan set ligegyldigt. Bare du er fyldt 18 år, giver vi dig et dansk statsborgerskab bare ved en erklæring.

Det synes vi er lige flot nok, og vi synes ikke, der er nogen grund til at fjerne det, at vi giver et incitament til, at man tager sig lidt sammen, når man går i folkeskolen, fordi det jo ikke kun er et spørgsmål om dansk statsborgerskab. Det er også et spørgsmål om, at hvis man gennemfører folkeskolen og får sig en god eksamen der, kan man

komme videre med noget mere uddannelse. Man kan komme ud og få sig et arbejde, man kan blive selvforsørgende. Så der er faktisk en god grund til, at vi stiller de her krav og siger: Du bliver nødt til at tage dig sammen, når du går i skole. Det er en forudsætning for, at du får et dansk statsborgerskab. Og der får vi så i tillæg den gave, at vedkommende rent faktisk bliver i stand til at forsørge sig selv, og det synes jeg ikke er helt så ringe endda.

Så hvad den del af lovforslaget angår, er vi enige med de andre borgerlige ordførere i at være noget skeptiske, og vi kommer nok til at stille nogle ændringsforslag, enten om, at den bestemmelse udgår, eller om, at vi får det præciseret. Eller måske kan man opdele lovforslaget i to dele. Det synes jeg sådan rent principielt aldrig er den allerbedste løsning, for så løber lovforslaget jo igennem. Det bedste ville være, at vi kunne blive enige om at lave nogle ændringsforslag, så vi kunne få strammet op her. Jeg tror faktisk også, ministeren selv sådan helt principielt har den holdning, at det er en fordel, at alle, uanset om man har udenlandsk baggrund eller en dansk baggrund, gennemfører folkeskolen, får et godt resultat, så man kan komme videre i sit liv og blive selvforsørgende. Det tror jeg også ministeren selv sætter pris på. Så lad os se, om ikke vi kan mødes.

På nuværende tidspunkt kan vi i hvert fald ikke støtte lovforslaget helt, som det ligger nu. Vi er positive over for det med ligestillingen, men det andet element med en skriftlig erklæring er vi altså ikke enige i, som det er formuleret.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Kl. 15:24

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for behandlingen, og tak for kommentarerne, som I alle sammen er kommet med. Som det er tydeligt for alle, er det her lovforslag jo en del af udmøntningen af vores regeringsgrundlag, og af det fremgår det, at vi havde et ønske om at give lettere adgang til statsborgerskab for unge, som er født og opvokset i Danmark. I regeringen har vi ønsket, at vi gerne ville sende det tydelige signal, at unge udlændinge, som er født og opvokset i Danmark, og hvor integrationen er lykkedes, kan blive danske statsborgere. På den måde har vi ønsket at bruge mulighederne for at give statsborgerskab til aktivt at fremme en positiv integration.

Som det også er blevet nævnt, er det selvfølgelig klart, at der skal være en række betingelser, der skal være opfyldt. Et dansk statsborgerskab er noget helt særligt, og jeg tror, det var hr. Lennart Damsbo-Andersen, som nævnte, at man skulle kigge forbi Slotspladsen den 27. april, når vi har statsborgerskabsdag, for det er en festdag – en dag, hvor folk kommer herind, kommer ind og ser Folketinget, kommer hen og trykker hånd og hilser på os alle sammen, som er der, og som markerer, at de nu har fået et dansk statsborgerskab. Når man først har været der og har talt med nogle af de mennesker, som har modtaget sådan et statsborgerskab, og når man ser, hvad det betyder for dem, er der ikke nogen tvivl om, at det absolut er et element, der gør, at integrationen fremmes. De bliver stolte af og taknemlige for at høre til os hos og for at være her. Jeg synes også, vi skal anerkende dem, og derfor synes jeg, den ændring, vi kommer med nu, er rigtig fin, hvor børn og unge, som altså er født og opvokset i Danmark, selvfølgelig er at regne for danske.

Der er dog en række betingelser, der skal være opfyldt, fordi et statsborgerskab, som jeg sagde, er noget særligt. Man skal have bestået folkeskolens afgangsprøve, og man skal have haft bopæl her i landet i mindst 12 år. Desuden må man ikke være dømt for alvorlig kriminalitet, og det synes jeg også er ret og rimeligt. Der er på allerførste side i lovforslaget oplistet otte forskellige årsager til, at man ikke falder ind under den her gruppe. Der er flere, der har spurgt til, hvad der egentlig skal til, for at man ikke er med, og der kan jeg jo

sige, at der er en del ting, som man skal opfylde for at høre med i den her gruppe: Ud over at man skal have bopæl her i riget, og at man skal have været her i sammenlagt mindst 12 år, heraf mindst 5 år inden for de seneste 6 år, må man heller ikke være idømt en bøde på 3.000 kr. og derover; man må ikke have modtaget 20 dagbøder og derover for overtrædelse af straffeloven; man må ikke have fået en bøde for spirituskørsel; man må ikke have fået bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer; man må ikke have fået en bøde for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13; man må ikke have modtaget en betinget eller ubetinget frihedsstraf eller en forvarings-, anbringelses- eller behandlingsdom eller en ungdomssanktion; man må ikke være meddelt tiltalefrafald med vilkår jævnfør retsplejelovens § 723; man må ikke være meddelt advarsel efter lov om euforiserende stoffer; og man må heller ikke være sigtet for en lovovertrædelse.

Når jeg lige vælger at læse det op, er det selvfølgelig, fordi der var mange, der sagde: Er det ikke meget nemt, og lukker vi nu bare alle ind? Der er tale om børn og unge, som er født og opvokset i Danmark, og vi har hegnet ind, at vi synes, der skal være en særlig belønning til dem, som har opført sig ordentligt, og det er så dem, som kan få lov til at komme med. Vi har også syntes, det var fornuftigt at give mulighed for, at unge, allerede når de er 15, kan få mulighed for at få statsborgerskabet, hvis de har gennemført folkeskolen, og hvis de har fået en afgangseksamen, som er hæderlig. Hvis ikke de har haft mulighed for det, er der jo andre regler, der gør sig gældende, også en erklæringsmodel.

Den anden del af det, som er blevet nævnt, er muligheden for, at lovforslaget også giver ligestilling af børn født i og uden for ægteskab i indfødsretlig henseende. Efter lovforslaget er ethvert barn således dansk med dansk indfødsret ved fødslen, hvis moren eller faren er dansk, uanset om forældrene er gift. Jeg er rigtig glad for at kunne konstatere, at der har været bred opbakning til den del af lovforslaget. I dag er det jo sådan, at det ikke er tilfældet, hvis faren er dansk, men forældrene ikke er gift.

Så stillede De Konservatives ordfører, hr. Tom Behnke, spørgsmålet om pater est-reglen, og det må vi få boret ud skriftligt, for det er jo korrekt, at pater est-reglen findes, hvis et faderskab er fastslået, så vi skal selvfølgelig sørge for, at der kommer en skriftlig kommentar til lige præcis den del af det.

Herudover foreslås det også, at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis medmoren er dansk. Sidste år blev reglerne bl.a. i børneloven om faderskab udvidet til også at omfatte medmoderskab, og efter min opfattelse er det selvfølgelig også rigtigt, at vi her tager konsekvensen i indfødsretlig henseende, så børnene også her bliver ligestillet.

Jeg vil se frem til den videre behandling af forslaget i Folketinget og står selvfølgelig til rådighed for besvarelse af de spørgsmål, der måtte være i forbindelse med lovbehandlingen. Det fornemmer jeg allerede nu der kan være behov for. Jeg vil også gerne sige, at der har været udtrykt ønske om eventuelt at dele lovforslaget op, og det kigger jeg også meget positivt på og vil prøve at se på, hvordan det eventuelt kan gøres.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Der er to med korte bemærkninger, først Tom Behnke.

Kl. 15:30

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Jeg lagde meget mærke til, at ministeren – ligesom den socialdemokratiske ordfører – gjorde meget ud af at understrege, at det er noget helt særligt at få dansk statsborgerskab, og så fortsatte ministeren og sagde, at derfor er der krav om, at man skal have bestået folkeskolens afgangseksamen. Så nævnte ministeren en hel masse ting med, at man heller ikke må være kriminel osv. Det lagde

jeg mærke til, for der er jo en anden mulighed for, at man ved erklæring kan få dansk statsborgerskab, og det er det, at man er fyldt 18 år.

Kl. 15:33

Der vil jeg bare høre: Hvad er det, der sker i det tidsrum – altså hvad er det, der gør, at når man går fra at være 17 til at være 18 år, er det pludselig ikke afgørende, at man har bestået folkeskolens afgangseksamen? Så er det ikke længere noget helt særligt at få dansk statsborgerskab, så er det bare noget, vi giver.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 15:30

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er stadig noget helt særligt at få dansk statsborgerskab, men det, der er anderledes og det, der har været vores grund til at lave den her tottrinsraket, har været at sige til unge mennesker, at vi sådan set gerne vil give en belønning, en gulerod: Hvis man opfører sig ordentligt, hvis man følger med i skolen, hvis man ikke begår kriminalitet, hvis man er ligesom alle sine andre klassekammerater, så vil man få mulighed for at erhverve et dansk pas, man kan få et dansk statsborgerskab, man kan tage med på studietur, man kan mange ting. Det gør tilværelsen meget lettere, og det er på eller anden måde også et godt signal at sende til de børn, altså at lykkes de med deres skolegang, er der den her gulerod, der venter i den anden ende.

Så er spørgsmålet selvfølgelig det opfølgende, som hr. Tom Behnke så ikke nåede at stille, men som jeg nu kan svare på: Hvad så når de bliver 18? Hvorfor skal de så lige pludselig have statsborgerskab, hvis de ikke har fulgt med i skolen? Der kan jo være årsager til, at man har haft svært ved at følge med i skolen, og derfor har vi lavet erklæringsmodellen, men vi må også have en ambition om, at vores folkeskole bliver sådan, at vi ikke efterlader nogen børn tilbage på bagperronen, og at der i fremtiden ikke bliver født børn i Danmark, som vokser op her, og som vi ikke formår at få givet en forholdsvis ordentlig barndom. Det synes jeg da vi må have som fælles målsætning.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Tom Behnke.

Kl. 15:32

Tom Behnke (KF):

I forhold til det med, at hvis der er en god grund til, at man ikke har kunnet bestå folkeskolens afgangseksamen – det fremgår jo, når man kommer lidt længere ned, for der står så i stk. 3, at der rent faktisk er nogle muligheder for, at man kan give en dispensation, og selvfølgelig skal der være det – vil jeg sige, at udgangspunktet da må være, at vi har en forventning om, at de, der går i folkeskolen i 9 eller 10 år, rent faktisk får noget ud af at være der, og at man som minimum er i stand til at bestå eksamen.

Alle kan jo læse den nye lovparagraf, og enhver kan sige: Okay, så er det jo ligegyldigt, om jeg følger med i folkeskolen. Og jeg synes, at med de tegn, vi ser rundt i folkeskolen i dag, med mange tosprogede med anden etnisk baggrund osv., med al den ballade, mange af dem laver, så er der jo en mangel på respekt for vores folkeskole i forvejen. Det bliver jo ikke bedre af, at man laver sådan en bestemmelse her, hvor man siger: Du skal leve op til eksamenskravene, men hvis du ikke gør, er det lige meget, du får statsborgerskab alligevel.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Men der er jo børn med alverdens forskellige baggrunde, der laver ballade. Der er såmænd også børn, der er født af danske forældre, som har haft danske forældre i generationer, som laver ballade, som mobber andre børn, som udsætter andre børn for grimme ting. Og der er børn, som har en anden baggrund, men som er født her i landet, og som har forældre, som kommer lidt mere eksotiske steder fra, og som absolut opfører sig ordentligt. Jeg synes ikke, man bare kan skære børnene over én kam.

Men det, vi gør med det her, er jo lige præcis at belønne dem, der opfører sig ordentligt, dem, der følger med i skolen, dem, der ikke begår kriminalitet, og sige til dem: Der er faktisk en gulerod til jer. Den gulerod tror jeg kan få flere til at synes, at det er en god ting at opføre sig ordentligt, og derfor synes jeg også, det er fornuftigt.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:33

Christian Langballe (DF):

Jeg kan helt tilslutte mig den konservative ordførers undren, og så vil jeg i øvrigt sige: Hvad skal det hele til for? Altså, når man er 18 år, kan man alligevel få statsborgerskab uden overhovedet at have ydet noget. Jeg synes, at det er lidt linjen fra 1983, man begynder at genindføre, når man lukker op. Bare det, at man vil til at gøre statsborgerskabet til sådan et rent administrativt anliggende for danske myndigheder, der kan sætte et gummistempel, synes jeg er utrolig bekymrende. Jeg må sige, at jeg egentlig havde troet, at Socialdemokratiet måske dog i det mindste havde lært lidt siden dengang.

Jeg synes, det er mærkeligt, for med hensyn til at gennemføre folkeskolen på et vist niveau, dispenserer vi allerede i Indfødsretsudvalget, hvis vi kan se, at det er gjort tilfredsstillende – i hvert fald gør nogle det. Men det, man gør nu, er, at man siger, at hvad enten det er det ene eller det andet, så kan personer under alle omstændigheder få statsborgerskab, når de er 18 år. Så er der jo ikke nogen krav, ud over at man selvfølgelig skal holde sig ude af kriminalitet. Det er så også en givet forudsætning, jeg synes er meget fornuftig, men jeg synes godt nok, at det her er svært.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 15:35

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg takker for, at der dog er en del af det, der er fornuftigt i Dansk Folkepartis øjne. Jeg synes også, det er vigtigt, at man ikke har begået kriminalitet. Men jeg tror også godt, der kan være nogle, der kan have vanskeligheder ved at få gode karakterer, men som måske godt alligevel kan være havnet i en læreplads, og som kan være i et godt forløb. Skal man så udelukkes, hvis man er født og opvokset i Danmark og har haft hele sin barndom og har hele sin familie her og man har en positiv tilknytning? Det synes jeg ikke bare at man pr. automatik skal, og derfor synes jeg sådan set, at balancen i det her lovforslag er ganske fornuftig.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Christian Langballe.

Christian Langballe (DF):

Prøv nu lige at høre her. Jeg synes, barren er sat alt for lavt med karakteren 02, men hvis man først stiller nogle krav og så efterfølgende siger, at folk alligevel ikke behøver at opfylde de krav, for når de bliver 18 år, får de statsborgerskab alligevel, så er det jo ikke noget krav. Så er der jo overhovedet ikke nogen krav. Så er det jo bare et gummistempel, man sætter, og så kører møllen.

Kl. 15:35

på sig selv som andet end som dansk, men med en anderledes baggrund. Og det er jo måske bare lige her, vi havner i en kløft, i forhold til hvordan vi ser på det vi gerne vil med at fremme integrationen. Der har vi lavet den aftale – den er skrevet ned i regeringsgrundlaget – om, at vi gerne vil gøre det lettere for børn og unge, som er født og opvokset i Danmark, at få dansk statsborgerskab, og det er det, som det her lovforslag udmønter. Jeg synes, det er godt, at vi giver børn og unge, som er født i Danmark, og som er vokset op her, den mulighed.

Kl. 15:36

Kl. 15:39

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:36

Kl. 15:39

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Men der er stadig væk den mulighed, at der er den gulerod, at man kan opnå statsborgerskab, og jeg synes, det er en god ting at sige til børn og unge: Hvis I kan det her, er der allerede et statsborgerskab, når I er 15 år. Det tror jeg faktisk fremmer integrationen. Det, vi har ønsket med det her, er jo at fremme integrationen, få folk til at anstrenge sig og gøre sig umage og til at synes, at det er vigtigt, og det tror jeg de vil gøre med baggrund i det her lovforslag.

Kl. 15:37

Jan E. Jørgensen (V):

Men prøv nu at høre, sådan er virkeligheden desværre ikke altid. Der er børn, som er født og opvokset i Danmark, og som ikke betragter sig selv som danskere, som ikke omtaler sig selv som danskere, som betragter ordet dansker som et skældsord.

Sådan er virkeligheden desværre i nogle af de udsatte boligområder. Der er unge, der er født og opvokset og har levet hele deres liv i Danmark, som ikke har den mindste smule kærlighed til eller respekt for landet, men som tværtimod hader Danmark og hader alt, hvad vi står for.

Jeg siger ikke, at det er mange, men de er der. Har ministeren slet ingen problemer med bare at sige: Fint nok med dansk statsborgerskab, og hvad det medfører, bl.a. den manglende mulighed for, at man senere kan udvise den pågældende? Synes justitsministeren slet ikke, at der er nogen problemer?

Kl. 15:40

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Så er det Jan E. Jørgensen, Venstre, med et spørgsmål.

Kl. 15:37

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Jeg synes, vi taler lidt forbi hinanden, for når det gælder måske de 98-99 pct. af de unge, som vi taler om, er det sikkert problemfrit at give dem dansk statsborgerskab, og der kan det virke sådan lidt pudsigt, at de skal op til en statsborgerskabsprøve og en danskprøve, men det er jo ikke dem, vi taler om. Vi taler om dem, som har opholdt sig i Danmark i 18 år – og de behøver jo endda i virkeligheden kun at have været her i 12 år ud af 18 år – og som ikke har fået noget som helst ud af deres skoleundervisning, som ikke har vist nogen som helst vilje til at lade sig integrere, som er vokset op i et parallelsamfund, og hvis forældre ikke har deltaget i det danske samfund på nogen som helst måde. Og jeg stillede også det spørgsmål: Hvad hvis nogle af dem er i PET's søgelys? Ønsker ministeren ikke, at vi skal have en eller en anden mulighed for at sige til dem: Det er altså ikke nok, at du er i stand til at opholde dig fysisk på adressen, indtil du fylder 18 år, der skal altså lidt mere til?

Kl. 15:38

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 15:38

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Der skal også mere til; man må ikke være dømt for kriminalitet, og det synes jeg er en rigtig god rettesnor at have. Jeg synes også, det er godt, at hr. Jan E. Jørgensen bemærker, at der for langt størstedelens vedkommende – jeg tror, hr. Jan E. Jørgensen sagde, at det var 98-99 pct. – vil være tale om børn og unge, som er født og opvokset her, som har gået i skole, og som måske også har taget en ungdomsuddannelse her, som så skal op til en eller anden prøve for at bevise, at de er rigtige danskere. Der sender vi jo selvfølgelig i dag det signal til dem, at vi sådan set både skal teste, om de har lyttet godt efter i skolen – det er det jo altid en god ting at gøre – men vi skal også teste, om deres tilhørsforhold egentlig er godt nok. Og det er da også en lidt mærkelig besked at give til et barn, som er født i Danmark, som har haft hele sin barndom i Danmark, som har venner i Danmark, og som går på uddannelse i Danmark, og som aldrig har tænkt

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Nu kommer der jo en ny debat ind i det. Hvis man skal kunne udvise en, som er født og opvokset i Danmark, så ved vi godt, hvordan trappestigen ser ud. Der vil man have opnået en tilknytning til Danmark.

Jeg vil også sige, at det her handler om børn og unge, som er født og opvokset i Danmark, som føler sig som danskere, og som gerne vil have lov til at tage på studieture med deres klassekammerater. Og når hr. Jan E. Jørgensen så spørger: Hvad så med dem, der hader Danmark og hader alt det, landet står for, og hader alt dets væsen? Jamen hvorfor pokker skulle de egentlig også søge om statsborgerskab, hvis de hader det så meget? Man kunne også stille sig selv det spørgsmål.

Til spørgsmålet om, hvorvidt man kunne frasige sig muligheden for at udvise dem, så svarede jeg på det, nemlig at man i forvejen ville rende ind i ualmindelig store problemer.

Jeg synes, det her skal ses som det, det er, nemlig en løftestang til at fremme en positiv integration, give børn og unge, der er født i Danmark, mulighed for at få dansk statsborgerskab, uden at de skal føle, at de ikke er lige så danske som alle mulig andre. De er trods alt også født og opvokset her.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Så er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:41

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det er jo, fordi det er så ualmindelig naivt, hvad ministeren står og siger oppe fra Folketingets talerstol. Man kan jo i rea-

liteten koge det ned til: vi giver dem et statsborgerskab, så bliver de nok glade, og så kommer vi til at få en rigtig god integration. Det er da så hamrende naivt! Har Socialdemokraterne slet ikke lært noget af tidligere tiders fejltagelser på udlændingeområdet? Vi kan ikke bare blive ved med at give; vi bliver også nødt til at kræve, at folk rent faktisk leverer noget til samfundet, for at vi så kan sige, at de er fuldgyltige medlemmer af samfundet. Sådan en argumentation bider overhovedet ikke på justitsministeren.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 15:41

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det her handler om børn og unge, som er født og opvokset i Danmark, som har været her i mindst 12 år, som har været her i 5 ud af de seneste 6 år, som ikke har fået en bøde på 3.000 kr. eller derover, som ikke har fået 20 dagbøder og overtrådt straffeloven, som ikke har fået en bøde for spirituskørsel, som ikke har fået en bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, som ikke har fået en bøde for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13, som ikke har fået en betinget eller ubetinget frihedsstraf eller blevet idømt forvarings-, anbringelses- eller behandlingsdom eller fået en ungdoms-sanktion, som ikke er meddelt tiltalefrafald med vilkår, og som ikke er meddelt advarsel efter lov om euforiserende stoffer, og som ikke er sigtet for en lovovertrædelse.

Altså, sagt med andre ord: Vi ønsker sådan set stadig væk at have nogle ret og rimelige betingelser for, hvad der skal til, men omvendt synes vi også, at det er rimeligt nok, at man møder børn og unge, som er født og opvokset her, og giver dem mulighed for at erhverve dansk indfødsret allerede tidligere, hvis de består folkeskolens afgangsprøve. Den gulerod vi vil gerne give dem, og det synes jeg så-dan set ikke der er noget i vejen for.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Martin Henriksen.

Kl. 15:43

Martin Henriksen (DF):

Nej, det er jeg med på at ministeren ikke synes der er noget i vejen med – ellers havde det da også været bekymrende. Men jeg synes jo, at det er utroligt, at vi sætter barren så lavt, at vi i realiteten siger: Hvis bare du ikke overtræder dansk lovgivning, er du berettiget til dansk statsborgerskab. Det er godt nok at sætte barren lavt.

Vi kunne også godt forvente, at man måske også på forskellig vis havde bidraget til det danske samfund, men det gør ministeren ikke – bare du ikke har overtrådt dansk lovgivning, kan du få et dansk statsborgerskab. Mener ministeren virkelig i fuld alvor, at det at få et dansk statsborgerskab er et integrationsredskab, for så kan vi jo så-dan set også bare begynde at tildele opholdstilladelser i et væk – det gør man sådan lidt i forvejen – men det kan vi jo også bare begynde på, for så må vi regne med, at hvis folk får en opholdstilladelse i Danmark, bliver de jo glade, og dermed lader de sig integrere og bliver fornuftige borgere i det danske samfund.

Den indgangsvinkel kan man jo godt have sådan generelt til udlændingepolitikken og i det her tilfælde til indfødsret, men et eller andet sted må der da inde i ministeren være en lille stemme, der siger: Det er jo for godt til at være sandt. Sådan hænger virkeligheden jo ikke sammen.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 15:44

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, at når man står og snakker med nogle af de her børn og unge, som det handler om – børn og unge, som er født her, som er vokset op her, som går i danske folkeskoler, eller skulle de gå i en privat skole, så fred være med det – altså folk, som er her, og som har brugt hele deres barndom og deres liv her, og som føler, at det her er det land, hvor de hører til, skulle vi så ikke give dem den håndsrækning, at hvis de lever op til de krav, som jeg lige remsede op før, hvis de altså opfører sig ordentligt, så siger vi også omvendt til dem: I er født her, I er vokset op her, og I har haft jeres barndom her, I er også danskere.

Spørgsmålet er jo, hvad de så i øvrigt ellers skulle være, hvis de er født og opvokset her. Jeg synes, at det er en god ting at give mulighed for, at der er den gulerod, at man kan sige til børn, at hvis de strammer balderne og består folkeskolen, får de mulighed for at blive statsborgere, allerede når de er 15 år. Jeg tror faktisk, det er frem-mende for integrationen.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Der er ikke flere spørgsmål, så tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen af-sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Indfødsretsudvalget.

Da ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 56: Forslag til folketingsbeslutning om ministres eftervederlag.

Af Anders Samuelsen (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).
(Fremsættelse 26.02.2014).

Kl. 15:45

Forhandling

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Finansministeren.

Kl. 15:45

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for det. Beslutningsforslag nr. B 56 vedrører reglerne om eftervederlag til ministre, og det tager udgangspunkt i en konkret sag, hvor en fratrådt minister, en af mine tidligere kolleger, efter en kortvarig ministerperiode har fået ret til eftervederlag af en størrelse, som forslagsstillerne oplever som urimelig.

Reglerne om eftervederlag til ministre er jo en del af den samlede pakke af vilkår for ministre, som er fastlagt i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Når en minister fratræder ministerhvervet, er den pågældende berettiget til et eftervederlag af samme størrelse som det vederlag, den pågældende fik som minister. Eftervederlag ydes i et tidsrum på ½ måned for hver måned, den pågældende har fungeret som minister, dog i mindst 18 måneder og højst 36 måneder. I ministereftervederlaget modregnes alle erhvervsmæssige indtægter, herunder Folketingsvederlag, honorarer, udbetalinger fra arbejdsmarkeds-pensioner, bibliotekspenge m.v.

Det forslag, vi i dag behandler, er begrundet med, at en minister efter 53 dage vælger at fratræde og derved får ret til eftervederlag i 18 måneder. Det kan jo lyde voldsomt, men det er jo sådan, at en mi-

nister ved sin tiltrædelse skal frasige sig alle hidtidige hverv i offentlige eller private virksomheders, foretagenders eller institutioners tjeneste. Det er betingelserne for at tiltræde som minister. Derfor kan der principielt godt være behov for en overgangsydelse, selv om ministerfunktionsperioden er kort.

Den konkrete sag, der henvises til, må betragtes som et særtilfælde. Ved regeringsskiftet i november 2001 havde seks ministre i den daværende regering mindre end 1 års funktionstid, og siden da er kun en minister ud over den konkret foreliggende fratrådt efter mindre end 1 års funktionstid, og det skete i forbindelse med et regeringsskifte.

Som det også vil være Folketinget og forslagsstilleren bekendt, er der indgået en aftale mellem regeringen, Venstre, SF og Konservative om at nedsætte en rådgivende kommission vedrørende den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre. Baggrunden for den aftale er, at aftaleparterne finder, at tiden er moden til, at der foretages en grundlæggende helhedsvurdering af, om de samlede vederlagsmæssige vilkår for borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre er passende i en nutidig sammenhæng. Jeg finder det helt naturligt, at et eventuelt behov for en justering af de gældende regler for eftervederlag for ministre vurderes i sammenhæng med andre elementer i ministervilkårene, så der derved kan opretholdes en rimelig balance samlet set. Sådan var det også, da man senest foretog en større reform af politikervilkårene tilbage i år 2000.

Derfor kan regeringen ikke stemme for det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Der er et spørgsmål fra Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 15:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo tak, og tak for besvarelsen. Sidst, vi behandlede noget lignende her i Folketingssalen, var i 2012, da Venstre fremsatte et beslutningsforslag om at lave sådan en eksternt lønkommission for politikerlønninger. Dengang mente Socialdemokratiet, at det var at kaste ansvaret fra sig, hvis vi ikke selv tog debatten sådan en til en. Derfor skulle jeg høre, om man ikke i det mindste kunne få en indikation på, hvad ministeren mener om det eksempel, som vi har frembragt i beslutningsforslaget, hvor en minister sidder i 53 dage og får 18 måneders eftervederlag. Altså, jeg kan godt forstå, hvis der er nogle, der tænker, at det ikke er helt rimeligt.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 15:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Som jeg gjorde gældende i min tale og afvisning af beslutningsforslaget, er der jo tale om et særtilfælde, hvor de generelle regler, vi har, slår, om man så må sige, ganske markant ud i forhold til noget, vi ikke oplever sædvanligvis i dansk politik. Derfor er det jo også rimeligt og naturligt og ordentligt, at det her spørgsmål behandles sagligt og parallelt med alle de andre spørgsmål, der drejer sig om vores vilkår for at være politikere i Danmark – ikke bare ministre, men også folketingsmedlemmer, borgmestre og regionsrådsformænd. Og det er præcis det, der sker, i det arbejde, vi bredt i Folketinget er blevet enige om at sætte i værk.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:50

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, jo. Men man kan jo godt ligesom frygte, at man har skåret pølsen op på den måde, at man til sidst har slugt det hele, fordi den pludselig bare kom ned i bidder. Kan man ikke få nogen indikationer af, hvad regeringen mener? I stedet for at sige, at ja, det ligger i en kommission, og jeg er sikker på, at når kommissionen kommer med en beretning, så er det fint, og så er det det, man gennemfører, eller også siger man, at det er dårligt, hvad ved jeg, men man forholder sig næppe til de enkelte elementer, den dag vi kommer frem til forslaget.

Derfor ville det være rart at få nogle politiske indikationer, for som Socialdemokratiet jo gentog en del gange i 2012, er det jo ikke bare noget, man sådan ligesom kan lægge i en kommission. Man skal selv tage ansvar for det. Det har jo været en socialdemokratisk linje. Derfor ville det være rart, hvis den socialdemokratiske finansminister også tog lidt ansvar i stedet for bare at smide det ned i en kommission.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 15:50

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, det med pølsen fik jeg ikke helt fat i, men helt generelt synes jeg med det her spørgsmål som med mange, mange andre spørgsmål, at man med fordel kan vurdere tingene i sammenhæng i stedet for at vurdere dem løserevet. Og det er det, der sker med det arbejde, der nu sættes i værk, og det er der heldigvis meget bred enighed om i Folketinget – desværre jo ikke omfattende Liberal Alliance. Men den enighed kunne man jo overveje at blive en del af, hvis man var ægte interesseret i sagen.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til finansministeren. Så er det Venstres ordfører, Jan E. Jørgensen.

Kl. 15:51

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Lad mig starte med at overbringe Tinget en hilsen fra vores konservative venner, hvis vegne jeg også taler på.

B 56 er et forslag om at pålægge regeringen at indkalde til forhandlinger om ændring af reglerne for ministres vederlag. Som jeg er helt sikker på at forslagsstillerne har fundet ud af, så har Venstre jo i lang tid haft et ønske om, at der bliver nedsat en lønkommission, som skal vurdere både folketingsmedlemmers og ministres vederlag, pension, eftervederlag og lignende forhold. Det har regeringen jo tidligere afvist, men nu er man kommet på andre og bedre tanker, det er dejligt.

Derfor har Venstre, De Konservative, SF og regeringen indgået en aftale, som bl.a. indeholder en lønkommission, som skal kigge på netop disse forhold for både folketingsmedlemmer, ministre og borgmestre, og derfor kan Venstre og De Konservative ikke støtte B 56.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokraterne.

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Liberal Alliance foreslår i sit beslutningsforslag, at Folketinget pålægger regeringen at indkalde alle partier til forhandling om eftersyn af reglerne for ministres eftervederlag. I Socialdemokratiet har vi noteret os, at Liberal Alliance ikke er med i den aftale, som økonomi- og indenrigsministeren og finansministeren har indgået med en række partier om en gennemgang af den samlede vederlæggelse til fuldtidspolitikere i kommuner, regioner, Folketinget og for ministre med henblik på, at der udarbejdes forslag til, hvordan vederlag skal være fremadrettet.

S, dvs. Socialdemokratiet, er enige i, at det vil være hensigtsmæssigt at se på alle de forskellige vederlag og give dem en samlet vurdering frem for at tage enkeltelementer ud af deres sammenhæng, og derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Kl. 15:52

Kl. 15:53

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg tror, de fleste danskere synes, at det er fair nok, at det er rimeligt nok, at folketingsmedlemmer og ministre får en løn, et vederlag, som svarer til det ansvar, som trods alt følger med, når man sidder her i Folketingssalen. Men så skal vi jo også tage på os at ændre ved de regler eller dele af reglerne, når der er noget, der er åbenlyst urimeligt og virker urimeligt.

Det forslag, som Liberal Alliance har lagt frem her, synes vi er et rimeligt forslag. Det eksempel, som bliver bragt frem i bemærkningerne, nemlig at en minister, der for nylig efter eget valg har trukket sig fra sin stilling efter kun 53 dage på posten, modtager 18 måneders eftervederlag svarende til godt 1,7 mio. kr., forekommer selvfølgelig urimeligt. Det synes vi i Dansk Folkeparti; det tror jeg også andre synes. Jeg synes, det er ganske rimeligt, at man stiller sig selv spørgsmålet: Kan det nu virkelig også være rigtigt?

Hvis man har været minister i en kort periode – 3 måneder eller et halvt år – og fratræder som minister og ryger tilbage i Folketingssalen, hvor man jo har sin folketingsløn, kunne man godt stille sig selv spørgsmålet, om man i sådan en situation vil have brug for et eftervederlag.

Sådan nogle ting synes jeg med rimelighed man kan belyse, og på den baggrund kan vi støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det fru Camilla Hersom fra Det Radikale Venstre.

Kl. 15:55

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Beslutningsforslag nr. B 56 er fremsat af Liberal Alliance og vil pålægge regeringen at indkalde Folketingets partier til forhandlinger, hvor reglerne for ministrenes eftervederlag søges ændret. Vi vil afvise beslutningsforslaget med henvisning til, at der af økonomi- og indenrigsministeren allerede er fremsat et andet beslutningsforslag om udmøntning af en bred politisk aftale om en mere tidssvarende og gennemsigtig vederlæggelse af politikerne til videre behandling i Udvalget for Forretningsordenen. Nærværende beslut-

ningsforslag virker derfor lidt som at sparke åbne døre ind, og på den baggrund vil vi afvise beslutningsforslaget.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det Stine Brix fra Enhedslisten.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Vi synes, at det er et udmærket forslag fra Liberal Alliance. Vi er sådan set enige i, at det er rimeligt, at der er en eller anden form for eftervederlag for folketingsmedlemmer og ministre, når de bliver arbejdsløse – kan man sige – ligesom der også for alle mulige andre, der mister deres arbejde, er en eller anden form for regel, der træder i stedet for, men det her eksempel, som Liberal Alliance også bringer frem og også en lang række andre i øvrigt, viser jo, at der nogle gange mangler en overensstemmelse i forhold til de vilkår, som gælder for alle mulige andre og så for ministre og til dels også folketingsmedlemmer.

Vi fremsatte tilbage i 2012 et forslag om, at reglerne for ministres eftervederlag som minimum skulle følge reglerne for folketingsmedlemmers eftervederlag, og de regler er jo sådan, at man maks. kan få eftervederlag i 2 år. For ministre er det sådan, at man kan få eftervederlag i op til 3 år i dag. Det er også sådan for folketingsmedlemmer, at man maks. kan få eftervederlag i halvdelen af den periode, man har været i Folketinget. De regler findes ikke tilsvarende for ministre. Der får man som minimum 1½ år. Vi synes egentlig, at det ville være udmærket at få de regler til at flygte lidt bedre, og hvis det skulle lykkes at få et flertal bag det her forslag om en forhandling om det, så ville det være det, der var vores udgangspunkt for nogle nye regler.

Men vi kan altså støtte forslaget.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 15:57

(Ordfører for forslagsstillerne)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil egentlig gerne starte med at takke Dansk Folkeparti og Enhedslisten for at støtte beslutningsforslaget.

Beslutningsforslaget har jo baggrund i, at der var den her lidt specielle situation med tidligere skatteminister Jonas Dahl, som efter 53 dage ikke længere var skatteminister og pludselig kunne få 18 måneders eftervederlag svarende til ca. 1,7 mio. kr. Jeg tror, at det er de færreste, der vil kunne se rimeligheden i det regnestykke – for nu at sige det på den måde – især også fordi der er tale om et parti, der, så vidt jeg kunne se, ganske frivilligt trak sig ud af regeringen – og ministeren kom endda tilbage til dette trygge Ting, hvor han kunne opholde sig og kunne få løn igen, ingen problemer dér.

Så er det jo ikke bare sådan, vi siger okay, og så ændrer vi den ene ting. Vi ville sådan set gerne have en ordentlig diskussion af tingene, og derfor synes vi, at det ville være godt, at regeringen tog nogle drøftelser med Folketingets partier om det her spørgsmål.

Så bliver det sagt: Ja, men vi har jo nedsat en lønkommission, eller hvad sådan noget hedder, for politikere, hvor man skal se på, hvordan det ser ud for ministre, folketingsmedlemmer, regionsformænd og borgmestre. Det undrer mig egentlig, at regeringen og også flere af de partier, der er med i aftalen, synes, at det er sådan en forfærdelig god idé, for det diskuterede vi jo også tilbage i 2012.

Den konservative partiformand, Lars Barfoed, sagde dengang, at det ville de afvise, fordi Folketinget skulle tage ansvar for sine egne lønforhold.

Jeg glæder mig over at se, at hr. Holger K. Nielsen også er kommet i salen lige nu, for hr. Holger K. Nielsen var også meget optaget af at afvise sådan en kommission tilbage den 24.05.2012, og der blev netop sagt, at ansvaret er Folketingets, og det kunne man ikke bare lægge over til en kommission. Jeg er helt enig. Jeg vil gerne gøre hr. Holger K. Niensens ord til mine.

Fru Karen J. Klint fra Socialdemokraterne var måske den, der var mest fast i kødet. Hun sagde: Kun Venstre går enegang og skyder ansvaret fra sig og opretter en ekstern lønkommission.

Der var sådan set enighed om, at det var en rigtig dårlig idé, at det er noget, Folketingets selv skal tage ansvar for. Så er der nogle, der tænker: Nå, det er jo bare den rendyrkede populisme, nu snakker vi lønforhold osv. Nej, det er det sådan set ikke.

Vi har sådan set det synspunkt, at vi synes, at lønnen er for lav. Vi synes til gengæld, pensionerne er alt for klækkelige, og derfor synes vi, at man skulle se det i et hele, og at Folketingets partier sammen skulle drøfte det og sammen tage ansvar, så vi kan stå og se vælgerne i øjnene for det, der bliver gjort, i stedet for at man bare lægger det ud til eksterne eksperter og så på et eller andet tidspunkt gennemfører det i al fred og fordragelighed uden at tage ansvar – præcis som hr. Lars Barfoed, hr. Holger K. Nielsen og fru Karen J. Klint så smukt sagde det tilbage i 2012.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så når vi også lige SF's ordfører, Holger K. Nielsen.

Kl. 16:00

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Tak, formand. Jeg skal beklage, at jeg kommer for sent til min ordførerplacering. Jeg sad i et andet møde.

Vores tilgang til det her er, at vi for det første kan se, at det her forslag er baseret på en enkelt sag. Da det er en af mine partifæller, som jo sådan set meget direkte er nævnt, ikke ved navns nævnelse, men alligevel, i bemærkningerne til det her, og som er anledning til det her, kan man måske hævde, at jeg er en smule inhabil. Det er jeg nu alligevel ikke, for jeg synes, der er nogle principielle ting i det her. Men overordnet bryder jeg mig ikke om at skulle vedtage store ændringer på baggrund af enkeltsager, som bliver bragt op i dagspressen, og som derfor selvfølgelig kan skaffe nogle politikere nogle billige point på at tage en sag op. Det bryder jeg mig ikke om.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg sådan set synes, det er rimeligt at tage den her diskussion. Det må jeg sige at jeg synes det er, for det er nok værd at diskutere, om de eftervederlagsregler, der er for ministre, er tidssvarende, om de er rimelige. Derfor er vi bestemt parate til at diskutere de her ting.

Jeg synes så ikke, at man kan tage den her enkelte ting ud af en større sammenhæng. De her ting hænger jo sammen med pensionsforhold, med lønforhold for ministre, for folketingsmedlemmer og også for kommunalbestyrelsesmedlemmer. Derfor synes jeg, man er nødt til at tage det i sammenhæng med det arbejde, som er sat i gang. Det er derfor, at jeg ikke synes, vi skal stemme for. Jeg håber heller ikke, at det her beslutningsforslag kommer til afstemning, men vi tager det som et bidrag til en diskussion, som vi bestemt finder relevant. Vi er helt villige til at gå, om jeg så må sige, fordomsfrit ind i den diskussion.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil faktisk gerne sige tak for et sagligt bidrag til debatten. Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge om, er – for nu er hr. Holger K. Nielsen jo den eneste af de ordførere, der også var der tilbage i 2012, hvor man en bloc afviste sådan en kommission, som nu er nedsat af regeringen, fordi man var bange for, at man skød ansvaret fra sig, og at det bare ligesom lå der: Vil SF love, at det ikke bare bliver sådan, at man trækker det der svar i en kommission, og så er det det, altså at der kommer en egentlig saglig diskussion af det, der foreligger, også bagefter?

Kl. 16:03

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:03

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg går da altid ud fra, at der kommer en saglig diskussion, når der kommer forslag, også fra forskellige kommissioner. Nu husker jeg ikke helt det der med 2012 – var det ikke Dennis Kristensen, der kom med et forslag om, at man skulle lægge det helt og fuldstændig uden for Folketinget og så lade en eller anden kommission træffe de her beslutninger helt uafhængigt af Folketinget, om jeg så må sige? Der er det jo værd at sige, at det jo formelt set stadig væk er Folketinget, der skal træffe de her beslutninger. Så er jeg godt klar over, at der nu er lavet en aftale om, at man vil følge de indstillinger, der kommer fra den pågældende kommission.

Men det er vigtigt ligesom at holde fast i, at det stadig væk formelt er Folketinget. Og kommer der nogle fuldstændig vanvittige forslag fra den kommission – som er helt ude i hegnet – må man jo altid handle rettidigt og se på det. Men vi forventer da, at de forslag, som den kommission kommer med, er inden for skiven, om jeg så må sige, og at vi vil følge dem.

Men der er forskel på, om man formelt lægger ansvaret for alle de her ting uden for Folketinget, sådan som jeg forstod forslaget var i 2012 – jeg kan huske forkert, men sådan mener jeg faktisk det var – eller om man ligesom laver en intern aftale om, at vi nu lægger det ud i en kommission og så følger det, men at den formelle beslutning stadig væk ligger her i Folketingssalen.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:05

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, nu må man jo sige, at formelt set vil det være her, beslutningen skal træffes, lige meget om man gør det på den ene eller den anden måde. Jeg skal ikke gå ind i, om der var nogle mere specifikke nuancer i Venstres forslag dengang, men som hr. Holger K. Nielsen nu siger, så er der en aftale om, at man skal følge de indstillinger, der kommer fra kommissionen. Sådan blev det sagt, og så bliver det jo det facto det samme. Så derfor er det jo bare Venstres forslag i en anden aftapning, hvor man stadig væk har lagt ansvaret ud.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:05

Holger K. Nielsen (SF):

Det ved jeg ikke. Men altså, nu kan jeg ikke lige præcis huske Venstres forslag fra dengang, men jeg husker i hvert fald, at Dennis Kristensen fra FOA dengang foreslog, at man skulle lægge det fuld-

stændig uden for Folketinget for ligesom at få det væk fra folketingsmedlemmerne. Og det var der, at vi var nogle, der sagde: Jamen formelt set er det Folketinget, der har ansvaret for det her.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udvalget for Forretningsordenen.

Da der ikke er nogen, der gør indsigelse, er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om solarier.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 26.03.2014. Omtrykt).

Kl. 16:06

Forhandling

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører er den første, hr. Hans Andersen.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Da Venstres ordfører, fru Jane Heitmann, ikke kan være til stede i dag, skal jeg læse følgende op:

I dag skal vi førstebehandle lov om solarier. Danmark ligger på en trist førsteplads, når det gælder antallet af registrerede kræfttilfælde hos unge kvinder mellem 15 og 39 år, ligesom Danmark har den fjerdestørste forekomst af nye tilfælde af modernærkekræft pr. 100.000 indbyggere. Det er triste tal. Lovgivningsmæssige initiativer kan forhåbentlig vende udviklingen og knække kurven for hud- og modernærkekræft.

Den tidligere VK-regering nedsatte allerede i 2011 en tværministeriel arbejdsgruppe med deltagelse af Erhvervs- og Vækstministeriet, Beskæftigelsesministeriet og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse med det formål at sikre bedre forbrugerbeskyttelse på området. Undersøgelser tilbage fra 2010 foretaget af Sikkerhedsstyrelsen har vist, at der er problemer i solariebranchen, som sætter forbrugersikkerheden under pres. Det drejer sig f.eks. om solarier, hvor uv-strålingen er for høj i forhold til den maksimalt anbefalede udstrålingsgrænse. Arbejdsgruppen er kommet med en lang række anbefalinger, hvoraf størstedelen er tænkt ind i lovforslaget her. Jeg vil gerne her kommentere et par af tiltagene kort.

Fra Venstres side finder vi det nødvendigt, at solcentre med lovforslaget her forpligtes til at opsætte skiltning med lodig information om eventuelle risici ved brug af solarier. For os er det væsentligt, at man som forbruger kan foretage et oplyst valg. Det giver også god mening, at solcentre fremover skal registreres. Det vil give myndighederne bedre muligheder for at føre tilsyn med f.eks. styrken i de rør, som der også med lovforslaget her stilles skarpere krav til. Sidst, men ikke mindst, er det væsentligt, at bødestørrelserne for forseelser har en størrelse, så de også har en reel præventiv effekt. Med bødestørrelser på mellem 15.000 og 25.000 kr. mener jeg, at vi fra

politisk hold sender et meget stærkt signal til branchen om, at vi prioriterer forbrugersikkerheden.

Jeg har noteret mig, at der foreligger positive høringssvar fra Dansk Solarie Forening, ligesom jeg har noteret mig de ønsker, som bl.a. Kræftens Bekæmpelse, Forbrugerrådet og Børnerådet har, for så vidt angår aldersbegrænsning for brug af solarier. Netop aldersbegrænsning for brug af solarier har tidligere været et udtalt ønske fra bl.a. Socialdemokraterne. Jeg er derfor meget overrasket over, at aldersbegrænsning ikke indgår i lovforslaget. Den tidligere sundhedsminister, fru Astrid Krag fra SF, nåede netop på en af hendes sidste dage som minister under en mundtlig besvarelse af et § 20-spørgsmål i Folketingssalen at forklare, at man i regeringen læner sig op ad de tal, som viser, at færre og færre unge bruger solarier, hvorfor en aldersbegrænsning er overflødig.

Det synspunkt deler jeg, ligesom jeg umiddelbart rent praktisk har svært ved at få øje på en model, som kan sikre, at det kun er 18-årige og derover, som lægger sig under rørene. For os i Venstre er det afgørende, at forældrene også tager ansvar på sig i forhold til de unge og sammen får taget snakken om, hvad der er sundt og usundt, også når det gælder brug af solarier.

Lovforslaget her lægger op til træning og uddannelse af personalet i bemandede solcentre. Vi vil fra Venstres side under udvalgsbehandlingen spørge ind til de standarder, som personalet skal uddannes efter, ligesom vi vil spørge ind til, hvorvidt lovforslaget falder i tråd med EU-rettens krav om minimumsharmonisering på solarieområdet. For os i Venstre er det afgørende, at vi ikke overimplementerer f.eks. produktsikkerhedsdirektivet, og jeg skal da heller ikke her fra talerstolen undlade at bede ministeren om at oplyse, om der er tale om en overimplementering af visse elementer her i lovforslaget.

Vi er fra Venstres side positive, men har som nævnt et par forhold, vi gerne vil have afklaret under udvalgsbehandlingen.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:11

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Socialdemokraterne støtter det her lovforslag. Det er et rigtig godt lovforslag, og der ligger rigtig stor alvor bag det her lovforslag. Formålet er simpelt hen at øge beskyttelsen mod de skadelige virkninger, som man kan få af at gå i solarie, altså at reducere de sundhedsmæssige risici, der er forbundet med det.

Her i Folketingssalen har vi diskuteret solariebranchen tidligere. Der har været et politisk søgelys mod branchen. Derfor er det også rigtig glædeligt, at vi i dag fremsætter det første lovforslag i Danmark om en regulering og en bedre kontrol med solariebranchen i Danmark.

Hvorfor nu det her lovforslag? Jo, fordi det er skadeligt at gå i solarie, og det er især skadeligt at gå i solarie, hvis de tekniske forhold omkring rørene og solariet ikke er i orden. Hvis rørene ikke er i orden, kan man få alt for stor ultraviolet bestråling, og det er skadeligt. Baggrunden for det her lovforslag er også, at vi har behov for at lave væsentlig bedre information og oplysning om solariebrug, sådan at brugerne kan handle på et oplyst grundlag – et væsentlig bedre grundlag end det, de har mulighed for i dag. Og det her lovforslag kommer også til at give et overblik over branchen; det kommer til at give os et godt billede af, hvor mange solarier til offentlig brug, altså dem til kosmetisk brug, der er i Danmark. Det vil i sig selv give os en væsentlig bedre mulighed for at få kontrolleret solarierne. Den kontrol, der er i dag, er alt for tilfældig, og den har medført, at sik-

kerheden overordnet set er for dårlig. Det har vi gang på gang fået politiske dokumenter på bordet fra Sikkerhedsstyrelsen om.

Jeg er personligt fagligt præget af mange års arbejde i en specialafdeling for hudkræft og modernærkekræft. Jeg har set, hvor stor alvoren er, og hvor alvorlige konsekvenserne kan være af netop de her modernærke- og hudkræfttyper. I 2012 var der ca. 15.000 nye tilfælde af hudkræft. Det er den hyppigste kræftform i Danmark, og vi ved, at den naturlige sol og solarier er årsag til omkring 90 pct. af disse 15.000 nye tilfælde om året. Vi ved også, at børn og unge er helt særlig udsat for den ultraviolette stråling. De har meget lettere ved at udvikle kræft, fordi deres krop er i vækst.

Lovforslagets helt primære indhold er at sikre større produktsikkerhed, bl.a. ved væsentlig bedre kontrolmålinger, øget brugerinformation og oplysning og en væsentlig bedre regelefterlevelse. Det, der ligger heri, er, at vi vil kontrollere og sanktionere, hvis de her regler bliver overtrådt. Som tidligere ordførere har sagt, er der bundet væsentlige bøder op på overtrædelser inden for det her område. Det har, som jeg tidligere har sagt, været et næsten ukontrolleret og ureguleret område, og derfor er vi Socialdemokrater utrolig glade for, at der nu kommer den første lovgivning på området i Danmark, som stiller krav, og som stiller væsentlig bedre betingelser for en overholdelse af loven end det, vi har set tidligere.

Det sidste, jeg vil sige, er: Som Venstres ordfører gav udtryk for, har jeg tidligere stået på talerstolen og talt for, at man også eventuelt kunne indføre aldersgrænser. Hvorfor så ikke fra socialdemokratisk side arbejde for det i den her sammenhæng? Der er en glædelig og meget klar begrundelse herfor. Der er heldigvis et faldende forbrug af solarier i Danmark blandt de yngste, 15-25-årige – et markant fald. Derfor er det Socialdemokraternes holdning, at det lovforslag her sammen med den glædelige ændrede holdning i befolkningen, at vi tror på, at det er det, der skal til for at få reduceret tilfældene af hudkræft i Danmark i fremtiden, så vi får en helt anden statistik, et væsentlig lavere antal nye tilfælde af hudkræft end det, vi desværre har set de sidste år.

Socialdemokraterne støtter det her lovforslag. Det er et rigtig godt lovforslag, som vi håber vil få den ønskede effekt.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Kræft i huden er den hyppigste form for kræft, og forekomsten er mere end tredoblet på 30 år. Kræft er en alvorlig sygdom, og derfor var det ekstra glædeligt, at så mange mennesker i det danske land gav et bidrag til støtte for kræft til landsindsamlingen den 6. april.

Baggrunden for lovforslaget er, at den tidligere økonomi- og erhvervsminister i foråret 2011 nedsatte en tværministeriel gruppe. Baggrunden for dette var, at Sikkerhedsstyrelsen i 2010 havde gennemført en række tilsyn på solarieområdet. Tilsynet viste, at der var problemer på solarieområdet, som kan gå ud over solariebrugernes sikkerhed og sundhed. Måske kan ministeren svare på, hvor mange tilsyn blandt de danske solcentre der forventes gennemført i kraft af den nye solarielov i de kommende år, og hvor mange tilsyn med de danske solarier der er blevet gennemført i 2013, og om der har været givet nogen påbud.

Lovforslaget handler om at sikre en styrket beskyttelse mod skadelige virkninger af bestråling ved kosmetisk brug af kunstigt frembragt ultraviolet stråling fra offentligt tilgængelige solarier til ikke-lægelige formål. Med henblik på at sikre større produktsikkerhed foreslås det, at der fastsættes en maksimal grænseværdi for udstråling, og at der indføres forbud mod brug af solarier af visse UV-ty-

per i henholdsvis ubemandede og bemandede solcentre. Måske ministeren kunne uddybe det med grænseværdierne: Hvor går grænsen, og hvilken betydning har det i praksis, også for forbrugerne og de eksisterende solcentre?

Det foreslås, at samtlige solcentre skal registreres hos Sikkerhedsstyrelsen. Videre foreslås der regler for mærkning af solarieret, bl.a. for at muliggøre en mere effektiv og målrettet kontrol, samt fastsættelse af regler om krav til ansattes rådgivning i bemandede solcentre. Endvidere foreslås der også en forhøjelse af bødestørrelserne på området.

I Dansk Folkeparti ønsker vi at skabe sikkerhed gennem oplysning samt mærkninger, så forbrugerne ved, hvilken vare de køber. Mange solcentre er i dag ubemandede; det ville da være en service for forbrugerne, hvis der var ressourcer til bemanning i alle solcentre, så forbrugerne kunne få råd og vejledning. Vi finder det også vigtigt, at uddannelsesinstitutioner bidrager med oplysninger om sundhed og usundhed i forhold til solariebrug. Vi finder også, det er vigtigt, at vi som forældre til unge og børn rådgiver, og vi har et ansvar for også at vejlede vores børn i, hvad sundhed er.

I Dansk Folkeparti finder vi selvfølgelig, at det her lovforslag er positivt i forhold til mærkning. Vi har også bidt mærke i høringssvarene, hvor der fra Kræftens Bekæmpelse og Børnerådet er et ønske om aldersgrænser. Vi har også noteret os, at brugen af solarier for unge mennesker er faldende, og det er selvfølgelig også positivt. Så derfor er det vigtigt, at vi rådgiver og vejleder, og at der er de rigtige mærkninger rundtomkring i de forskellige solarier.

Vi ser frem til udvalgsarbejdet og vil også stille en række spørgsmål i udvalgsbehandlingen. Tak for ordet.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Camilla Hersom, Radikale Venstre.

Kl. 16:20

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Med L 163 indfører vi en lov om solarier. Det er nyt, at vi får sådan en, og det er også på tide. Loven vil fremover regulere erhvervet, så der bliver en registreringspligt for samtlige solcentre. Loven stiller krav til, hvilke typer solarier der må anvendes hvor, samt den maksimale stråling, som solarierne må give. Der stilles krav om beskyttelsesbriller, betjeningsvejledninger og anden forbrugeroplysning. Endelig stilles der krav om uddannelse til det personale, der findes på de betjente solcentre.

Der er ingen sundhedsordfører med respekt for sig selv, som tager let på brugen af solarier. Overdreven soldyrkning, hvad enten der er tale om solariebrug eller solbadning i den naturlige sol, kan fremkalde kræft. Der er en tæt sammenhæng mellem den stråledosis, man modtager, og den potentielt kræftfremkaldende virkning. Derfor er der over årene også gennemført mange kampagner, der advarer imod overdreven soldyrkning, hvad enten det er naturlig eller kunstig sol, der er tale om.

Danmark har stadig en alt, alt for høj forekomst af hudkræft, men det er glædeligt, at brugen af solarier falder drastisk ikke mindst blandt de unge. Andelen af 15-25-årige, der går i solarie, er faldet fra 41 pct. til 15 pct. på blot 4 år. Tilsvarende stiger andelen af unge, der aldrig har benyttet et solarie, så det nu er mere end halvdelen af vores ungdom, der ikke har prøvet det. Jeg mener sådan set også, at man med det blotte øje kan konstatere, at modebilledet er langt mere mangfoldigt, end det var for få år siden, hvor idealet måske i højere grad var at være solbrun året rundt. Så udviklingen i forhold til solariebrug går altså den rigtige vej.

Jeg har noteret mig, at flere høringssvar er kritiske over for, at der med lovforslaget ikke indføres en aldersgrænse for brug af sola-

rier. Et sådant forslag ville have ret omfattende konsekvenser for de eksisterende solarier, da det jo ville kræve, at man kunne tjekke brugernes alder, hvilket er det samme som at stille krav om bemanding alle steder.

På baggrund af den glædelige udvikling, der findes i de unges solariebrug, mener vi, det er tilstrækkeligt i første omgang at tage de skridt, vi gør med dette lovforslag, men vi vil naturligvis følge udviklingen i såvel omfanget af hudkræft som brugen af solarier. Og som altid forbeholder vi os retten til at vende tilbage. Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Den næste ordfører er fru Özlem Sara Cekic, værsgo.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Lovforslaget gælder offentlige solarier til kosmetisk brug. Der indføres en række stramninger på området, som vi er rigtig, rigtig glade for. Det er både i forhold til, at der skabes højere sikkerhed, dvs. maksimal grænseværdi for stråling, forbud mod visse typer af uv-stråling i ubemandede centre, timefunktion, der kan slå solarier fra i det tilfælde, hvor der er fejl, og krav om, at der skal være beskyttelsesbriller til rådighed. Og så kommer der også bedre kontrol med selve centrene, hvor alle solcentre skal registreres hos Sikkerhedsstyrelsen, og der foreslås regler for mærkning af solarier med hensyn til bedre og mere effektiv kontrol. Så kommer der også en forhøjelse af bøder og krav om skiltning om risiko og sundhedsråd vedrørende solarier udarbejdet af Sundhedsstyrelsen. Vi er meget, meget positive over for det her lovforslag, og vi glæder os til det videre arbejde i udvalget.

Men jeg får lige lyst til at knytte bare et par ord til selve forslaget, og hvad det reelt skal gøre en forskel for. Vi ved i dag ifølge tal fra Kræftens Bekæmpelse, at kræft i huden er den hyppigste kræftform i Danmark og modernærkekræft er den hyppigste kræftform blandt unge mellem 25 og 39 år. Og jeg ved fra høringsvarene, at der er generelt positive tilbagemeldinger, men der er jo også Danmarks Aktive Forbrugere, Børnerådet, CO Industri, Dansk Dermatologisk Selskab, Dansk Sygeplejeråd, Forbrugerrådet Tænk og Kræftens Bekæmpelse, der fortsat ønsker en aldersgrænse. Jeg synes, som ordføreren for Socialdemokratiet påpegede, at det er rigtig, rigtig glædeligt, at vi kan se, at der faktisk er et fald i andelen af unge mellem 15 og 25 år, der benytter sig af solarier, fra 41 pct. til 15 pct. i 2012. Så der er rigtig meget, der tyder på, at effekten af at oplyse er begyndt at vise sig. Derfor er vi glade for, at der nu også kommer yderligere stramninger og en holdningsændring til brugen af solarier. Vi fra SF støtter forslaget.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er fru Stine Brix, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 16:25

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Vi støtter fra Enhedslistens side også forslaget. Som flere har været inde på, er modernærkekræft en meget alvorlig kræftform, og rigtig mange mister desværre livet på grund af sygdommen, og Danmark er et af de lande, hvor vi ser den største forekomst – vi er på fjerdepladsen, så vidt jeg husker – og blandt unge kvinder har vi desværre en kedelig førsteplads. Som hr. Flemming Møller Mortensen har også jeg oplevet at møde nogle af de kvinder, der er indlagt på hospitalet, og man kan ikke lade være med at blive ekstra berørt,

når der kommer små børn og besøger deres mor, som ligger i sidste fase af sygdommen, så det er bestemt en meget, meget alvorlig sygdom, det er jeg fuldstændig enig i. Der var også flere, der nævnte, at det jo ikke kun er solarier, men også den naturlige sol, som er årsagen til, at vi ser både mange tilfælde af modernærkekræft og af hudkræft, og især solskoldningerne er den primære årsag til, at vi ser de her mange kræfttilfælde. Så det er jo i det hele taget rigtig vigtigt, at vi har løbende fokus på, hvordan man begår sig i solen og dermed også i den kunstige sol, altså solarier, og at man beskytter sig bedst muligt og undgår solskoldninger.

Da Sikkerhedsstyrelsen var på kontrolbesøg i perioden 2010-2012, viste det sig, at 59 pct. af de solarier, som man besøgte, ikke lever op til de grænseværdier, der er for udstråling, og altså er ekstra farlige i forhold til at give de her farlige solskoldninger. Så vi synes også, det er meget, meget klogt at kigge på de regler, som gælder for solarierne, altså hvor meget udstråling der må være, og at vi stiller krav til mærkning og i det hele taget information. Jeg synes også, det er fornuftigt, at man kræver et minimum af uddannelse blandt det personale, som er i de bemandede solcentre, så vi sikrer, at de forbrugere, der besøger solarierne, får den bedst mulige vejledning, den bedst mulige rådgivning i forhold til at bruge solarier på den mindst farlige måde.

Der har jo, som flere har været inde på, været en stor diskussion om en aldersgrænse i forbindelse med brug af solarier, og vi synes, det er fornuftigt, at man fortsætter den strategi, som tilsyneladende har haft en god effekt, nemlig at man har satset rigtig hårdt på oplysning og på kampagneaktiviteter i forhold til at nå især børn og unge og også deres forældre. Det har jo, som flere har været inde på, medført et fald i brugen af solarier blandt de unge. Fordelen ved at bruge de her redskaber er jo, at det også når ud til en bredere gruppe end bare de unge. Jeg tror, det generelt er godt, hvis alle – også voksne – overvejer deres brug af solarier og måske skærer ned på det.

Jeg synes også, det taler for, at vi overvejer, om vi som Folketing støtter nok op om kampagneaktiviteten og oplysningsaktiviteten, det gøres jo i dag i høj grad af nogle af de organisationer, som er på området, men det har en vigtig funktion i vores forebyggelsespolitik på det her område, og derfor mener jeg også, vi bør tage ansvar for det og sikre, at det fortsat er der.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Baggrunden for dette forslag er jo sådan set alvorligt nok. Den handler jo om, at der er alt for mange tilfælde af hudkræft, og det har man haft en stor debat om. Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi synes, at kræft er en forfærdelig sygdom, og at vi synes, at det er frygteligt med de lidelser og jo i mange tilfælde også dødsfald, som kommer ud af den pågældende sygdom. Man kan jo have en lang diskussion om, hvordan man så vil indrette sundhedsvæsenet, og det får vi sikkert ganske givet ved andre lejligheder, i forhold til hvordan man kan gøre det bedst muligt for de danske kræftpatienter. Det er i hvert fald en sag, der ligger både mig og Liberal Alliance meget på sinde.

Så har vi jo diskuteret solarier i årevis, og vi har heldigvis kunnet se, hvordan den debat, der har været, faktisk har rykket rigtig meget hos folk. I løbet af, jeg tror, det er en periode på kun 3 år, fra 2008-2011, er det, når man ser på, hvor mange af de 15-25-årige, der har været i solarie inden for de seneste 12 måneder, gået fra 41 pct. i 2008 til 16 pct. i 2011. Så det er faktisk et meget markant fald. Set fra vores perspektiv er det jo et udtryk for, at folk faktisk lytter til

debatten og faktisk hører, hvad der bliver sagt om den farlighed, der også er i forhold til solarier. Og det vil jo alt andet lige på sigt få en vis betydning, også for det antal af tilfælde, som vil komme fremadrettet, af de her frygtelige sygdomme.

Så er det sådan, at der også er mange, der får det fra – jeg tror, det var hr. Flemming Møller Mortensen, der rigtigt sagde det – den store sol, så at sige, og det er jo lidt sværere at regulere på den, end det er på solarierne. Man kan sige, at der er nogen, der har tænkt lidt på det i dag (*Ordføreren peger mod vinduet*), men det kommer jo faktisk også igennem, når vejret ikke er så godt, selv om folk ikke lige regner med det altid.

Tidligere har man diskuteret, om der skulle sættes aldersgrænser ind i forhold til brugen af solarier, og det er ikke noget, vi er særlig begejstret for i Liberal Alliance; det ligger vel nærmest i vores politik at være imod. Jeg vil godt medgive, at når man ser på det her forslag, er der faktisk en del fornuftige ting i det, bl.a. at man selvfølgelig tager højde for, kan man sige den stråling, der er fra rørene osv. i solarierne, sådan at der er en eller anden form for rimelighed i det. Vi synes så, man går lidt langt i forhold til nogle af tingene, i forhold til hvilke konkrete funktioner der skal være, bl.a. også det, at man nævner uddannelse og træning af medarbejderne, at der skal være adgang til bestemte beskyttelsesbriller, og hvad ved jeg. At stille den slags krav er måske ikke lige det, der er lettest for os.

Så synes jeg også, man skal have med, at det jo ikke er helt, som hvis det handlede om trafikforhold. I trafikken laver vi reglerne for – jeg var lige ved at sige – at beskytte den enkelte imod andre. Altså, hvis jeg nu kører for stærkt og kører ind i en anden, er der en risiko for, at jeg påfører skade på liv og legeme, og derfor går vi ind og regulerer. Der er heldigvis ikke nogen, i hvert fald ikke så vidt jeg har hørt, der har tvunget folk ind i solarier, og hvis der er tale om det, må det jo høre under lovgivning om ulovlig tvang, og dermed er der også tale om et strafbart forhold. Derfor må man sige, at det jo er en fare, man udsætter sig selv for.

Når vi skal veje tingene op mod hinanden, synes vi, at der kommer for skrappe krav og for meget regulering med hensyn til de her ting, i forhold til at det er noget, folk udsætter sig selv for. Vi synes, det er fint med oplysning og fint med debat og synes, det er dejligt at se, at danskerne reagerer på den diskussion, der har været. Men vi synes altså, at man er gået for langt. Man skal passe på, hvad man siger fra den her talerstol, det ender jo med at blive forslag senere, men det kan jo også overvejes, hvilke portionsbegrænsninger der skal være for forskellige fødevarer osv. Det er der vel i virkeligheden også nogle af ministerens partifæller, der for et par år siden nærmest skrev en hel bog om – sådan et rædselskatalog af reguleringsforslag – for at folk ikke spiste for meget og gjorde andre lignende ting.

Vi synes, det er sympatisk, at man gerne vil gøre noget i forhold til kræfttilfældene, men vi synes ikke, det er i orden, at man vil regulere markedet i den detaljeringsgrad, som man lægger op til her, selv om der er store dele af forslaget, vi egentlig synes er fine nok. Derfor stemmer Liberal Alliance nej til forslaget.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og så er det ministeren for sundhed og forebyggelse. Værsgo.

Kl. 16:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Først og fremmest vil jeg sige tak for de meget gode bemærkninger og den positive modtagelse af det her lovforslag og det videre forløb, som vi skal igennem sammen om det her.

Det er blevet sagt af, tror jeg praktisk talt alle ordførerne, der har været heroppe, at vi ved positivt, at brug af solarier er forbundet med en sundhedsmæssig risiko. Det er selvfølgelig også det, der er grun-

den til, at vi kommer med lovforslaget i dag. Det peger jo på tre veje at gå: for det første at sikre en bedre beskyttelse mod de skadelige virkninger af uv-strålingen, herunder gennem regulering af, hvilke rør der må anvendes, osv., for det andet at sikre bedre oplysning til brugerne af solarierne, sådan at de kan træffe deres beslutninger på et oplyst grundlag, og endelig for det tredje at sikre, at forslaget her kommer til at understøtte den regelefterlevelse, som vi jo gerne vil have.

Jeg synes, at der med forslaget her er fundet en rigtig fornuftig balance, hvor vi styrker brugerbeskyttelsen, samtidig med at vi understøtter bedre brugeroplysning, så den enkelte borger også selv kan bidrage til en mere sikker anvendelse af solarier. Det er også min forventning, at forslaget vil anspore til øget regelefterlevelse i branchen, hvilket jo også er af værdi.

Der er blevet rejst nogle forskellige spørgsmål i løbet af debatten. Der er også varslet flere spørgsmål, og det synes jeg er overordentlig relevant og betimeligt. Men lad mig tage et par af dem, der er blevet rejst.

Der er blevet rejst et spørgsmål i forbindelse med produktsikkerhedsdirektivet, der er et minimumsdirektiv: Er det her nu en overimplementering? Se, produktsikkerhedsdirektivet er sådan set implementeret med produktsikkerhedsloven, så det her ligger, om jeg så må sige, ved siden af direktivet. Der er redegjort udførligt, synes jeg selv, for det spørgsmål i bemærkningerne til lovforslaget på side 9 i anden spalte og på side 10 i anden spalte, så det vil jeg opfordre Venstres ordfører til at læse.

Så er der blevet spurgt til antallet af kontroller fra Dansk Folkepartis side. Sådan uden at sige, at det her er helt mur- og nagelfast, har det været sådan med antallet, at der i 2010 var 23 kontroller, at der i 2011 var 129 kontroller, og at der i 2012 var der 44 kontroller. Det er en betydelig variation, og sådan skal det også være, for noget af det, der er kernen i den måde, vi fører kontrol på, er jo netop, at vi gør det risikobaseret, altså foretager en vurdering af, hvor det er relevant at sætte ind i den her omgang, hvad det er for nogle risici, vi ser, og hvor og hvordan der så skal kontrolleres. Det er jo også det, som ligger i lovforslaget, og det er den måde, det skal gøres på fremadrettet, hvorfor der også fremadrettet forventeligt vil være en stor variation i antallet af kontroller.

Så er der også i dag blevet adresseret det her med: Hvad så med en aldersgrænse? Kunne det ikke være relevant at have en aldersgrænse? Det er jo også noget af det, der er blevet diskuteret frem og tilbage. Jeg synes, det er værd at notere – som det også er blevet påpeget her fra talerstolen – at udviklingen over de seneste år har været overordentlig positiv, både med hensyn til anvendelsen af solarier, og med hensyn til antallet af unge, der overhovedet bruger solarier, hvilket selvfølgelig understøtter, at andre midler end aldersgrænser sagtens kan virke.

Jeg synes også, at der generelt er grund til at være påpasselig med forbud. Jeg synes, det er vigtigt at give folk et oplyst grundlag at vælge ud fra. Men jeg synes, at man altid skal være påpasselig med forbud, og derfor synes jeg, det er mere relevant at vælge de veje, som er valgt i forslaget. Det er grundlæggende to veje. Den ene er det oplyste valg til forbrugeren, som består af skiltning, af en betjeningsvejledning og af krav til uddannelse og træning. Og den anden er, at solarierne gøres så sikre som muligt, herunder gennem regler om, hvad det er for nogle grænseværdier, der må være for den stråling, som den, der bruger solarieret, modtager: at der er visse uv-typer, som ikke længere skal anvendes, at der er krav til timer og timefunktion, osv.

Så jeg synes alt i alt, at balancen her er helt relevant, og at det er den rigtige måde, vi gør det på, og at vi har fået taget fat på et problem, som sundhedsmæssigt er markant og vigtigt, og som vi altså nu får håndteret.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Der er ikke nogen spørgsmål.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut-tet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundheds- og Forebyggel-sesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som ved-taget.

Det er så vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om erstatningsadgang for kvinder, der ikke har modtaget tilbud om deltagelse i et screeningsprogram for livmo-derhalskræft.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 28.03.2014).

Kl. 16:38

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet, og det er hr. Hans Andersen, Venstre, som den første ordfører. Værsgo.

Kl. 16:39

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Da Venstres sundhedsordfører, fru Sophie Løhde, ikke kan være til stede i dag, skal jeg oplæse følgende.

Først og fremmest vil Venstre gerne takke regeringen for at fremsætte det her lovforslag, som giver erstatningsadgang for kvinder, der ikke har modtaget tilbud om deltagelse i et screeningsprogram for livmoderhalskræft. I to redegørelser fra Danske Regioner er det kommet frem, at der ved en gennemgang af det it-system, som håndterer invitationer til undersøgelse, til screening for livmoderhalskræft, er konstateret en fejl, som har medført, at omkring 145.000 kvinder er blevet framelddet til screeningsprogram for livmoderhalskræft i perioden 1981-2007.

Efter de gældende regler for behandling af patientskader i klage- og erstatningsloven vil de berørte kvinder ikke have ret – ikke have ret – til erstatning for skader påført før 1. juli 1992, hvor patienterstatningsordningen trådte i kraft. Derudover vil de gældende regler medføre, at nogle kvinder vil få afvist deres erstatningskrav som forældet. Der er her tale om en omfattende systemfejl, som har berørt et stort antal kvinder. Det her er en ulykkelig situation, hvor der er sket det, der ikke må ske.

Kræft er en sygdom med store omkostninger for den sygdomsramte såvel som de pårørende, og derfor er det afgørende, at der ikke opstår systemfejl, så kræften ikke bliver opdaget i tide. Derfor er det også en ulykkelig situation, at et stort antal kvinder ikke har modtaget tilbud om screening for livmoderhalskræft. Screeningen skal netop nedsætte forekomst og dødelighed af livmoderhalskræft ved at opspore og behandle sygdommens forstadier, inden de potentielt udvikler sig til kræft.

Jeg vil i den sammenhæng godt kvittere for, at ministerens forgænger har bedt regionerne om løbende at orientere om, hvordan det skrider frem med screeningen af de berørte kvinder og i øvrigt få

sagen undersøgt til bunds. Der er desværre ingen, der kan ændre ved, at det, der ikke må ske, er sket, men vi kan sørge for, at de kvinder, som har lidt skade på grund af denne systemfejl, ret og rimeligt får mulighed for at søge erstatning, selv om forældelsesfristen er over-skredet. Det her lovforslag, som vi behandler i dag, betyder nemlig, at de omfattede kvinder kan få mulighed for at få sagen behandlet af Patienterstatningen, uanset hvornår skaden er sket inden for den om-talte periode.

På den baggrund støtter Venstre det her lovforslag varmt og vil gerne igen takke regeringen for at have taget initiativ til at få fremsat et sådant lovforslag.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet, som den næste ordfører. Værsgo.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Lovforslaget her handler om erstatningsadgang for kvinder, der ikke er blevet tilbudt screeningsprogram for livmoderhalskræft. Der er stor alvor i det her lovforslag. Det er ærgerligt, det er pokkers, det er trist, at det er nødvendigt at fremsætte det her lovforslag, men det er det, fordi der er sket nogle fejl. Socialdemokraterne støtter natu-r ligvis det her lovforslag.

145.000 kvinder er gledet ud af de screeningsprogrammer, vi har for livmoderhalskræft, i perioden fra 1997 og frem til 2007. Nu gi-ves der en mulighed for, at der kan anlægges en erstatningssag, fordi der er sket en myndighedsfejl. De her kvinder eller deres efterladte får mulighed for at få prøvet deres erstatningssager i Patienterstat-ningen. Ved udgangen af marts måned – jeg tror, at det var medio marts i år – var der 109 sager, der var blevet rejst med den her bag-grund i patienterstatningen.

De skader, der kan være for de pågældende kvinder, kan være, at de, qua de ikke er blevet indkaldt til screening for livmoderhalskræft, kan have haft behov for en mere indgribende behandling, end hvis de var kommet til behandling tidligere. En anden ting kan være, at de har fået forringet deres overlevelsesmuligheder som følge af livmoderhalskræft, eller som det mest alvorlige, naturligvis, at de er døde, som følge af at de ikke har fået screeningen og dermed ikke er blevet sat rettidigt i behandling.

De berørte kvinder får mulighed for at få deres klage behandlet, og det uanset hvornår skaden er sket, og de får også mulighed for, og det gør deres pårørende også, at det kommer til at ske med lempeli-gere bevisbyrdekrav end det, der normalt stilles. Men vigtigt er det, at forældelsesfristen bliver suspenderet i alle de her sager, hvis bare de bliver meldt inden udgangen af 2016.

Jeg er rigtig glad for som Socialdemokraternes sundhedsordfører, at de fem regioner har handlet hurtigt og kompetent i forhold til kon-takt til og kontakten med disse kvinder og deres pårørende. Jeg glæ-der mig rigtig meget over, at vi nu får den her lov, nu hvor den de-sværre er blevet nødvendig.

Det er så helt afgørende for os, at vi har tilliden til vores sund-hedsvæsen, at borgerne bredt har en høj tillid til sundhedsvæsenet, og jeg håber, at det her lovforslag kan være med til at understøtte til-liden, nu hvor vi altså må konstatere, at fejl, systemfejl, it-fejl, må-ske manuelle fejl er årsagen til, at de her mange kvinder er gledet ud screeningsprogrammet for livmoderhalskræft.

Socialdemokraterne støtter med glæde det her lovforslag.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er fru Karina Adsbøl, Dansk Folke-parti. Værsgo.

Kl. 16:45

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Lovforslaget handler om erstatningsadgang for kvinder, der ikke har modtaget tilbud om deltagelse i et screeningsprogram for livmoderhalskræft.

Kræft er en alvorlig sygdom, og desværre rammes rigtig mange af kræft. Vi har taget en række initiativer fra Folketingets side med hensyn til forebyggelse af sygdommen, heriblandt screening for livmoderhalskræft. Kvinder mellem 23 og 49 år tilbydes screening for livmoderhalskræft hvert tredje år. Derefter tilbydes de undersøgelsen hvert femte år, indtil man fylder 65.

Formålet med screeningen er at finde og behandle forstadier til livmoderhalskræft, inden det udvikler sig til kræft. Forstadier udvikler sig langsomt, ofte over 10-15 år. Celleforandringer kan være forstadier til kræft, men forstadier er ikke kræft. Forstadier kan behandles, så det ikke udvikler sig til kræft. Undersøgelser viser, at to tredjedele af dem, der får livmoderhalskræft, ikke er blevet screenet regelmæssigt. Kvinder, der deltager i screening, nedsætter deres risiko for at få livmoderhalskræft med mindst 80-90 pct.

På grund af en it-fejl i regionerne er flere kvinder ikke blevet indkaldt til screeningsprogrammet, og det skyldes ikke, at kvinden havde frmeldt sig. Desværre er der nogle af disse kvinder, der har fået kræftsygdommen. De får nu helt ekstraordinært mulighed for at søge om erstatning. Med særloven kan de kvinder, som uberettiget ikke er blevet inviteret til screeningsprogrammet i årene 1979-2007 og efterfølgende har fået livmoderhalskræft, søge erstatning i Patienterstatningen. Efter de nuværende gældende regler er det udelukkende kvinder, der har fået konstateret sygdommen inden for de seneste 10 år, der kan komme i betragtning til erstatning. Denne forældelsesfrist bliver suspenderet med dette lovforslag.

Med lovforslaget udvider ministeren samtidig det tidsrum, hvor kvinderne kan søge erstatning. Oprindeligt var der lagt op til, at man senest den 1. juli 2015 skulle have anmeldt en patientskade, men efter at bl.a. Kræftens Bekæmpelse har meldt ud, at det er for kort tid, har sundhedsministeren besluttet, at fristen først udløber den 1. januar 2017. Efterladte, der eksempelvis har mistet en ægtefælle, fordi kræftsygdommen ikke blev opdaget i tide, vil også have mulighed for at søge erstatningen.

I Dansk Folkeparti finder vi det her lovforslag positivt, og vi kan støtte det.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Camilla Hersom, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 16:48

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Nærværende lovforslag giver kvinder, der ikke har fået et tilbud om at deltage i screeningsprogrammet for livmoderhalskræft, og som derefter har oplevet en skade, en mulighed for at få prøvet deres erstatningssag hos Patienterstatningen. Baggrunden for lovforslaget er den ulykkelige situation, at et antal kvinder grundet it-fejl er faldet ud af systemet og dermed ikke er blevet indkaldt til de screeninger, de burde, i perioden mellem januar 1979 og december 2007. Det er ikke sket forsætligt, det er en fejl.

Uanset hvordan vi indretter os, er risikoen for fejl til stede, hvor der er mennesker. Nogle gange sker der også fejl. Det afgørende er derfor, at vi reagerer, når vi opdager dem, og at vi forsøger at lære af det, der gik galt, så vi kan undgå at begå den samme fejl en gang til. Det er selvfølgelig ret og rimeligt, at de kvinder, der har fået stillet en kræftdiagnose, senere end screeningen burde have sikret, og som

derfor har fået en mere indgribende behandling, end det ellers ville have været nødvendigt, får mulighed for at søge erstatning, også selv om sagen i andre sammenhænge ville have været forældet. Det samme gælder naturligvis de efterladte til de kvinder, der er døde som følge af en for sent opdaget livmoderhalskræft.

Mulighederne for at søge erstatning kan ikke omgøre forløbet, og det kan ikke vække de døde til live, men det er systemets eneste måde at sige undskyld på. Som følge af denne sag er regionerne i gang med at kontakte de kvinder, der er faldet ud af programmet, så de kan blive inddraget i screeningsprogrammet igen. Derudover arbejdes der på at sikre, at der ikke kan ske lignende fejl i de andre eksisterende screeningsprogrammer, som er udrullet i Danmark. Forhåbentlig har vi lært lektionen så grundigt, at det virkelig kan sikres.

Radikale Venstre kan støtte lovforslaget i sin helhed.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste er fru Özlem Sara Cekiç, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 16:50

(Ordfører)

Özlem Sara Cekiç (SF):

Jeg vil ikke gentage så meget af det, som de forrige ordførere har sagt. Der er fuldstændig enighed om det lovforslag, i hvert fald fra SF's side. Vi mener, det er et rigtig, rigtig godt initiativ, sundhedsministeren har taget i den her sag. Det viser også en minister, der faktisk gerne vil handle og ikke alene holde ølkassetaler.

Det værste, der kan ske i en sådan situation, er, at det system, man tror på og har tillid til, faktisk svigter. Det er det, der er sket i det her tilfælde. Systemet har svigtet, og det betyder så desværre også for nogle kvinder, at de har betalt med livet for den fejl. Nu kan vi så rette op på fejlen, ved at det bliver muligt, at man kan få prøvet sin sag hos Patienterstatningen. Det er vi rigtig, rigtig glade for, især fordi nogle af de her sager jo er faldet for forældelsesfristen, og nu bliver det muligt at tage sagen op.

Derfor vil jeg bare helt kort afslutningsvis sige, at vi støtter lovforslaget, og vi håber også, at vi kan kigge lidt yderligere på det her screeningsprogram, som nogle gange faktisk også skaber en falsk tryghed. Det er ikke nødvendigvis en screening, der gør, at man kan føle sig tryk og tænke: Nu er jeg blevet screenet, og nu er jeg blevet erklæret rask. I det her tilfælde er det jo mere det omvendte, nemlig at man slet ikke er blevet screenet, men efterfølgende er blevet syg.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Stine Brix, Enhedslisten.

Kl. 16:52

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Ja, selvfølgelig skal man have mulighed for at kunne søge om erstatning, hvis man har fået en skade som følge af, at man fejlagtigt er blevet frmeldt screeningsprogrammet for livmoderhalskræft. Alt andet ville være fuldstændig urimeligt, så vi støtter også lovforslaget fra Enhedslisten side.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi fortsætter, kan man sige, i samme tema som med det forrige lovforslag, nemlig det her med alvorlige sygdomme, i det her tilfælde livmoderhalskræft. Der er jo ikke nogen tvivl om for os, at når det er sådan, at der er begået fejl af det offentlige, skal det selvfølgelig ikke komme borgerne til skade. Det kan man sige at det jo så desværre alligevel kommer i de her sager, hvis det var meningen, at der var noget sygdom, nogle skulle have været screenet for, men ikke er blevet det og derfor ikke har opdaget sygdommens udvikling i tide.

Men vi synes, at det er et rimeligt og meget fornuftigt lovforslag, som ministeren har fremsat, om, at man kan om ikke gøre det skete om igen, men i hvert fald sørge for at give mulighed for, at folk kan søge en erstatning inden for en tidsramme, der også går længere end den, der er normalt er. Vi synes sådan set, at det både er fornuftigt og sympatisk, at ministeren fremsætter det her forslag, og det vil vi meget gerne have lov til at bakke op om.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren for sundhed og forebyggelse. Værsgo.

Kl. 16:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Tak for det, og tak for bemærkningerne og den brede opbakning til lovforslaget. Det er jo sagt på forskellige måder, men grundlæggende er det det samme budskab, der er blevet givet af alle Folketingets partier i dag, nemlig at borgerne i Danmark skal kunne have tillid til vores sundhedsvæsen. De skal være trygge ved, at man får en ordentlig behandling, og vi skal være trygge ved sikkerheden for vores patienter.

Som det er blevet gennemgået, står vi her i en situation, hvor der er nogle, der ikke har fået de indkaldelser til livmoderhalskræftscreeninger, som de skulle have haft. Det er jo faktisk, som der også allerede er blevet nævnt, mange tusinde kvinder, der er faldet ud af screeningsprogrammet i perioden 1979-2007, altså en ganske lang periode. Det har for nogle haft den tragiske og ulykkelige konsekvens, at de har udviklet livmoderhalskræft, og nogle er oven i købet døde af livmoderhalskræft, hvilket ville være undgået, hvis screeningerne var blevet gennemført, sådan som intentionen var.

Det er altafgørende, at vi bevarer tilliden til vores sundhedsvæsen, men fejl sker, og i den her situation er der som sagt sket fejl med tragiske konsekvenser for en række kvinder. Vi har et rigtig godt patienterstatningssystem i Danmark, men problemet er, som det er blevet nævnt, at det først trådte i kraft i starten af 1990'erne, og det vil sige, at hvis vi umiddelbart lagde det til grund, så ville betingelserne for at få erstatning være væsentlig anderledes end dem, som der er i dag. Det er punkt 1. Som punkt 2 har vi, hvad der i øvrigt i alle mulige andre sammenhænge er overordentlig fornuftigt, forældelsesregler, hvilket i det her tilfælde også ville gøre, at der var nogle af de her krav, som de berørte kvinder eller deres efterladte ville være afskåret fra at rejse.

Det, vi i virkeligheden gør i dag, er, at vi fjerner forældelsesreglerne her; vi giver bedre mulighed for at få erstatning, fordi vi gerne have, at vi, når der er sket en fejl, som vi ikke kan råde bod på fysisk, så i hvert fald gør det, vi kan, nemlig giver den erstatning, som skal til. Jeg er overordentlig glad for og vil meget gerne kvittere over for samtlige af Folketingets partier for den opbakning, som der er givet til det her lovforslag. Det er kun ret og rimeligt. Tak.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:57

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 9. april 2014, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, som fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 16:57).